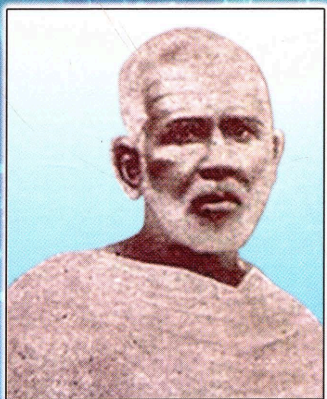
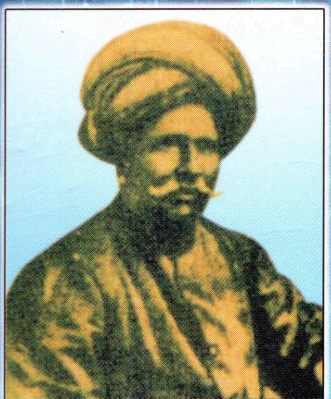
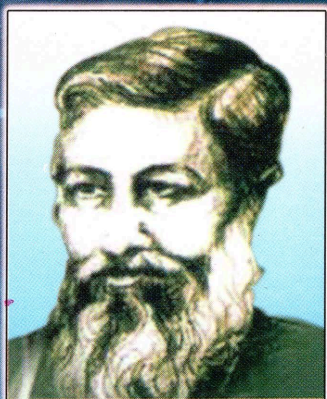
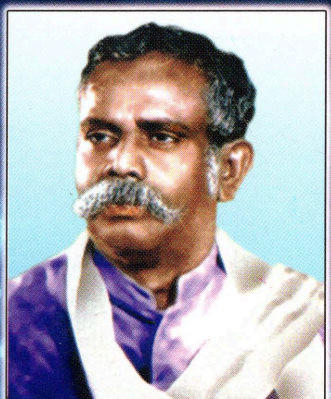

தமிழியச் சான்றோர்

ஆசிரியர்

மின்பொறி நா.வை.குமரிவேந்தன்

(மகேந்திரராசா)

தமிழியச் சான்றோர்

நூல்களுக்கு தரும் தொகை செலவல்ல முதலீடு

அமரர் உலாபுரம் இரீபுதலங்கம்
சிவராகம் நினைவாக

தீபனியு

நா.வை.குமரிவேந்தன் (முகேந்திரராசா)
மீ.சுக்கன்காவிரிப்பாவர் (ஒய்) சி.பி.சபை
முன்னாள் செயலர், கிளி மாவ.நவநித்சங்கம்,
34வையந்திநகர், கிளிநொச்சி.

நூல் ஆசிரியர்:

மின்பொறி.நா.வை.குமரிவேந்தன்

(முகேந்திரராசா சி.இ.ஐ. லண்டன், தே.பட்டயம், மின்பொறியியல்)

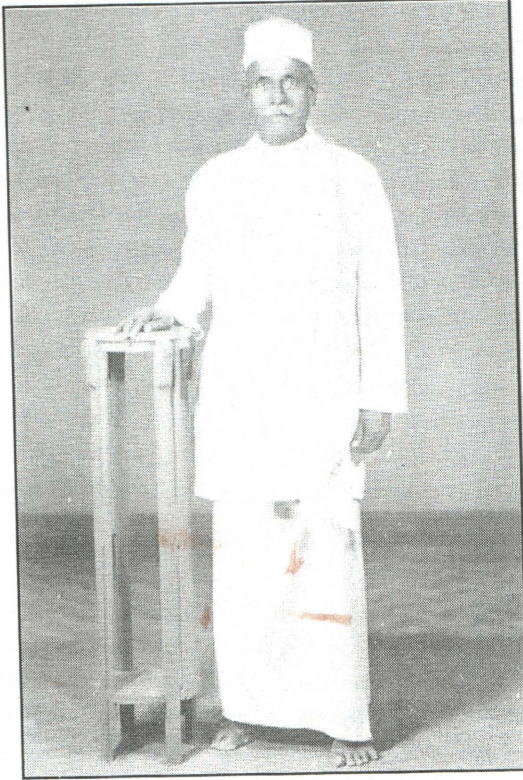
நூலடக்கம்.

நூலின் பெயர்	:- தமிழியச் சான்றோர் பகுதி 1
நூல் ஆசிரியர்	:- நா.வை.குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா)
நூலுரிமை	:- ஆசிரியருக்கே.
முதலாம் பதிப்பு	:- சிலை (மார்கழி) திங்கள் தி.ஆ 2043 (2012)
தொடர்பு	:- 84, வெற்றி (யெயந்தி)நகர், கிளிநொச்சி. அல்லது 16/2 மருத்துவமனை சுற்றுவட்டவீதி, குடியிருப்பு, வவுனியா.
கைப்பேசி	:- 0776203788.
வெளியீடு	:- குமரித் தமிழ்ப் பணி மன்றம்
பதிப்பகம்	:- வாணி கணனிப் பதிப்பகம், கந்தசாமி கோவில் வீதி, வவுனியா.
நகல்கள்	:- 1000
விலை	:- உரூபா: 170/-

துணைநின்ற நூல்கள்

ஈழம் தந்த இனிய தமிழ்க் கொடை	}	செந்தமிழ் அந்தணர்
தேவநேயப் பாவாணர்		இரா.இளங்குமரன்.
ஈழநாட்டு தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்	-	இலக்கணச் சுடர் சி.கணேசையர்
ஈழத்து தமிழ்ச் சான்றோர்.	-	தமிழ்மணி, வித்துவான் க.செபரத்தினம்
பதிப்புச் செம்மல்		
சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை	-	ஒப்பீட்டில் உதவியவர் ப.தாமரைக்கண்ணன்
எளிய தமிழ்	-	முனைவர் கோடப்பிள்ளை

தன்நலன் கருதா தன்னார்வக் குமுகாயத்
தொண்டனும் எனது பாட்டனுமான
அமரர்.இ.தானியல் நாகலிங்கம் அவர்கட்கு
என் நன்றிப்படையல்

(1888 - 23.10.1972)

இவர் நெடுந்தீவின் சமயப் பன்மையியம், போட்டியற்ற தலைமை போன்றவற்றிக்கு முன்னின்று பாடுபட்டும், ஊரின் கல்வியை மேம்படுத்த ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி விளையாட்டுத்திடல் அமைய காணி வழங்கியும் தனது வீட்டில் நூல் நிலையம் வைத்து அதற்கு செயல் வடிவம் கொடுத்தும், குமுகாய முன்னேற்றத்திற்காக பணை, மந்தை வளர்ப்பு பற்றி வலியுறுத்தியவரும், ஊர் மக்களின் போக்குவரத்தை இலகு படுத்த குறிகட்டுவான் இறங்குதுறையை முன்மொழிந்து அவை நிறைவேற அயராது உழைத்த செயல்மறவர் ஆவார்.

என்னுரை

“மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்” என்பது பாரதியின் கூற்று. இதைத் தலைமேல் ஏற்றித் தமிழ்க் காழ்ப்புணர்வு கொண்டோரும், தமிழ்ப் பகைவர்களும், இவர்களுக்கு முண்டுகொடுக்கும் சில தமிழ்த் தற்குறிகளும் சேர்ந்து கொண்டு ஒப்பாரி வைத்து ஓலமிடுகின்றனர். இது சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஐக்கிய நாடுகள் சபை கல்வி, அறிவியல்(விஞ்ஞானம்), பண்பாட்டு நிறுவனம்(யுனெஸ்கோ) அமைத்த ஆய்வுக்குழுவின்ர் வழங்கிய கருத்தான உலகில் மக்கள் பேசுகின்ற 6000 மொழிகளில் 10000 பேருக்கும் குறைவானோர் பேசுகின்ற 3400 மொழிகள் (நியுகினியில் இதன் மூன்றில் ஒருபகுதி) கி.பி.2100 ஆண்டளவில் அழியும் நிலையிலுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். 10000 பேர் பேசுகின்ற மொழி அழிய 100 ஆண்டுகள் செல்லுமாயின் 8 கோடி மக்கள் பேசுகின்ற தமிழ்மொழி அழிய எப்படியும் குறைந்தது 8 இலட்சம் ஆண்டுகளாவது செல்லும். நிலைமை இப்படி இருக்க இவர்களின் கூப்பாடு ஏனோ தெரியவில்லை. ஆண்டாள் பாசுரமான நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்..... தீக்குறளை சென்றோதோம் எனக் திருக்குறளுக்கு பொருள்கண்டு அதை சங்கராச்சாரி (காஞ்சி) மடம் தமிழ்க்காழ்ப்பும், தமிழ்பகையும் கொண்டு செய்துவரும் பரப்புரைக்கு ஒப்பானதே இந்த மெல்லத்தமிழினிச் சாகும் என்னும் கூற்றுமாகும். இதை மாகவி பாரதியின் கவிதை எவ்வாறாக சுட்டுகிறதென்பதை

புத்தம் புதிய கலைகள்--பஞ்ச யூதச்செயல்களில் நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது மேற்கே --அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை
சொல்வவும் கூடுவதில்லை --அவை சொல்லும் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் --அந்த மேற்கு மொழிகள் புவியிசை யோங்கும்
என்றந்தப் பேதை உரைத்தான் --ஆ இந்த வசையெனக் கெய்திடலாமோ
சென்றி டுவீர் எட்குத் திக்கும் --கலைச் செல்வங்கள் யாவவுங்கொணர்ந்திங்கு சேர்பீர்

என்று தொடர்கிறது. பல ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன் தமிழன் வானியல், அறிவியல், அணுவியல், கணிப்பியல், மருத்துவம், மெய்யியல், தர்க்கவியல், நாகரிகம் ,பண்பாடு இலக்கிய, இலக்கண (இயல்), இசை, நாடகம், சிற்பம் போன்ற அத்தனை கூறுகளிலும் மீ உயர்ச்சி பெற்றிருந்தான்(விரிக்கின் நீளம்). இற்றைக்கு 3600 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவுள் உட்புகுந்த வைதீக வேத வடமொழியாளரும், 500 ஆண்டுகளுக்கு

முன் நுழைந்த ஐரோப்பியரும் அன்றிருந்த தமிழ் அரசர்களை தம்கைப் பொம்மையாக்கி தமிழியச் சான்றோர் கட்டிக்காத்த அத்தனை மேற்குறித்த செல்வங்களையும் தட்டிப் பறித்துத் தமதாக்கிக்கொண்டு மீந்திருந்தவற்றையும் அழித்து இருட்டடிப்புச் செய்தனர். அத்தோடு நின்றுவிடாமல் மேற்குறித்தவற்றில் வல்லோரான வள்ளுவச் சான்றோர்களை அவர்தம் நிலை(தகுதி) களில் இருந்து வெளியேற்றி ,அவர்களை சாதியவழி கீழ் நிலைக்குத் தள்ளி, தீண்டப்படாதவர்களாகவும் ஆக்கினர். அவர்கள் வகித்த பதவிகளையும் தமதாக்கிக்கொண்டு அவர்களை ஊருக்கு வெளியில் துரத்தி அடித்தனர்(இவை விரிக்கின் நீளும் --எனது அடுத்து வரும் நூல்களில் இவற்றின் விரிவு காண்க).

“உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ” என்பார் உலகமெய்யியல் விற்பன்னர் திருவள்ளுவர். ஒன்றில் ஊக்கம் அல்லது முயற்சி குறைவதற்கான செயல்களை எண்ணுவதை தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும், இதனை எம்மால் வெற்றிகொள்ள முடியும் என்ற நம்மிக்கையும் வேண்டும். இல்லையேல் முயற்ச்சி என்பது மறக்கப்பட்டு புறக்கணிப்புக்குள்ளாகிறது. புறக்கணிப்பு அழிவைக் கொண்டு வருகிறது. பாரதியின் பேதை போல் தமிழில் ஒன்றுமில்லை என்று சிந்தித்தாலும், துறைசார் வல்லுநர்கள் தாய்மொழிப் பற்றின்றி வருங்காலத் தலைமுறையினர் பற்றி தம் உள்ளத்தில் கருத்தூன்றாவிட்டால் கட்டாயமாகத் தமிழ்மொழி அழியும் நிலை ஏற்படத்தான் செய்யும். “மொழியின் அறிவுநிலைக்குத் தொடர்ச்சியான எதிர்மறை (புறக்கணிப்பு) மனப்பாங்கானது ஒன்றைத்திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதால்(மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும்) வலு ஏற்பட்டு மிக இலகுவாக ஒருமொழியை அழிவு நிலைக்கு இட்டுச்செல்கிற”தென்பார் அறிஞர் கிரிச்டல் (“நெக்கற்றிவ் அற்றிரியூட்ச் ஆ ஈசிலி றெயின்போச்ட் துறு றிப்பீற்றர்ட் கசயல் றிவறன்சச் ரூ எ லங்குச் என்டென்சட் ச்ரெற”).

உலகச் செம்மொழிகளில் தொடர்ந்து இலக்கண, இலக்கியங்களுடன் எத்தொய்வுமின்றி இன்றுவரை வாழும் மொழி தமிழ்மொழியே. கி.மு.1600 ஆம் ஆண்டளவில் இந்தோ ஆரியமொழி பேசுநர் நாவலம் தேயமாகிய அன்றைய இந்தியாவுட் புகுந்ததாலும் , தமிழ்மொழியினுள்ளும் காலமாற்றத்திற் கேற்ப மொழிமாற்றம் ஏற்பட்டதாலும் செந்தமிழ் மொழிப்பரப்புக் குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. வடஇந்திய மொழிகள் இலக்கண அமைப்பில் தமிழை ஒத்திருந்தாலும் தேவநாகரி(சங்கதம் --சமற்கிருதம்) மொழித் தன்மை

மிகுந்து இந்தோ ஆரியமொழிக் குடும்பமாகிவிட்டது. தமிழ் திரிந்து கி.பி.100 இல் தெலுங்காகவும், கி.பி.500 இல் கன்னடமாகவும், கி.பி.1300 ஆம் ஆண்டளவில் மலையாளமொழிக் தனித்தனி மொழிகளாயின. தமிழையும் அழித்தொழிக்கும் நோக்கோடு கி.பி.1300 தொடக்கம் மணிப்பிரவாள (மணிப்பவள) மொழியெனும் அரைத் தேவநாகரி மொழியாக மாற்ற தமிழ்ப் பகைவர்களான வேத வடமொழியாளரால் செயற்படுத்தப்பட்டது. இந்நச்சச் செயற்பாடு வெற்றிபெற இருந்தவேளை தமிழர் நல்வாய்ப்பால் நிலைமை சற்றுமாறத் தொடங்கியது. கி.பி.1800 ஆம் ஆண்டளவில் தமிழகத்தில் ஆங்கிலர் ஆட்சியில் தேசியமொழிகளைத் தாழ்வாக நோக்கும் போக்கு மாறியது.

தமிழ் தனிமொழி, தென்னிந்திய மொழிகளான தெலுங்கு, கன்னடம், துளு, மலையாளம் போன்றன தமிழிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவையென முதன்முதலில் ஆய்ந்து வெளிப்படுத்தியவர் பிரான்சிசு வைட் எல்லிசு(1816) ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து 1828 இல் பி. யி. பாபிங்டனும் இதை உறுதிசெய்தார். 1853 இல் தமிழ் பற்றி ஆய்ந்து செந்தமிழை விடச் செறிவு, சொல்வளம், எக்கருத்தையும் வெளியிடும் ஆற்றல், இனிமை ஆகிய தன்மைகளைக் கொண்டமொழி வேறெதுவும் இருக்க முடியாதென்றார் கெய்சிங்டன் என்ற அறிஞர். இவர்களை விஞ்சி பலபடி மேலே சென்று 1856 இல் முனைவர் ரொபர்ட் கால்டுவெல் அடிகள் தென்னிந்திய மொழி(திராவிட)களின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலில் தமிழ் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு முற்பட்டதாகவும், ஞாலமுதன்மொழிக்கு மிக அண்மித்ததாகவும் இருக்கலாமென நிறுவினார். சமற்கிருதம் உட்பட இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பம், உரால் --அல்டாய் மொழிக்குடும்பம் போன்றவற்றின் வேர்ச்சொல், மூலம், அடிப்படை இலக்கணக் கூறுகள் காண தமிழிற்குத்தான் வரவேண்டுமென்றார். அத்தோடு அயற்ச் சொற்களை நீக்கித் தமிழால் சிறப்புற இயங்க முடியுமென்றும் எடுத்துரைத்தார். இந்நூல் வரலாற்று மொழியியலில் உலகவளவில் முதன்மையானதாகும். தொடர்ந்து தமிழ்த் தாத்தாவுக்குத் தாத்தாவான பதிப்புச் செம்மல் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சாமிநாதையர் போன்றோர் காலநடையாய் நடந்து தேடியலைந்து ஏட்டுச் சுவடிகளாயிருந்த தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்களை சேர்த்துத் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிடப் பெற்றதினால் அக்கணமே பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் செவ்விலக்கியங்கள் என்பதையும்(1880-1910), தமிழ்மொழி

செம்மொழி என்பதையும் பன்னாட்டு மொழியியல் அறிஞர்கள் ஏற்பாராயினர். ஆனாலும் வைதீக வேத ஆரிய தமிழ்காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்கள் வல்மேலாண்மை செலுத்தும் இந்திய நடுவனரசு தமிழ்மொழியை செம்மொழியாக்க 100 ஆண்டுகள் சென்றது. அதுவும் கலைஞர் கருணாநிதியின் கட்சி நடுவனரசில் இணைந்து இருந்ததால் 2004 இல் இவரது தொடர் முயற்ச்சியினாலேயே இது நிறைவேறியது. இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களில் சமற்கிருதம் கற்பித்தல் மட்டும் போதுமென்பதை எதிர்த்தவர்களில் 1903 இல் தமது “தமிழ்மொழி வரலாறு” என்னும் நூலில் தமிழ் செம்மொழியே என்று வலியுறுத்திய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்த வடமொழியாளர் வி. கோ. சூரியநாராயண சாத்திரி(பரிதிமாற் கலைஞர்), எம். எசு. பூரணலிங்கம்பிள்ளை, லாசரு போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

கால்டுவெல் அடிகள் காலம்வரை மொழியியலில் தமிழிய மொழிக்குடும்பம் என்றே குறிக்கப்பட்டதாகவும் இவரே இதை திராவிட மொழிக்குடும்பமென மாற்றியதாகவும் காணப்படுகிறது. தமிழின் கொச்சைத் திரிபு வடிவமே திராவிடமாகும். கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டினதான மகாவம்சத்தில் ‘தமிள’ என்றும், தண்டியின் அவந்தி சுந்தரி கதையில் ‘த்ரமிள’ என்றும், இக்ச்வாகு குடிமரபின் பிராகிருத கல்வெட்டிலும் ‘தமிள’ என்றே வருகிறதாம். ஆனால் குமாரிபட்டரின் தந்திரவார்த்திகத்தில் ‘திராவிட’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளாராம். இச்சொல் இந்திய அன்டிகுவாரியில் 1872 ஆம் ஆண்டில் பதியப்பட்டும் உள்ளதாம். இதைத் தவறென்று பல சான்றுகள் காட்டி பி. ரி. சீனிவாசஜயங்கார் தெளிவாக நிறுவிடும் பல தமிழ் அறிஞர்கள் குமாரிபட்டர் தமிழையும், தெலுங்கையும் ஒருசேரக் குறிப்பிட்டாரென தவறாக எழுதுகின்றனரென குறைபடுகின்றனர் துறைசார் தமிழறிஞர்கள். இருந்தபோதும் கால்டுவெல் அடிகளின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மனோண்மணியம் சுந்தரனார், மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார், மறைமலை அடிகள், கா. சுப்பிரமணியம்பிள்ளை, நல்லூர் ஞானப்பிரகாச அடிகள், ஞா. தேவநேயப்பாவாணர், பாவலேறு பெருஞ்சித்திரனார் போன்றோரின் இடையறாப் பணிகளால் தமிழ் ஆலமரமாய்ப் பரவிப்பட்டுள்ளது.

நமது நாட்டில் 1964 இல் இருந்து தாய்மொழிக் கல்வியும், தமிழ் தேசியமொழியாக இருந்தபோதிலும் தமிழுக்குச் செய்திருக்க வேண்டிய பலபணிகள் ஒழுங்காகச் செய்யப்படாமையால் ஒரு தொய்வு நிலையே காணப்படுகிறது. 1990 ஆண்டளவில்

உலக வாணிக ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கி உலகமயமாக்கல் என்றபெயரில் மேற்குலக நாட்டு வெள்ளை முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளிலுள்ள தற்குறிகளான ஒட்டுண்ணிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு இந்நாடுகளில் உலகமயப் பெருங்கொள்ளையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதன்மூலமாக ஆங்கிலம் தவிர்ந்த பிறமொழிகளை (செம்மொழிகளும் அடக்கம்) அழிக்கக் கங்கணம் கட்டி நிற்கின்றனர். காலங்காலமாக இயற்கையுடன் இணைந்த தொழில்களான வேளாண்மை, தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, மந்தை வளர்ப்பு, நெசவு மட்பாண்டத் தொழில்களைச் செய்யும் பலகோடி மக்களின் வயிற்றிலடிக்கும் நோக்கோடும், சுற்றுப்புறச் சூழலை கெடுக்கும் பொறிமயமாக்கல் தொழில்பாடுகளால் தொழிலிழக்கவும் காரணியாகவும் உள்ளது. உயிரினத்திற்கும், சுற்றாடலுக்கும் தீங்கிழைக்கும் நச்சுத்தொழில்களையும் இவ்வாசிய ஆபிரிக்க நாடுகளில் தொடக்குவது மாத்திரமல்லாது அனுமின் உலைக்கழிவுகள், நச்சு வேதியல் (இராசயண) பொருட்கழிவுகளையும் இந்நாடுகளிற் புதைக்க வறியநாட்டு அரசியலாளர்களுக்கு கையூட்டும் கொடுக்கப்படுகிறதாம். வெள்ளையர் நாடுகளில் அரசநிதியில் (மானியம்) உற்பத்தி செய்யப்படும் விளைபொருட்களை மலிவு விலையில் இதே ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு அனுப்பி உழவுத்தொழிலையே நம்பி வாழும் முக்கால்ப் பங்கினரான மக்களை அவர்கள் வேளாண்மைத் தொழிலைக் கெடுத்து பஞ்சப் பரதேசிகளாக்குவதும், மரபணுமாற்றம் செய்யப்பெற்ற காய்கறி நெல்வகைகளை இந்நாடுகளில் பரப்பி இவற்றின் விளைபொருட்களால் மக்கள் தம் இயல்புகளில் (குணங்கள்) இருந்து மாறியும், பயிர், நிலம், நீர், காற்று, வான் போன்றன மாசடையவும் வைத்து உலகை அழிவின் பாதைக்கே இட்டுச் செல்கின்றன.

மக்களிடையே காணப்படும் ஓரளவான பகுத்தறிவு, முற்போக்குச் சிந்தனை, மனிதநேயச் செயற்பாடுகள் போன்றவற்றைச் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் நுகர்வோர் காமாலை நோயையும் பரப்புகின்றனர். இன்று மாந்த இனத்தின் ஓட்டுமொத்த மூளையையும் சலவை செய்து சீரழித்துச் சின்னாபின்னப் படுத்த உருவாகி உள்ளதே தொல்லைக்(தொலை)காட்சியாகும். இது அகவை வேறுபாடின்றி மனித இனத்தின் மீது பீடித்துள்ள ஆட்கொல்லி நோயாகும். இதை “கிராசு” எனபார் “பண்பாட்டைக் கொல்லும் நச்சுக் காற்றெ”ன்றும், “யீ. எல். பிளேபயர்” தமது “சூனியப்பார்வை” என்னும் நூலில் “எப்படி இது மாந்தனின் மன எழுச்சியை மரக்கச் செய்து மூளையை அழுக வைக்கிறதென்பதையும், தொல்லைக் காட்சிக்கு அடிமையானவர்கள்

சுய இயல்பு, பண்பாட்டை இழந்து குடும்பம், மனிதநேயமற்ற உதவாக்கரைப் பரபரப்பு, பாலுணர்வு நாட்டம், வன்முறை ஈடுபாடு, தொலைக் காட்சிப் பெட்டியைத்தவிர பிறயாவற்றையும் மறந்துவிடும் பயித்தியக்கார நிலை” போன்ற இயல்புகளை எடுத்தியம்பியுள்ளார். அண்மையில் மழலையர் பள்ளி செல்லும் எனது பேத்தி தனக்கு ஒரு கூடாத மருந்து வாங்கித்தருமாறும், அதைக்குடித்தால் தன்குரல் மறுமென்றும், அதுபற்றி வினவியபோது தான் பார்த்த திரைப்படத்தில் அப்படிக்காட்டப்பட்டதாகவும் கூறினார். இந்நிகழ்வு என்னைத் திடுக்கிட வைத்தது. ஏன் பள்ளி மாணவரே சக மாணவ, ஆசிரியர்களை மேற்கத்தய நாடுகளில் துழுக்கி(துவக்கு) யால் சுட்டுக்கொன்ற நிகழ்வுகளும் உண்டு. அத்தோடு இன்று கையடக்கத் தொலைபேசிகளின் தொல்வையோ சொல்லொணாப் பெருங்கேட்டை விளைவித்து வருகிறது. காமவெறியாட்டங்களைத் தூண்டும் குறும்படங்கள், தவறிலக்கங்களால்(ஹோங் நம்பர்) ஏற்படும் குடும்பச் சீர்குலைவுகள், பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள், ஒழுக்கவியற் குலைப்புக்களின் மூலம் ஒரு விலங்குக் குழுகாயத்தை தோற்றுவிக்கும் நிலையே உருவாகியுள்ளது. சிலநாட்களுக்கு முன் 15அகவையுள்ள உடலில் ஆடைகளெதுவுமற்ற மாணவி ஒருவரின் நிழற்படத்தை கைப்பேசியினுடாக அவரின் பெற்றோர்களுக்கு அனுப்பியதாக நாளேட்டில் செய்தி. அறிவியல் வளர்ச்சி எம்மை எங்கே கொண்டு செல்கிறது. பெற்றோர்களே! கல்வியாளர்களே!! சான்றோரே!!! சிந்தியுங்கள்! விரைந்து செயற்படுங்கள்!!

மேற்கூறிய பலவகை அரசியல், பொருளாதார, சமூக நாசங்களை ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் இந்த உலகமயமாக்கல் என்னும் கொள்ளைநோய் ஏற்படுத்துவதோடு ஆங்கிலம் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளை மிக வேகமாக அரித்து, அழித்து, நாசமாக்கி பேரிடரை விளைவித்து வருகிறது. இதனால் பல மொழியியலறிஞர்கள் (தாய்மொழிப் பற்றுள்ளவர்கள்) ஆங்கிலத்தை கொலைகார மொழியெனப் பெயரிட்டுள்ளனர். இவ்மொழிப் பேரிடர் தமிழ்மொழிக்கு மட்டுமல்லாமல் இலங்கை, இந்தியமொழிகள், டச்சு, யேர்மன், பிரென்சு போன்ற ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் இப்பயம் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. பிரென்சு தன் மொழிப்பாதுகாப்பிற்குத் தனி நிறுவனமொன்றைக் கொண்டுள்ளது. கொலன்ட், பெல்சியம் ஆகிய இருநாட்டு அரசுகளும் சேர்ந்து தமது மொழியான ‘டச்சுமொழியை’ப் பாதுகாக்க ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவியுள்ளது. இதன் தலைவர் “வான் கார்ட்” கூறும்போது “தற்போது 2கோடி மக்கள் பேசும் டச்சுமொழி அழிந்து போகும் நிலைப்பாடு இல்லை. ஆனால் அதன்

பயன்பாட்டுப் புலன்கள் எண்ணிக்கையில் குறையும்போது அது கடைசியில் பேச்சுமொழியாகி தேய்ந்து விடலாம். கல்வி அரசியல் நிறுவனங்களின் செயற்பாட்டு மொழி, வணிகம், பொருளாதாரம், அறிவியல், தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றில் மொழியின் ஈடுபாடு ஈடுசெய்யற்றதாய் இருக்கவேண்டும்” என்பார். கொலைகார இவ்வாங்கில மொழியால் தாய்மொழி நாட்டம் குறைந்து புறக்கணிப்பு ஏற்படும்போது தமிழ்மொழி அழியும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமாயின் தாய்மொழிக்கல்வி மழலையர்ப் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை தொடரவேண்டும். வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், செய்தித்தாள் போன்றவற்றில் தமிழ்ச் சீரழிப்பை நிறுத்தவேண்டும். உலகமயமாக்கற் பெருங்கேட்டை தடுத்து நிறுத்தி உள்ளூர்ப் பொருளாதாரக் கொள்கையை உருவாக்கி இயற்கை உற்பத்திகளையும் தொழில்களையும் உண்டுபண்ணவேண்டும். இவற்றை மேம்படுத்தத் துறைசார் வல்லுநர்கள் முன்வரவேண்டும். அமெரிக்கரான “சாமுவேல் பிசுக்கின்” என்பார் தனது பெயரையும் “பச்சையப்பன்” என்றுமாற்றி இலங்கைத் தமிழ்மாணவர் மருத்துவத்தை தமிழில் கற்கவேண்டும் என்பதற்காக தமிழில் மருத்துவ நூல்களை எழுதியும், வேற்றுமொழி மருத்துவ நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்ததும் தமிழைத், தமிழ் மாணவரை வளப்படுத்த நினைத்து 1844 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1878 ஆம் ஆண்டுவரை செயற்பட முடிந்ததென்றால்: ஏன் பல்துறைசார் தமிழறிஞர்களால் இதைச்செய்ய முடியாதுள்ளது. மொழியில் பற்று வையுங்கள், இனத்தில் பற்று வையுங்கள், தாய்மண்ணில் பற்று வையுங்கள் அப்போது உங்களால் பலவற்றை அழிவுறும் இந்தத் தமிழினத்திற்காக ஆற்றமுடியும். வருங்காலத் தலைமுறை உங்களைப் போற்றும். நீடுவாழ்வீர்கள். சோற்றுக்காக மட்டும் வாழும் எம்நிலை மாறவேண்டும்.

தமிழுக்கு கடந்த 3600 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தற்குறித் தமிழர்களாலும், வடமொழியாளர்களினாலும் இடையறாக் கெடுதல்கள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. போதாததிற்கு ஆங்கிலமும் அறிவியல் மொழியென்றும், பொருளாதார உலகமயமாக்கலின் பொதுமொழியென்னும் மாயையால் தாய்மொழியைப் புறக்கணித்துப் புறந்தள்ளும் ஒரு நிலையே உருவாகியுள்ளது. அத்தோடு தமிழரின் வரலாற்றை, தமிழ் நூல்களின் வரலாற்றை காலத்தாற் பின்தள்ளவும், கட்டுக்கதைகளென்றும், பச்சைப் பெய்களென்றும் கூறி இருட்டடிப்புச் செய்யவும், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியும், குட்டையை குழப்பி பருந்திற்குக்

கொடுக்கவும் பெருமுயற்சி எடுக்கின்றனர் தமிழ்த் தற்குறிகள். “மொழியியல் முனைவர்(கலாநிதி)பட்டம் பெற்ற தமிழர் பலருக்குத் தம் தாய்மொழியில் மரபாக உள்ள இலக்கண, இலக்கியங்கள் பற்றி எதுவும் தெரிவதில்லை. தாம்பெற்றுவந்த ஆங்கில அளவுகோலைக் கொண்டு அளந்து பார்க்கின்றனர். இவர்களால் தமிழ்மொழிக்கு என்னபயன் விளைவிக்கமுடியும். சிலர் கூறுகிறார்கள் மரபுப்பாக்கள் செத்துவிட்டனவாம். பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட பிணங்களாம். யாப்பிலக்கணம் பாவலனுக்குப் பூட்டப்பட்ட விலங்காம். எனவே புதுக்கவிதைப் பாவலர்க்கு பட்டம் பதவிகள் பாராட்டுக்கள் (கழுதைக்குத் தெரியுமா கற்பூர நறுமணம்) இந்நிலை மாற்றமடையவேண்டும்” என்பார் இலக்கணச்சுடர், இசைச்செம்மல் தமிழ் நாட்டரசின் புதிய தமிழிலக்கணக் குழு உறுப்பினரும், புதுவை அரசின் ஆட்சிமொழிச் சட்ட நடைமுறை ஆய்வுக்குழு உறுப்பினருமான முனைவர். இரா. திருமுருகனார்

தமிழ்மொழியுள் பிறமொழிகளான சிங்களம், வடமொழிகள், தென்னிந்திய மொழிகளான கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு, போன்றமொழிகள் கலப்பதை ஏற்றுக்கொள்வதும், அதை ஆதரிப்பதும், கிரந்த(ஸ்ரீ, ஸ, ஜ, ஹ, ஷ, போன்றன), ஆங்கில எழுத்துக்களை உள்நுழைப்பதும் , கொச்சை, இழிவழக்குகளை எழுத்துமொழியுட் புகுத்துவதுவதையும் தமிழ்ப் பகைவர் செயற்பாடாகக் கொள்ளலாம். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்ற முறையிலும் தமிழ்மொழியைச் சிதைக்க முழு(முடர்)மக்கள் செயற்படுகின்றனர். அண்மையில் சங்கராச்சாரி மடத்தைச் சேர்ந்த இரமண சர்மா என்பார் தமிழ் ஒருங்குகுறித் தொகுப்பியத்துள் கிரந்த எழுத்துக்களை நுழைக்க முயற்ச்சித்ததைக் குறிப்பிடலாம். ஆசிய மொழிகளில் சிறந்த, குறைபாடில்லாத வரிவடிவத்தைத் தமிழ் கொண்டிருந்தும் , இதைச் சிதைத்து அழிக்கவே முயல்கின்றனர். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையற்றதென்பதை வலியுறுத்தி தேவநேயப் பாவாணர், சோகந்தரபாரதியார், அறிஞர் அண்ணா, கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், மாணிக்கனார் போன்றோரின் அறிவுரைகளின்படி இப்படியான புன்மைச் செயல்களைக் கைவிடவேண்டும். அத்தோடு நிலாமல் தொல்காப்பியம், திருக்குறள் போன்ற நூல்களின் மூலநூல் வடிவத்தை மாற்றிச் சிதைக்கும் நச்சுச் செயல்களும் தமிழ்ப் பகைவர்களால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அறிவு, அறிவியல், பகுத்தறிவு வளர்ச்சியுற்ற இந்நாளிலும் இவற்றை செயற்படுத்த முனைகிறார்களென்றால் கடந்த 3600 ஆண்டுகளாக எத்தனை அழிப்புக்கள், சிதைப்புக்கள், சீரழிப்புக்கள், இருட்டடிப்புக்களைச்

செய்திருப்பர். இதற்குக் காரணம் தமிழர் மூடத்தின் முழு உருவாய் கற்கால மாந்தராய், தம்மொழியில், தம்மினத்தில், தம்மண்ணில் பற்றற்றவராய் இன்றுமுள்ளார்கள் என்பதுதானே பொருள்.

அரசியலாளர்களை பொறுத்தவரையில் மொழிக்கு முதன்மை கொடுப்பதில் பயனெதுவும் இல்லை என்பதால் அதைப் புறக்கணிக்கின்றனர். பொதுமக்களோ தம் அறியாமையினால் மொழி தமக்கு ஒரு வேளை சோறு தன்னும் போடமுடியாத மொழியென ஒதுக்கிப் புறக்கணிக்கின்றனர். எனவே உங்களைப் போன்ற சிலரின் செயற்பாட்டின் மூலம் ஒரு சிறிய மாற்றத்தைத் தன்னும் ஏற்படுத்தி விட முடியுமாவென சிலர் வினவுகின்றனர். ஆம் ஆற்றில் ஓடிவரும் வெள்ளத்தின் விசையை ஒரு சிறிய கூழாங்கல்லால் (யானையும் அறுகம் புல்லில் அடிசறுக்கும் என்பதுபோல) சிறிது குறைக்கமுடியுமென நினைப்பவன் நான். ஒருநாள் மாலைவேளை இரு நண்பர்கள் கடற்கரை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த போது கடலடிக்கும் அக்கரையில் முழு உடலையும் மூடிய வெள்ளைச் சீருடை அணிந்த ஒருவர் குனிவதும் நிமிர்வதுமாகவும் அவருக்கு மேலாக வானத்தில் புள்ளி(பறவை) னக் கூட்டம் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டு, அவர் உடற்பயிற்சி செய்கிறாரா அல்லது அவரொரு மனநோயாளியா என அறிய அவரடிக்குச் சென்றபோது அவர் நீரில் அடிபட்டு கரையொதுங்கும் நண்டுக்குஞ்சுகளை ஒவ்வொன்றாய் பொறுக்கி மீண்டும் கடலில் எறிந்து கொண்டிருந்தாராம். நண்பர்களுக்கோ இவரின் செயல் ஒரு முட்டாள்த் தனமாகவே தென்பட்டதால் ஐயா நீங்கள் இப்படி எத்தனை நண்டுக்குஞ்சுகளைக் காப்பாற்றுவீர்கள்? உங்கள் இச்செயல் ஒரு பயன்பாடாச் செயலெனப் புரியவில்லையா? அவை தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக் கொள்ளுமே என்றனராம் (இது எப்படியெனில் தமிழ் தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் என்ற சில அறிஞர்கள் கூற்றுக்கு ஒப்பானது). அதற்கு அந்த விடையுழியர் மேலே அண்ணார்ந்து பாருங்கள் காகமும், வல்லூறும், பருந்தும் வட்டமிட்டு இவற்றைத் தமக்கு உணவாகக்கொள்ள முயற்ச்சிக்கின்றன. எனவே நீங்களும் என்னுடன் சேர்ந்துகொண்டால் காப்பாற்றப்படுபவை மும்மடங்காகி பல்கிப்பெருகுமே என்றாராம். என்முயற்ச்சியும் அந்நோக்கினதே. இது மனிதநேயப் பணிக்கும், மொழிக் காப்பிற்கும் ஆன செயல் வடிவமாகக் கொள்ளப்படலாம்.

பொதுவாகத் தமிழ்ச் சமூகம் ஒருவரின் எழுத்தை அல்லது பேச்சை கரவுக்கண் கொண்டே பார்க்கிறது. இந்நிலையில் அவர்

அதுபற்றிய அடுத்தவரின் கருத்தை உள்வாங்கிக்கொள்வதும் தவறாகவே படுகிறது. ஏனெனில் சிலர் எழுத்தாளரின் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் போது அவரின் மனம் நோக்கக் கூடுமென்று தவிர்க்கலாம், அல்லது அவருக்குத் தலைக்கனம் ஏறிவிடுமென்று நிறைகளைக் கூறாமலும் தவிர்க்கலாம், சிலர் எப்பொழுதுமே மற்றவர்களை மட்டம் தட்டுபவர்களாகவும் உள்ளனர். பாராட்டுக்குரியவர்களை தாழ்த்தியும், தங்களைத் தாங்களே வியந்து, புகழ்ந்து பேசியும், எழுதியும் தம்மை உயர்ந்தோராகக் காட்டிக்கொண்டு தாம்செய்வது இன்னதென்று அறியாது பகைவரென்று தெரிந்தும் அவர்களை நண்பராக்கி தம்மை உயர்த்திக்கொள்ள முயல்கின்றனர். அத்தோடு நின்றுவிடாமல் தமக்குச் சிறப்புப் பட்டங்களை(விருது)ப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக எந்தத் தகுதியும் இல்லாதவர்களின் காலில் விழுந்து எவ்வளவு பணம் கேட்டாலும் கொடுத்து தம்மை உயர்ந்தவராக உயர்த்திக்கொள்ளவும் இவர்கள் பின்நிற்பதில்லை. அரசு உயர்பதவிகளில் இருப்பவர்கள், இருந்தவர்கள் கூட தாம் பணியாற்றும், பணியாற்றிய பைந்திரங்களில்(பிரதேசம்) உள்ள பொது அமைப்புக்களுள் ஓரிரு தற்குறிகளையும் இணைத்துக்கொண்டு தம்மைத் தலைவராக, செயலாளராக, அல்லது பொருளாளராக உள் நுழைத்துக்கொள்கின்றனர். இதனால் அம்மண்ணின் மைந்தர் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர், அல்லது ஒதுக்கப்படுகின்றனர். எந்தத் தீமையைக் கண்டாலும் நமக்கெதற்கு வம்பு என்று நல்ல பிள்ளையாக இருக்கவே மிகப்பலர் விரும்புகின்றனர். பொதுநலத்திற்காகத் தட்டிக் கேட்கும் மனப்பான்மை மிகமிகச் சிலரிடமே உள. இவர்கள் பலராகப் பல்கினால் நாடும் மொழியும் விரைவில் நலம்பெறும்.

எனவே உலகமயமாக்கலெனும் வணிக முதலைகளின் பொருளாதர மயப்படுத்தலை கட்சி, அரசியலுக்கு அப்பால் நின்று அவ்வவ் மொழி மாந்தர் இதற்கெதிராகப் போரிடவேண்டும். “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்”வென்பார் பாரதி. இம்மொழி அழிப்பென்பது நம்நாட்டில் தமிழ், சிங்களத்துடன், சேர்ந்த ஆசியமொழி அத்தனைக்குமான அறைகூவலே என்று உணர்ந்து செயற்ப்பட்டால் “உண்டு வாழ்வு” இல்லையேல் ஆங்கிலத்தால் ஆசிய, ஆபிரிக்க மொழிகளுக்கெல்லாம் பேரிடரே. இதை “மவ்வென் (2002)”, “கிரேநோபில் 1998” போன்ற மொழியியலறிஞர்களின் கூற்றுக்களிலிருந்து உறுதிசெய்யலாம். ஆகவே உலகமயச் சுரண்டலின் ஒரு கூறாக பொருளியற் பண்பாட்டையும் சேர்த்து உலகமொழிகள் ஆங்கிலத்தால் அழிக்கப்படுமென்பதால் மரபுவழிப் பொருளியலை வளர்ப்பதும் உலகமயமாக்கலின் பிற அழிப்பு

(நாசகார)க் கூறுகளையும், மொழியளவிலாக எதிர்ப்பதுமே இதற்கு உண்மையான கழுவாயாக அமையமுடியும்.

தமிழ் ஞாலத்தின் முந்து, முதல்மொழி என்று தமது அயரா உழைப்பினால் மொழியியல் ஆய்வுமூலம் தம் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை தாய்மொழி உணர்வினால், பற்றினால், அதன்மேல்கொண்ட நம்பிக்கையினால் தமிழுக்கும், ஏன் இந்த உலகத்திற்கும் மொழிக்கதிரவனாக (எழுஞாயிறாக) இருள் மண்டிக்கிடந்த ஞாலத்திற்கு ஒளியூட்ட எவ்வாறெல்லாம் இத்தமிழியச் சான்றோர் முயன்றனரென்பதை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினூடாக வெளிப்படுத்தும் முயற்சியே இந்நூல் வெளியீடாகும். வாசிப்பென்பது மிக அருகியுள்ள இந்நாட்களில், பணத்தையே நடுவகமாகக் கொண்டு அற, மனிதநேயம் பண்புகளைத் தூக்கி எறிந்து எப்படியும் வாழலாமென்றில்லாம், எம் மொழிக்காக, எம் இனத்திற்காக எது செய்யலாம், எது நன்மை விளைவிக்குமென சிந்தித்துச் செயற்படுங்கள். மாணவச் செல்வங்களே நீங்கள் இந்நாட்டின் வருங்காலச் செல்வங்கள். நாட்டிற்காக, மொழிக்காக, இனத்திற்காக உங்கள் செயல்கள் மாற வேண்டும். இந்நூல்களை வாங்கிப் படித்தும் பயன்பெறுங்கள். எதையும் நாம் அறியும் பொழுதுதான் எமது அறியாமையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். வாசிப்பு உங்களை புடம் போட்ட பொன் ஆக்கும்.

இந்நூலை அழகுறப் பதிப்பித்துத் தந்த வாணி கணனிப் பதிப்பகத்தாருக்கும், இந்நூலை மெய்ப்புப் பார்த்துத் தந்த எனது மகள் திருவாட்டி நி.வேந்தினி (சுவேந்தினி) ஆசிரியை அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

குறிப்பு :- முடிந்தவரை வடமொழிச் சொற்கள், கிரந்த, ஆங்கில எழுத்துக்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(மொழித்தாய்மை பேணுவதே நோக்கம்)

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
01) என்னுரை	04
02) வாழ்கவே	16
03) தமிழ்மொழி மீட்பர் மொழிஞாயிறு	17
04) நல்லூர் வண.ஞானப்பிரகாச அடிகள்	37
05) பதிப்புச் செம்மல் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை	46
06) சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்புவர்	54
07) தனித்தமிழில் எழுத முயலுவோம்	61
08) மும்மொழிக் கல்வி	77
09) தமிழின் வரிவடிவ வரலாறு	90

வாழ்கவே

தூய மாட்சியும் தீஞ்சுவைச் சீர்த்தியும்
தாய்மை வீங்கிடும் தாழ்விலா மாண்புமே
மாய்ந்து வீழ்ந்திடா மாப்புகழ் ஓங்கிடும்
தாயெந் தீந்தமிழ்த் தாழ்பணிந்(து) ஏத்தினேன்!
பாரில் வாழ்ந்திடும் பல்லின மாந்தரின்
சீரின் தாய்மொழி சீருற வாழ்ந்திட
வேரும் ஈந்துமே ஏற்றிய அன்னைநீர்!
வீறு பொங்கிட வாழ்த்தினேன் வாழ்கவே!

பூவில் தேனுறு பாங்குமேல் ஓங்கிடப்
பாவில் தீஞ்சுவைப் பாகெனத் தோய்ந்திட
நாவில் பாடிடும் நற்றிசை ஏழ்தமிழ்க்
சுவி ஏத்தினேன்: சுரத்தமிழ் வாழ்கவே!
ஆற்றல் மீவுறும் ஆசிலா ஆயுனை
வேற்று மாந்தரின் வாதறு வாளுனை
சாற்றும் பேரறச் சால்புற வாழ்ந்திட
ஏற்றிப் போற்றினேன் எந்தமிழ் வாழ்கவே!

கேடில் இன்பறம் கூறுநற் றாய்நியே
ஈடில் மாப்புகழ் ஈடற உற்றனை!
பாடிப் போற்றவே ஆற்றலும் ஈந்தனை
ஆடிப் போற்றியே ஆர்த்தினேன் வாழ்கவே!

தமிழ்மொழி மீட்பர் மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர்

தாய்மொழியின் இலக்கிய இலக்கணங்கள் கற்றேன்
தனித்தமிழின் மாட்சியினில் ஆட்சியினில் வியந்தேன்
தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியால் வைவகத்தைக்காக்கும்
தகுதியறிந் தின்புற்றேன் நடக்கும் நான் எந்நான் ?

- பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

மாந்தப்பிறப்பிற்கு ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்நோக்கை அறிந்தவர் சிலரே. அப்படி அறிந்தாலும் தமது நோக்கைக் கூறுவார் ஒருசிலரே. அப்பிறவிநோக்கை நிறைவேற்றுவார் அவரினும் சிலரே. அத்தகைய அரியருள் அரியர் தேவநேயப்பாவாணரே. வெந்ததைத் தின்று விதிவந்தால் போதல் என்பார் நோக்கு எவ்வளவிற்குக் குறுகியது. அறிதோறும் அறியாமை கண்டு விரிதோறும் விரிவு விஞ்சிப்பெருகுவது தானே நோக்காயிருக்கவேண்டும். அதுவே எழுகதிர் ஞாயிறுபோல் விரிவுறும் நோக்கு. பாவாணர் தம் வாழ்வின் வண்ணமும், வாக்கின் வண்ணமும், படைப்பின் வண்ணமும் அவர்தம் பிறவிநோக்கைப் பறைசாற்றும் தொய்வில்லா முழக்கங்கள்.

வடமொழியினின்று தமிழை மீட்டெடுப்பதென்ற வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்கொண்டே கற்றாய்ந்தவன். இதற்கு மிகுந்த நெஞ்சுரமும், தற்சார்பு மனப்பான்மையும் தேவை. தமிழ் தமிழிய(திராவிட)த்திற்குத் தாயும், ஆரியத்திற்கு மூலமுமென்பதை உலகிற்கு அறிவிக்க இறைவன் என்னைப் படைத்தான் என்று அறைகூவுகின்றார். ஆனால் இன்றைய தற்குறிகள் காலையொரு கொள்கை, மாலையொரு கொள்கை, விடிந்தால் ஒருகொள்கையென உடைமாற்றுவதுபோல் மாறுவோரையல்லவா காணக்கிடைக்கிறது. இவர் மொழிப்பேரறிஞர் என்னும் நிலையில் மட்டும் அமைந்தவரல்லர். தமிழுணர்வாளர், பற்றாளர், நம்பிக்கையாளர். உள்ளத்தில் தமிழ் வாழ்வாகவும், தமிழன் வாழ்வாகவும், மொழியின் மீட்பராகவும் விளங்கியவர். அவரோர் மக்களியக்கமானவர். இவரின் தமிழாற்றல் பனிமலை(இமயம்)க் கொடுமுடியின் உயரம், நீல(நைல்)ஆற்றின் நீளம், அமைதி(பசுபிக்) மாவாரியின் ஆழம் போன்று ஒருங்கமையப்பெற்றவர்.

| 17 | நா.வை.குமரிவேந்தன் —————

பிறப்பும், கல்வியும், பணியும்.

தஞ்சைமாவட்டம் சங்கரன்கோவிலுக்கும் கோவில்பட்டிக்கும் இடைப்பட்ட ஊரான வாகைக்குளம் என்னும் இடத்தில் தோக்கசு என்னும் கிறித்தவக் குரவரிடம் வளமனைக் காவலாளியாக முத்துசாமி என்பார் இருந்தபோது வள்ளியம்மாள் என்பாரைத்திருமணம் செய்து கிறித்தமதத்தையும் தழுவியிருந்தனர். இவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை கிடைத்து. சிறிது நாட்களில் தந்தையும் தாயும் இறந்துவிட்டனர். அதனால் தோக்கசு அடிகள் இக்குழந்தையைத் தானே தத்தெடுத்து ஞானமுத்து எனப்பெயருமிட்டு வளர்த்து வந்தார். ஞானமுத்துவும் கல்வியில் நாட்டம் கொண்டு படித்து ஆசிரியத்தகுதிபெற்றார். இவர்க்கு பாண்டவர் மங்கலத்தில் ஓதுவாராயிருந்த (உபதேசியார்) குருபாதம் என்பாரின் மகள் பரிபூரணத்தை மணம் முடித்து வைத்தனர். இவ்விணையர்க்கு குழந்தைகள் பதினமர். பெண்கள் அறுவர், ஆண்கள் நால்வர். இவர்களில் பத்தாம் மகவாக 07.02.1902 (தி.ஆ.24.01.1933) பிறந்தவரே தேவநேயராவார். இவரது 5ஆம் அகவையில் 1906 (தி.ஆ.1937) ஆண்டில் தந்தையார் இயற்கையெய்தினார். இதனால் தேவநேயர் தனது அக்கையாருடன் வளர்ந்து வடார்க்காடு ஆம்பூரில் இருந்த விடையூழிய (மிசனேறி) நடுநிலைப்பள்ளியில் 8ஆம் வகுப்புவரை கல்விகற்றார். பின் தமது கல்வியைப் பாளையங்கோட்டைத் திருச்சபை விடையூழியக் கழக உயர்நிலைப்பள்ளியில் 9,10,11ஆம் வகுப்புக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இக்கல்விக்கு முகவை மாவட்டம் சோழபுரத்தையடுத்த முறம்பு என்னும் சியோன்மலையில் விடையூழியராயிருந்த யங் என்பார் கடனுதவி புரிந்தார். கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்று யங் அவர்கள் சியோன்மலையில் நடத்திய உயர்நிலைப் பள்ளியிலேயே ஆசிரியராகப் பணியாற்றி தான்பட்டகனைப் பணிக்கொடையால் தீர்த்தார் பாவாணர். முறம்பில் 2ஆண்டு ஆசிரியப்பணியின் பின் ஆம்பூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் உதவித்தமிழாசிரியராக பதவியேற்றார். அக்காலகட்டத்தில் இவர் கற்பிக்கத்தகுதி உடையவர் என புகழ்வாய்ந்த புலவர் ஒருவர் சான்று வழங்கினால் மட்டுமே தமிழாசிரியர் பணிக்கு அமர்த்தப்படுவார் (கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களிலும் அதே நிலைதான்). அன்று தேவநேயருக்கு உதவியவர் பண்டிதர் மாசிலாமணி என்பார். இச்சான்றைப் பயன்படுத்தி 1924 (தி.ஆ.1955) இல் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் தேர்வெழுதி இரண்டாம் வகுப்பில் தேர்வானார். தன்மனம் தமிழின்பால் நாட்டம்கொண்டதற்கு தமிழ் கற்றதனாலும், இசைப்பாட்டு,

செய்யுள் இயற்றி வந்தமையினாலும், இசைத்தமிழ்ப் பித்தன் ஆனதினாலும், நான் அறியாமலேயே இறைவன் என் மனப்பாங்கை மாற்றியதனாலும், தமிழாசிரியப்பணி மேற்கொண்டேன் என்பார். ஆம்பூரின் பின் பிரம்பூர் கலவல கண்ணனார் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியப்பணியைத் தொடர்ந்தார். இங்கு வேலைகிடைக்க இவரைப் பரிந்துரைத்தவர் முனைவரும், மருத்துவரும், பிராமணருமான மல்லையாவென்பாராவார். பாவாணராக்கிய ஒப்பியன் மொழிநூல் 1, திராவிடத்தாய் 1 ஆகியநூல்களை உற்றிட்டுத்துவிய நன்றிக்கடனாக அம்மல்லையாவிற்குப் படையலாக்கியதைக் காணலாம். அத்தோடு திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்தத் தமிழ்ப்புலவர் தேர்வெழுதி 1926(தி.ஆ.1957), அதில் தேர்வானவர் இவரொருவரேயாவார். அதன்பின் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தேர்வும், கீழ்கலைத் தேர்வும் எழுதி அவற்றில் வெற்றியும் பெற்றார். தொடர்ந்து திருவல்லிக்கேணி கெல்லற்று உயர்நிலைப்பள்ளி, தாம்பரம் கிறித்தவ உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவற்றில் தமிழாசிரியராக, உதவித் தமிழாசிரியராக பணியாற்றினார்.

அதன்பின் மன்னார்குடி உயர்நிலைப்பள்ளியில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். இக்காலகட்டத்தில் ஷாறியியல் அறிஞர் பா.வே. மாணிக்கரால் மன்னார்குடி காவல் நிலையத்தில் தொல்காப்பியரைக் காக்கிச் சட்டையில் கண்டேனெனப், பாராட்டப்பட்ட காவல் துறை ஆய்வாளராகத் திகழ்ந்த தொல்காப்பியப் பெரும்புலவர் சோமசுந்தரமவர்களின் நெருக்கம் இவருக்குக் கிடைத்தது. இது “இலக்கணத்தில் எல்லையில்லாத பைத்தியம் உண்டு” என்னும் தேவநேயருக்கு பெருவளமாயிற்று. இங்கிருந்த காலத்திலேயே தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் தொடர்பு கிடைத்தது. இவரது மொழியாராச்சிக் கட்டுரைகள் இக்காலகட்டத்திலேயே செந்தமிழ்ச் செல்வியில் வெளியிடப்பெற்றது. இதில் எல்லாமொழிகட்குமுள்ள பெரும்பாற்ச் சொற்களை பகுதிப்பொருளுடன் இயற்கைவடிவில் வழங்குவது தமிழேயென்று மொழிநூலால் விளங்குகிறதென்றும் அவற்றுள் ஆங்கிலம், கிரீக், இலத்தீன் ஆகிய மும்மொழிகளில் சென்றுவழங்கும் சொற்கள் ஆயிரக் கணக்கானவை என்றுகூறி 608 சொற்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டினார். மன்னார்குடி உயர்நிலைப் பள்ளியில் 6 ஆண்டுகளை முடித்தவேளை இவருடன் ஆசிரியப் பணியிலிருந்த கோபாலகிருட்டிணர் பள்ளியைவிட்டு வெளியேறவேண்டியிருந்தது.

ஆனால் அவரின் குடும்பம் மிகவறுமைப்பட்டதாயும் ,வீடும் கூட குடியிருக்க முடியாததாயும் இருந்தது நேயருக்குத் தெரியும். இவர் வீடுசென்றால் இவரின் குடும்பம் மிகவும் அல்லற்படுமென நினைத்து அவர்விலகு முன்னதாகவே தானாக பணியிலிருந்து விலகி அவருக்கு இடமளித்துப் பணிக்கொடை ஈந்தார். இவரல்லோ தேவநேயர், இவரல்லோ மாமனிதர். தம் குடும்பநிலையை எண்ணினாரா, தாம்பெரிய செல்வந்தர் என்று விட்டுக்கொடுத்தாரா? அத்தகையவரும் அப்படிச் செய்வார்களா?. ஆனால் அவர் தேவநேயர் கருத்துக்கு முற்றாக உடன்பட்ட பிராமணராவார். பாவாணர் என்றுமே பணமுடை(தட்டுப்பாடு)வின்றி வாழ்ந்தவரல்ல.

அறிவறிந்த காலந்தொட்டு அக்கையாரின் அரவணைப்பிலேயே வாழ்ந்தவர் தேவநேயர். ஆசிரியப்பணி ஏற்றபின் அக்கையார் தீர்மானித்த எசுத்தர் என்பாரையே மணந்தார். இல்லறத்தின் பயனாய் இவர்களுக்கு மணவாளதாசன் என்னும் ஆண்மகவுகிடைத்தது. ஆனால் இக்குழந்தைக்கு ஓரகவை ஆகுமுன்னரே அன்னை எசுத்தர் இறையடிசேர்ந்தார். தேவநேயரின் சின்னண்ணர்க்கு குழந்தைப்பேறு கிட்டாததால் மணவாளனைத் தத்தெடுத்து தன்பிள்ளையாக்கிக்கொண்டார். மீண்டும் அக்கையார் நேயருக்குப் பெண்பார்க்கத் தொடங்கினார். ஆனால் நேயர் அக்கையார் மகள் நேசமணியை 1930(தி.ஆ.1961)இல் மணம் முடித்தார். இருவரும் இணைந்த இல்வாழ்வின் பெறுபேறாய் மக்கள் அறுவரைப்பெற்றனர். ஒருவர் இளமையிலேயே இயற்கையெய்திவிட்டார். எஞ்சியோரில் ஆண்கள் நால்வர், பெண் ஒருவர் நச்சினார்க்கினியநம்பி, சிலுவையைவென்ற செல்வராயன், அருங்கலைவல்லான் அடியார்க்குநல்லான், மடந்தவிர்த்த மங்கயற்கரசி, மணிமன்ற வாணன் என்போரே அவர்கள்.

மன்னார்குடியிலிருந்து வெளியேறியவர் திருச்சிராப்பள்ளி பிசப் ஈபர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் வேலைக்கமர்கின்றார்.(1934--1943). மன்னார்குடியில் இசைத்தமிழ், இலக்கணம், மொழிநூற் பயிற்சியில் ஊன்றியவர் திருச்சியில் பலமொழி பயிலவும் ,நூல்களெழுதவும் ,தமிழ்க் காவற் கடப்பாட்டில் நிலைபெறவும் உரிய ஏந்தாக அமைந்தது. இங்குதான் ஒப்பியன் மொழிநூலை வெளியிடுகிறார் 1940(தி.ஆ.1971). வேர்ச்சொற் சுவடி, கட்டாய இந்திக்கல்விக் கண்டனம் என்பவற்றையும் வெளியிடுகின்றார். செந்தமிழ்க் காஞ்சி என்னும் நூலில் பாவாணர் பெயர்

தேசாபிமானத் தண்டமிழத் தொண்டன் எனப் புனைவுபெற்றதும் திருச்சிக்காலத்தில் தான். மொழிக்காவலில் கடும்தொண்டாற்றிய பாவாணர் அதற்குப்பொலிவும், வலிவும் ஊட்டுவதும் தாம் உலகிற்கு நிலைநாட்டக் கருதியதுமான திராவிட(தமிழிய) மரபு தோன்றிய இடம் குமரிநாடே என்னும் இடுநூலை (திசீச் அல்லது ஆய்வுநூலை) எழுதிப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மேல்கலைப் பட்டத்திற்காக (எம்.ஓ.எல்)ஒப்படைத்தார். ஆனால் இது பல்கலைக் கழகத்தால் தள்ளப்பட்டது (1936). இது எனக்கு வியப்பில்லை, இன்றைய தமிழின் நிலை என்ன என்பதை மட்டும் தெரிவிக்கின்றது என்கின்றார். 75ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பட்ட இன்றைய தமிழின் நிலையும் அதேதான். தமிழ் செம்மொழியானாலென்ன, தமிழ் உலகின் முதல்மொழியென்று நிறுவப்பட்டாலென்ன, உலகின் முதல்மாந்தன் தமிழன் தானென்று உலகவரலாற்றியல், புவியியல், மாந்தவியல், இயங்கியல், மொழியியல், பண்பாட்டியல் என்னதான் மெய்ப்பீடு செய்தாலும், ஆரியம் என்று ஒரு இனமில்லை, ஆரியமொழிக் குடும்பமென்று ஒன்றில்லையென்று எப்பெரிய பேரறிஞர் சொன்னாலும். இவையெல்லாம் பொய்யென்று எந்த அடிப்படையுமில்லாது கூறும் முனைச் சலவை செய்யப்பட்ட வல்லாண்மையர் தலைமையாய் இருக்கும் வரை பாவாணரின் நிலைதான் எந்த நடுநிலையான தமிழறிஞனுக்கும் கிடைக்கும் கொடை(பரிசு)யாகும்.

இனிமேல் இந்தியாவிற்குள் எனக்குத்தேர்வில்லை. ஆகையால் தமது நூல்களையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் வெளியிட முடிவெடுக்கின்றார். திருச்சியிலும் அவர் குடிமனையென்றில்லாமல் அடிக்கடி வாடகை வீடுகள் மாறுகின்றார். ஈபர் பள்ளியிலிருந்தும் வற்புறுத்தலின் பேரில் வெளியேறி சென்னை செல்கின்றார். 1944 (தி.ஆ.1975) தமது திராவிடத்தாய் என்ற நூலை சைவசித்தாந்த நூற்ப் பதிப்புக்கழகத்தினூடாக வெளியிடுகின்றார். சென்னையில் ஓராண்டு முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் பணியாற்றுகின்றார். இக்காலத்தில் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களுக்கு குறிப்புரையும், ஆய்வுரையும் எழுதியுள்ளார். அதன்பின் சென்னையிலிருந்து தம்வாழ்வில் பசுஞ்சோலை எனத்தக்க நிலையை உருவாக்கிய சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரிப் பணிக்குச் சென்றார். தமிழ்ப்பற்றும், தமிழினப்பற்றும், தமிழ்வளர்ச்சித் தொண்டும் ஒருங்கேகெண்டவர் சேலம் கல்லூரி பைந்தமிழ் முதல்வர் இராமசாமி. இவர் பாவாணர்க்கு பொருட்கவலை முதல் எக்கவலையும் வராமல் விருந்தோம்பி

இனிதின் அளவளாவி ,மகிழ்வுட்டி, மிகுதியாய் ஓய்வு கொடுத்து எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தமிழ்நூலாய்விற்ரு உதவமுடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கருதிக் கருதி உதவிசெய்ததோடல்லாமல் பாவாணர் புகழ்பரப்புவராகவும் செயற்பட்டார். இதை

சேலங்கல்லூரி சிறந்திராமசாமியின்றேல்

ஞானம் பரவுதமிழாராய்ச்சி நூலியற்றும்

தேவநேயன் எங்கே தென்மொழித் தொண்டெங்கே

பரவுதமிழ் மீட்பெங்கே பார் -----

என்று அவரைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து பாராட்டுகின்றார்.

அக்கல்லூரி வரலாற்றுப் பேராசிரியர் தி.வை.சொக்கப்பனார் பாவாணர்க்கு நெருங்கிய நண்பராய், கல்லூரிக்காலத்தக்குப் பின்னரும் பாவாணரின் தமிழ்த் தொண்டிற்குப் பெருந்துணையாய் நின்றவர். இவரின் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை அரசு செயற்படுத்தவேண்டி முதலமைச்சர் பக்தவற்சலத்திடம் சொக்கப்பரைத் தலைவராகக்கொண்ட குழு சந்தித்து வேண்டியும் அது கைகூடவில்லை. இருந்தாலும் சேலக்காலமே கல்லூரிச்சூழலிலும் ,வெளிச்சூழலிலும் இன்பம்பயக்கும் காலமாகும். இவரது புலமைத்திறமையைப்போற்றி தொடர்புகொண்ட மாணவரே பின்னாளைய தென்மொழியாசிரியரும், உலகத்தமிழர்கழக அமைப்புச் செயலாளரும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட உருவாக்குநரும் ஆகிய பாவலேறு பெருஞ்சித்திரனார் ஆவார். தேவநேயர் சேலத்தில் இருந்தபோதே 1950 (தி.ஆ.1981) உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம் வரைந்து சைவ.சி.நூ.ப.கழகத்தினூடாக வெளியிட்டார். இங்கிருக்கும்வேளை தாமாகப்படித்து 1952 (தி.ஆ.1983) முதுகலைப் பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார். இவரது பணிசேலத்தில் 12ஆண்டுகள் (1944-----1956)வரை தொடர்ந்தது.

பலநிலைப் பணிகள்.

1956 (தி.ஆ.1987) இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழிய(திராவிட) மொழியாராச்சித் துறை ஏற்படுத்த வெளிப்படுத்தப்பட்டு பலதடைகளின் நடுவிலும் சேலங்கல்லூரி முதல்வர் இராமசாமி, பேரா.சொக்கப்பன், வேறுசிலரும் பாவாணரைத் தமிழ் அகரமுதலித் திட்டத்திற்கு பரிந்துரைத்ததால் அவர் அப்பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டார். இவரது பணியை மேற்பார்வையிட

வங்கநாட்டு வடமொழிப் பேராசிரியர் சுந்திக்குமார சட்டர்யியைத் தலைவராகக்கொண்ட 9பேர் கொண்ட குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதில் தம்போல் தமிழாய்ந்த எவரேனும் இல்லாமையால் இதுஅவரை வெளியேற்ற ஏற்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கையெனக் கண்டுகொண்டார். கால்டுவெல்லும், மாக்கமுல்லரும், யெசுப்பர்சனும் இத்தகைய கட்டுப்பாட்டிற்கும், முட்டுப்பாட்டிற்கும் ஆட்பட்டு இருந்திருப்பின் அவர்களின் மனநிலை எப்படி இருக்குமென நொந்தார். ஒருவாறாக தமிழ் வேர்ச் சொல் அகரமுதலியை 5 ஆண்டுகளுக்குள் முடித்துவிடலாமென்னும் நோக்கில் தமது பணியை 12.07.1956 இல் ஒப்புக்கொண்டார். தமிழிய (திராவிட) மொழித்துறைக் கூட்டம் 08.04.1957 இல் கூட்டப்பெற்றது. இதில் சட்டர்யி ஆங்கிலத்திலேயே நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார். அவர் இந்திய நாகரிகம் சமற்கிருத இலக்கியத்தில் உள்ளது. எனவே அது ஆரியரது என்றார். ஆனால் பாவாணர் இவையெல்லாம் தமிழிலக்கியத்திலிருந்து இறந்துபட்டபின் அதன் மொழிபெயர்ப்பே சமற்கிருத மூலம்போல் காட்சியளிக்கிறதென்று மறுத்தார். இது அவர்க்கும் பாவாணர்க்கும் எதிரிடையாயிற்று. பின் பாவாணரைத் தேராதானில் நடைபெறும் கோடைமொழியியல் பயிற்சிக்கு சென்றுவரப் பணித்தார். இதனாற் பாவாணர் வண்ணனை மொழிநூலின் முழுப்பரப்பையும் கண்டார். தேர்விலும் வென்றார். இது தனக்கு எவ்விதத்திலும் பயன்றதென்றும், கண்டுகொண்டார்.

மீண்டும் போலிகைச் சொற்கள் 50 இற்கு வேரும், வரலாறும், பொருளும், விளக்கமும் எழுதத் தொடங்கினார். அவர்பால் அன்புகாட்டிய பேரா.லெப.கரு.இராமநாதன் சட்டர்யிக்குக் காட்டும் சொற்பட்டியலில் கருத்துவேறுபாடு, ஐயுறவு, மறுப்பு, தர்க்கத்திற்கு இடந்தராத சொற்களைச் சேர்க்க அறிவுரை கூறினார். ஆனால் பாவாணரோ தாம் கருதும் சொற்களுக்கே விளக்கங்களை ஏன் தமிழைப்பற்றிய உண்மையைச் சொல்ல அஞ்சவேண்டும் எனநினைத்து எழுதினார். இங்ஙனம் எத்தனை நாளைக்குத் தமிழன் அஞ்சி அடிமைத்தனத்திலும், அறியாமையிலும் மூழ்கிக்கிடப்பது, ஆரியச்சார்பினர் கருங்காக்கையை வெள்ளையென எவ்வளவு துணிச்சலோடு கூறிவருகின்றனர் என்றெண்ணியே எழுதினார். ஆனால் சட்டர்யி இவரது ஆய்வை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நீ தன்னந்தனியனாய்ப் போர்செய்கின்றாய், இவற்றிற்கு விரிவான விளக்கம் எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்று கூறிச்சென்றுவிட்டாராம். அதன்பின் மொழித்துறையிலிருந்து பொதுத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டார்.

இது அவருக்கு ஒரு “அரசத்துதன் அயல்நாட்டில் இருப்பதுபோலவும் ,சந்தையின் நடுவே ஓகத்தில்(தவத்தில்)” இருப்பதுபோலவும் தோன்றியதாம். வடநாட்டுப் புகழிலி போன்ற அயன்மையுணர்வு எனக்கு நீண்டநாள் இருந்ததென்பார் (தமிழன் தன் வரலாற்றை உற்றுணர்ந்து கற்றபின் கட்டாயமாக இதை ஏற்றுக்கொள்வான்.). இந்தச் சட்டர்யி தமிழே தெரியாதவர், தமிழை ஆங்கிலத்தில் கற்றவர். தமிழ்நூற் பெயர்களை கூட உச்சரிக்கத்தெரியாதவர். பதிற்றுப்பத்தை பத்தப்பத்து, பப்பட், பட்டுபட்டு என்றவாறாகத்தான் உச்சரிப்பாராம். இவர்போன்றவர்கள் தான் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி மதிப்பீட்டுக்குமுனின் தலைவர். பணியின் 5ஆம் ஆண்டு நிறைவில் செ.சொ.பி.அ.முதலியை முடிக்க ஓராண்டு இன்னும் தேவைப்பட்டது. ஆனால் புதிதாக வந்த துணைக்கண்காணகர்(வையசு சான்சிலர் --துணைவேந்தர்) மறுத்துவிட்டதால் 23.09.1961 இல் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தைவிட்டு வெளியேறினார். இதைப்பொறுக்காத பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாவாணர்க்குப் பதிகம் பாடினார்.

நாவலர்தீவுக்கு நந்தமிழே தாரியன்று

கூவும் அநுவுரோர் குற்றமா -- பாவிக்களை

தேவநேயர்க்குச் செய்யும் தீமை செந்தமிழர்

யாவர்க்கம் செய்வதேயாம்.

பாவாணரைப் போற்றுவது பைந்தமிழைப் போற்றுவது

பாவாணர்க்குப் பணிக்களம் ஓய்வு கொடுத்துவிட்டது. உழைக்க ஆர்வமும், பணியிருந்தும் ,அதைப் பிறரொருவர் செய்யமுடியா நிலையிருந்தும். கட்டாய ஓய்வு. ஓர் உண்மையாராச்சியாளன் ஒருநாளும் ஆராயாது இருக்கதுடியாது. அவன் ஆராயாவிட்டாலும் அவனுள்ளம் ஆராயும். கனவென்றும் நனவென்றும் உண்வேளை, உறக்கவேளை என்றும் இல்லை .சொல்லாராச்சியும், மொழியாராச்சியும் இன்பம்தரும் கலைகள். எனக்குவேலை செய்யாது காலங்கழிக்கவோ, வேறுவேலைசெய்யவோ இயலாது என்பார்.பாவாணர் இளமையிவேயே கற்றவர், படிப்பு முடித்து 59 அகவைவரை பணியாற்றியவர். முதுகலை, பண்டிதர், புலவர், வித்துவான் பட்டங்களும் பெற்றவர். ஆனால் பொருள்நிலையில் முன்னேற்றமில்லை, அடிப்படைத்தேவை நிறைவேறவுமில்லை, விரும்பத்தக்க பதவிவாய்ப்போ தனக்கென ஒரு நிலைபேறான குடியிருப்போ அமைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏன்? இவரோடு படித்தவர்கள், இவரைவிட குறைந்த தகைமையுள்ளவர்கள்,

இவர்போன்றோர் எவ்வளவு பேர் எத்தனை உயர்ச்சிகள், பதவிகள் ,சொத்துவளங்கள் எப்படிக்கிடைத்தன? இவர்களுக்கு. இவர்கள் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள், அதாவது பிழைபட வாழத்தெரிந்தவர்கள் (பிழைக்க --பிழையாக நடக்க --தவறுசெய்ய --அடாவடித்தனம் பண்ண --ஏமாற்ற --அடுத்தவனுடையதை தட்டிப்பறிக்க --அவனைக்குழிப்பறிக்கத் தெரிந்தவர்கள்) நடிக்கவும், பசப்பவும், புகழ்பாடவும், அடிபிடிக்கவும், மொழியை இனத்தை இழிவுபடுத்தவும், எப்படியும் வாழலாம் என்னும் கொள்கையர். ஆனால் இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்னும் கொள்கையர் பாவாணர்.

“எனக்கு வறுமையுமுண்டு மனைவிமக்களுமுண்டு அவற்றோடு மானமுமுண்டு. என உரமுற்றவர்.”

இதுதான் இவரின் வாழ்க்கைக் கோட்பாடு. இவருக்கு மட்டுமா இந்நிலை? கப்பலோட்டியதமிழன் வ.உ.சிதம்பரனார், வி.கலியாணசுந்தரனார், பாரதிதாசன், பாரதியார், மயிலைவெங்கடசாமி போன்றோர்க்கும் இதேநிலைதான். பாவாணர் தமிழே தன் முச்சாக, உயிராக, வாழ்வாக வாழ்ந்திருந்தவர். தனது நாளாந்தக் கடமைகளோடு தனது தேடலை, ஆய்வை, எழுத்தை நிறுத்தினார் அல்லர். 1939, 1940 ஆம் ஆண்டுகளில் கட்டுரை வரைவியல், தமிழன் எப்படிக்கெட்டான், தமிழர் சரித்திரச் சுருக்கம், வேர்ச் சொற் சுவடி, இயற்றமிழ் இலக்கணம், ஒப்பியன் மொழிநூல் போன்ற நூல்களையும், 1943 --1954 ஆம் ஆண்டிற்கிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் சுட்டுவிளக்கம், அடிப்படை வேர்ச் சொல் ஐந்து, திராவிடத்தாய், தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் குறிப்புரை, தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரம் குறிப்புரை, சொல்லாராச்சிக் கட்டரைகள், உயர்தரக்கட்டுரை இலக்கணம் 1, 2, பழந்தமிழாட்சி, முதல் தாய்மொழி, தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள் போன்ற நூல்களையும் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்கதிப்புக்கக் கழக வெளியீடாக வெளியிட்டார். தனது அண்ணாமலைக் காலத்திலும் கழகவெளியீடாக தமிழர் திருமணம், சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியின் சீர்கேடு, அதே பல்கலைக் கழகத்தின் ஆங்கில அகராதியின் சீர்கேடு, ஆகியவற்றை வெளியிட்டார். 1962 இல் என் அண்ணாமலைநகர் வாழ்க்கையென்னும் நூலை வெளியிடுகின்றார்.

27.10.1963 (11ஆம் நாள் துலைத்திங்கள்1994) நாளன்று தேவநேயருக்கத் தாயாய், அமைச்சாய் ,நட்பாய், துணையாய்,

மருத்துவியாய், செவிலியாய் 33ஆண்டுகள் இல்லறவாழ்வில் இணைந்து இன்புற்று நன்மக்களைப் பெற்று வாழ்ந்திருந்த நேசமணி அம்மையார் இவ்வுலக வாழ்வை முடித்து தேவநேயரை ஆறாமீளாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு மீளாத்துயில்கொண்டார். பணியில் இருந்த காலத்திலேயே பணமுட்டுப்பாட்டில் வாழ்ந்த அவருக்கு 3ஆண்டுகளாய் பணியின்றி எவ்வளவு இடர்பட்டிருப்பார். அன்று இரவு திடுமென ஏற்பட்ட நோயால் மூச்சுத் திணறிக்கொண்டிருந்த வேளை அவரை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்ல வாடகை இயங்கிக்கு 10 உருபா கூலி கொடுக்க அவரிடம் பணமில்லாததால் அம்மையார் இறந்தநிலை எவ்வளவு கொடுமையானது. இதற்குக் காரணம் யார்? தமிழ்க் குழகாயந்தான் காரணம். தமிழ்க் காழ்புணர்வு கொண்டவர்கள்தான் காரணம். அவரின் புகழைப், பெருமையை, சிந்தனையாற்றலை சிதறடிக்க, குழிதோண்டிப் புதைக்க முயன்ற அரசுதான் காரணம். ஒருவனும் கொள்கைப் பிடிப்போடு வாழக்கூடாது. ஒருவனும் தன்மான உணர்வோடு வாழக்கூடாது. உண்மையைப் பேசக்கூடாது. தாய்மொழியைத் தன்னினத்தைப் போற்றக்கூடாது. பற்றுவைக்கக் கூடாது. பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களாக (பிழைபட வாழ்பவராக) வாழவேண்டும். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இதுதானே நிலை. தேவநேயர் விட்ட தவறென்ன? தன்னினத்தை, தன்மொழியை உலகின் கொடுமுடி (உச்சி) யெனக் காட்டியது தவறா? அவர் கூற்றுப்பித்தற்றலா? ஆய்வு வாயிலாக, ஆராய்ச்சி வாயிலாக மொழியியலை அடிப்படையாய் வைத்து நுண்மான் நுழைபுலவழி ஏரண (அளவையியல்) முறையில் மெய்ப்பீடு செய்தார். உலகில் இதுவரையில் கண்டிராத மீபெரும் மொழியியற் பேரறிஞன், சிந்தனைச் சிற்பி. இப்பெருமகனாரை நெஞ்சம் குமுற வைத்துவிட்டார்களே. தன் தாய்மொழிக்காக, தன்னினத்திற்காக இழிப்புகளையும், புறக்கணிப்புக்களையும் பொறுத்து துணைவியார் இறந்தபின் 17 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். இன்று ஆரியம் (சமற்கிருதம்) என்பதும், இந்தோ ஆரியமொழிக்குடும்பம் என்பதும் ஆட்டம் கண்டுவிட்டது. உண்மையொருநாள் வெளிப்பட்டுத் தானே ஆகவேண்டும்.

பல்வகைக் கழகங்கள், நூல்வெளியீடுகள்.

வடமொழியுள் தமிழ் புகாதாம் பேரறிஞர் (முடத்தை முதலாகக் கொண்டவர்கள்) புகன்றுகொண்டிருக்கின்றனர். வேதமொழியில் மாந்தமொழி புகக்கூடுமா? புகுமென்று நினைப்பதே

பாவம் ,முறைகேடு என்று உறுதிக்கொண்டவர்கள் கையில் கல்விப் பொருள். இந்த வேளையில் வடமொழியென்ன வடமொழி தொல்பழம் மேலைநாட்டு மொழிகளான ஆங்கிலம் ,பிரெஞ்சு, இலத்தீன், கிரேக்கம் போன்ற மொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள், தமிழ்வேர்கள் என எடுத்துக் காட்டுகிறார் பாவாணர். இப்படியொரு எரிமலை வெடிப்பு. வெதும்பல் பெரும்பக்கம், வான்மழை பொழிகிறதென சிறுபக்கம். 50ஆண்டுகளில் பேரொளிப்பிழம்பாக வளர்ச்சி இடையிடையே மின்னல் கூட்டம் பெருகியது. தனித்தமிழ்க் கழகம், தென்மொழி, உலகத்தமிழ் கழகம், பாவாணர் நூல் வெளியீட்டுக் கழகம், செ.சொ.பி.அ.முதலி முயற்சி போன்றன ஒன்றின் ஒன்றாக உருக்கொள்கின்றன. கற்றாரை மட்டும் கொண்டிருக்கும் கழகம் விரிவடைய முடியாது. பொதுமக்களும் மாணவரும் பெருவாரியாகச் சேர்ந்தால்த் தான் தமிழைக்காக்க, வளர்க்க முடியுமென முடிவுசெய்யப்பட்டது. தென்மொழி 1959 இல் பெருஞ்சித்திரனாராலும், தனித்தமிழ்க் கழகம் 1964இல் சேந்தமாங்குடியாராலும் நிறுவப்பட்டது. 1968இல் திருச்சியில் உலகத் தமிழ்க் கழகம் உதயமாயிற்று. இதோடு தனித்தமிழ்க் கழகம் ஒன்றித்துவிட்டது. தமிழை முதன்மையாக வைத்து தமிழைப் பேற்றி வளர்க்கும் இயக்கமாக பாவாணர் உ.த.கழகத்தை தோற்றுவித்தார். உ.த. கழகத்தின் ஆண்டுவிழாவும், திருவள்ளூர் 2000 ஆம் ஆண்டு விழாவும் ஒன்றாகக் கொண்டாடப் பட்டன. திருக்குறள் தமிழ் மரபுரையும், இசையரங்கு இன்னிசைக் கோவையும், தமிழ் கடன்கொண்டு தழைக்குமா? கட்டுரைச் சுவடியும் உ. த. க. சார்பில் வெளியிடப்பட்டன. உ. த. க.வின் இதழ்களாக தென்மொழி,முதன்மொழி, மீட்போலை போன்றன செயற்பட்டன. உ. த. க.விற்கு மதவியற் கொள்கையில்லை.

வருவாய் இல்லாத பாவாணர் இடரின்றி வாழமுடியாதென்றும் ,அவர் புலமையுணர்ந்த ஆர்வலர்கள் அவருக்குதவி ஆவதோடு அவர் அறிவுவளம் தமிழுலகிற்கு உதவும் என்னும் பேருள்ளப் பெருக்கும் இணைந்து கொண்டதால் பாவாணர் நூல் வெளியீட்டுக் குழு உருவானது. தனிப்பட்டோர் அறக்கொடையும் நூல்வெளியீட்டுக்கு உதவியது. 1966 இல் இவரது துணைவியார் நேசமணி அம்மையார் வெளியீடாக வெளியிட்ட இசைத்தமிழ்க் கலம்பகத்தில் தனக்கு இசையை முறையாகக் கற்பித்த இசைப்பெரும் புலவர் இராசகோபாலருக்கு இசையாசிரியவணக்கம் பாடி நன்றி கூர்ந்தார்.அத்தோடு அதேயாண்டில் பண்டைத்தமிழ் நாகரிகமும்

பண்பாடும், தமிழ்வரலாறு 1, ஆங்கில நூலான “த பிறைமறி கிளசிக்கல் இலாங்குச் ஓவ் த வேள்ட்” ஆகிய நூல்களும், 1967இல் தமிழ் வரலாறு 2, வடமொழி வரலாறு ஆகிய நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன. இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும், என்னும் தமிழ், ஆங்கில நூல்கள், வண்ணணை மொழிநூலின் வழுவியல் ஆகிய 1968 இலும், தமிழ் கடன் கொண்டு தழைக்குமா? , திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை, இசையரங்கு இன்னிசைக் கோவை 1969இலும் , 1972இல் தமிழ் வரலாறு, தமிழர் மதம் போன்ற நூல்களும் வெளிவந்தன. 1973இல் வேர்ச் சொல் கட்டுரைகளும், மண்ணில் விண் அல்லது வள்ளுவர் கூட்டுடமை ஆகியனவும், தமிழின் தனிமையை நாட்டும் தனிச் சொற்கள், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்பன 1978, 1979ஆம் ஆண்டுகளிலும் பல இடங்களிலுமிருந்த பாவாணர் நூல்வெளியீட்டுக் குழுவினராலும், சிங்கப்பூர் வணிகவியற் கல்லூரி முதல்வர் கோவலங்கண்ணனார் தம்மார்வக் கொடையாலும் வெளிவந்தவையாகும். “என்னூல்களுக்கு உதவும் உதவியிலும் என் ஊனுடைக்கு உதவும் உதவியே பெரிதாகும். என்னெனில் நானிருந்தால் தானே நூலுருவாக்கம் செய்யமுடியு”மென்பார் பாவாணர். ஊதவியவர்கள் என்ன பெரும்செல்வர்களா? வணிகத் தோன்றல்களா? அனைவரும் வறுமை வாழ்விலும் , எளிமைநிலையிலும் இருந்து தம் நல்லெண்ணம் , தமிழுணர்வு என்னும் கைகளால் கனிந்து வழங்கியவர்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் கிளிநொச்சியில் திருவள்ளுவர் மாநாடும், விழாவும் நடத்த நாவலர்பெருமான் பள்ளிநடத்த பிடியரிசி தண்டியது போல் பணம்தண்டிச் சென்றபோது பெரியவணிகர், இரண்டுமாடிக் கட்டிடம், மின் இலத்திரனியல் பொருட்கள் விற்பனை (பலலட்சம் பெறுமதி), உரிமையாளர் சொன்னார் இவ்விழாக்கள் தேவையற்றதாம். பல விற்பனை நிலையங்களுக்கு கடவுளரின் பெயர்கள் (கந்தன், முருகன், மடுத்தாய், மடுமாதா, இயேசு, பிள்ளையார் போன்ற பல) இங்கு போனாலும் பலநாள் அலைக்களிப்புக்கள், நோகடிப்புக்கள். இதுதான் கஞ்சச் செல்வர்களின் நிலைப்பாடுகள். உதவுவோர் நல்மனம்கொண்ட கீழ்(பொருளாதாரம்)நிலை அன்பு நெஞ்சங்களே. 1931இல் இருந்து 1981வரை கிட்டத்தட்ட 50ஆண்டுகள் நேயரின் நூல்கள் பலவற்றை தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சிலநிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் வெளியிட்டு உதவியது.

பாவாணரின் நூல்களும் அகரமுதலிட்டமும்.

50ஆண்டுகளுக்குமேல் வேர்ச் சொல்லாய்வில் ஈடுபட்டு இவை சிறுவேரும், பெருவேருமாக இருவகைத்தெனவும், முன்னவை பன்னூற்றுக் கணக்கினவென்றும், பின்னவை ஒருநூற்றுக்குட்பட்டவை என்றும் கண்டார். தமது வேர்ச்சொற்கட்டுரை என்னும் நூலின் முகவுரையில் வாழ்நாள் முழுவதும் வேர்ச்சொல் ஆராய்ச்சியில் மூழ்கிக்கிடந்தவன் என்பார். பழமொழிகள் பதின்முவாயிரம் தொகுத்தவர் இதற்கு ஆராய்ச்சி முகவுரை மட்டும் 50பக்கங்களில் அமைத்தாராம். இதன்வெளியீட்டுப் பொறுப்பை ஏற்றவர் அதைவெளியிடவுமில்லை, கைப்படியைத் திருப்பிக்கொடுக்கவும் இல்லை. மரபுத்தொடர்கள் இணைமொழிகள் தொகுத்து உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணத்தில் சேர்த்தார்(403). கட்டுரை வரைதல் என்னும் உரைநடை இலக்கணத்தில் தொடர் மொழிகள் 221ஐ உள்ளடக்கினார். விளையாட்டுக் கலைகள் 58ஐ தமது தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கலையில் எடுத்தியம்புகின்றார். பாவாணர் தமிழிய(திராவிட)மொழிகள், இந்திய மொழிகள், உலகமொழிகளில் பெருமொழிகளாய் அமைந்த 23 மொழிகளின் இலக்கண அறிவுபெற்றவர் என்பார் பேரா.கு.பூங்காவனம். இவரின் தமிழ் வரலாற்றில் குறிக்கப்படும் குறுக்க விளக்க மொழிப்பட்டியலில் 58உம், ஆங்கில குறுக்கவிளக்க மொழிப்பட்டியலில் 17உம் ஆக 75மொழிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பன்மொழிகற்கும் கூர்ந்த முனை ஒருவர்க்கு இருக்குமாயின் எளிமையாய் 50மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்ள முடியுமென்பார் பாவாணர். யாழ்ப்பாண நல்லூர் ஞானப்பிரகாச அடிகளார், அருட்தந்தை சேவியர். தனிநாயக அடிகளார் போன்றோர் 10 ----15 மொழிகளுக்கேமல் புலமையுள்ளவர்கள். மொழியாய்வுக்கு இது அடிப்படையாகும்.

பாவாணர் அகரமுதலிப் பணியைத் தொடங்கியபோது பல்வேறு அகரமுதலிகளும் (அவரது வீட்டில் எட்டு நிலப்பேழைகளில் --அலுமாரிகளில் உலகமொழிகளிலுள்ள அகராதித் தொகுப்பக்கள் காணப்பட்டதாக பேரா.ச.வே.சுப்பிரமணியம் செந்தமிழ் செல்வி 55,275 செப்புவார்), மாந்தவியல், திணையியல், தொல்லியல் தொடர்பான நூல்களும் தேவைப்பட்டன. தென்மொழி ஆசிரியர் பாவலேறு பெருஞ்சித்தினரார் தலைமையில் 1971இல் பாவாணரின் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை முன்வைத்து தமிழக அரசைச் சந்தித்து இத்திட்டத்தை செயற்படுத்தவேண்டினர்.

ஆனால் அரசு பாராமுகமாய் இருந்துவிட்டதால் 200பேரைக் கொண்ட ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி இத்திட்டத்தை 5ஆண்டுத்திட்டமாக (1971--1976)செயற்படுத்த முயன்றனர். பெருந்தொகை தரவல்லவர்களும் தொடர்முறையில் வழங்குகின்ற பொழுது அவர்களுக்கு ஏற்படும் சில தவிர்க்க இயலாத இடையூறுகளால் உதவித்தொகையும், உதவுவோர் தொகையும் நாளுக்கு நாள் குறைந்தது.. அத்தோடு ஒருகால எல்லைக்கே எல்லாம் என்னும் நிலையும் நிலையாகியது. பற்பலரும் பணஉதவி செய்வதால் அரசுதவி தேவையில்லை என்று அடுத்து கெடுக்கும் குள்ளநரிக் கூட்டத்தின் பரப்புரையும் போதாததற்கு. அகரமுதலி ஆக்கம் தொய்வுற்றது. ஆனாலும் அப்போதைய தமிழ்நாட்டு அரசால்(கருணாநிதி) 08.05.1974(தி.ஆ.2005 மேழத் திங்கள் 26) அன்று செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்குனராக 4ஆண்டுகளுக்கு பாவாணர் அமர்த்தப்பட்டார். ஆனால் இவருக்குப் பணிமனையோ, பணியலுவலரோ வழங்கப்படவில்லை. இது சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்படா திட்டமாதலால் இவருக்கான மாதக் கொடுப்பனவும் வழங்கப்படவில்லை. இத்திட்டத்திற்கு ஆயிரமாயிரம் நூல்கள் (பன்மொழி அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள் ,திணைநூல்கள்) தேவைப்பட்டன. அரசு ஒருவகை நூலுக்கு 200உருபா மட்டுமே ஒதுக்கியிருந்தது. இந்நிலையே தொடர்ந்ததாம்.

பாவாணர் அகரமுதலியின் தனித்தன்மைகள் ஆவன

- 1) அன்றுவரை வெளியான தமிழ் அகராதிகளில் இல்லாத எல்லாச் சொற்களையும் எடுத்துப் பொருள் கூறுதல் 2) ஏனைய அகரமுதலிகளிலுள்ள தவறான சொற்களைத் திருத்துதல் 3) ஏனைய அகரமுதலிகளிலுள்ள சொற்களுக்கு விடுபட்ட பொருள்களை எடுத்துக் கூறுதல் 4) ஏனைய அகரமுதலிகளிலுள்ள சொற்களின் தவறான கருத்துக்களை, 5) எல்லாப் பொருளையும் ஏரண(அளவையியல்)முறைப்படி வரிசைப்படுத்திக் கூறல் 6) எல்லாச் சொற்களுக்கும் திராவிட, ஆரிய இனச்சொற்களைக் காட்டுதல் 7) எல்லாச் சொற்களுக்கும் வேருடன்கூடிய வரலாறு வரைதல் 8) ஏனைய அகரமுதலிகளிலுள்ள தவறான மூலங்களைத் திருத்துதல் என்பனவாகும். இதன்பயன்களும் பலவாகும். செந்தமிழ்ச் சொற்களுக்குச் சொன்மூலம் மட்டுமன்றிச் சொன்மூலத்திற்கு மூலமான ஆணிவேர், பக்கவேர், சல்லிவேர் மூலங்களும் காணலாம். தமிழ்மொழியிலிருந்து உலகமொழிகளுக்குக் கிளைத்துச் சென்ற இனமொழி மூலங்களும் காணலாம். சமற்கிருதம்

உள்ளிட்ட இந்து ஐரோப்பிய மொழிகள் ,சீனம், யப்பானியம், மங்கோலியம், ஆபிரிக்கம், அவுத்திரேலியம் முதலிய மொழிகள் அடிப்படைச் சொல்வளத்தில் தமிழ்ச் சொற்களின் வேர்கள் அமைந்துள்ளமையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.இது தனிமடலமாக வருவதால் அதன் நெறிமுறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். இந்திய அகரமுதலிகளுக்கு வழிகாட்டியாகவும், உலகமொழிகளின் தாய் தமிழ்மொழியே என்பதை அறிவியல் முறையில் மெய்ப்பீடு செய்து காட்டுவதாகவும் இருத்தலால் மகிழ்வுறலாம். பாவாணருக்கு முழுதுற உதவிபுரிந்து இதை ஒருங்கே எய்தும் பேறை தமிழ்ப் புல்லுரிவிகளும், தமிழ்மேல் இன்றுவரை காழ்ப்புணர்வுகொண்ட வடமொழியாளர்களும் தமிழன் குருதியுறஞ்சும் ஒட்டுண்ணிகளான தமிழ்நாட்டுத் திராவிடரும் தமிழுலகிற்கு இல்லாமல் ஒழித்துவிட்டனர்.

அவர் காலத்தில் அவர் விரும்பிய துணைகளோ, உதவிகளோ கிடைக்கவில்லை. அவரேழுதி முடித்த செ.சொ.பி.அ..முதலியின் முதலாம் மடலமும் அவரிருக்கும் போது பதிப்பிக்கப்படவில்லை. அதை 6ஆம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்குள் வெளிப்படுத்த பேரவாவும் கொண்டிருந்தாராம். ஆனால் அது கைகூடாததால் தாம் எழுதவிருந்த ஆங்கில நூலான “த லிமூறியன் இலாங்குச் அன்ட் இற்ச் றமவிக் கேசன்” என்னும் 400பக்கம் கொண்ட நூலைச் சுருக்கி 52 பக்க தட்டச்சுப்படியை உலகப் பேரறிஞர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கினார். அவரால் இயன்றது அதுவே.

பாவாணரைப் போற்றும் பார்

1955இல் சேலம் தமிழ்ப் பேரவை பாவாணருக்கு மொழிநூல்ஞாயிறு என்னும் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டியது. 1960 இல் தமிழ்நாட்டரசு கலைச்சொல்லாக்கம் குறித்து செப்புப்பட்டயம் வழங்கிப்பாராட்டியது. 1961 இல் மதுரை எழுத்தாளர் மன்றம் மணிவிழா எடுத்து பொற்கிழி வழங்கிச் சிறப்பித்தது. அதற்கு முன்னரும் பொன்னாடைபோர்த்தி பெருவிருந்தளித்தது. மதுரை தமிழ்க் காப்புக் கழகம் தமிழ்ப் பெரும் காவலர் என்னும் விருது வழங்கி 1964இல் சிறப்புச் செய்தது. 08.09.1967 (தி.ஆ.1998 மடங்கலத் திங்கள் 23) இல் திரு.கி.ஆ.பெ.விசுவநாதன் தலைமையில் தமிழறிஞர்கள் கூடி பாவாணருக்கு மணிவிழா எடுத்தனர்.இவரில்லாமலேயே இவ்விழா நடைபெற்றது.(இவருக்கான அழைப்பு பிந்தியதே காரணமாகும்). இவ்விழாவிற்கு முதல்வர் அண்ணாத்துரையவர்கள் அனுப்பிய

வாழ்த்துச் செய்தியில் “பாவாணருக்கு மணிவிழா நடப்பதறிந்து பெருமகிழ்வடைகின்றேன். ஆவர் தமிழ் மொழிக்கும், நாட்டுக்கும் இடைவிடாது நற்றொண்டாற்றி நம் அனைவரின் நிலையினையும் உயர்த்தியவர். அவருடைய புலமை, தெளிவு, துணிவு மிக்கது. தமிழ்மொழியின் தூய்மையும் வளமும் எத்தகையது என்பதனையும் ஆய்ந்து, அறிந்து தெரிவித்த பெருமகனாரிடம் தமிழிடம் பற்றுக்கொண்ட எவர்க்கும் பெருமதிப்பு ஏற்படாதிருக்க முடியாது. தமிழ்ப்பெரு நூல்கள் தமிழரால் நன்குகற்று உணரப்பட்டு தமிழ்நெறியில் நின்று வென்றிடவேண்டுமென்பதில் தளராத விருப்பம் கொண்டோர்க் கெல்லாம் அவரின் புலமை நம்பிக்கை தந்து வருகின்றது” என்று வாழ்த்துகின்றார். அழைப்பு அடுத்தநாள் கிடைத்ததையிட்டு பாவாணர் மனம் நொந்து, “விழாவில் என்னைச் சிறப்பிக்க வந்தவர்கள் எவ்வளவு பெரியவர்கள். தமது பொன் போன்ற நேரத்தை எனக்காகச் செலவிட்டனர்..பல பெரியவர்கள் ஒன்றுகூடுவது என்பது ஒரு எளிதானதா? நான் வராமையினால் என்னைப்பற்றித் தவறாகப்புரிந்து வெறுத்துமிருப்பார்களே. இதைநினைக்கும் போதெல்லாம் நெஞ்சம் புண்ணாகின்றது. பிறபுலவர்க்குப் பெரியவர் பலர் சேர்வதில் வியப்பொன்றுமில்லை எளியநிலையிலிருப்பவனும், முகமன்குறிப் பிறரைப் புகழாதவனும் புலவரும் விரும்பாத தனித்தமிழ் நடையினனும், ஆரியத்தை வன்மையாய் எதிர்ப்பவனும் ஆன என்னைப் பாராட்டப் பலர் கூடினாரெனின் அது வியப்பிலும் வியப்பாகும்” என்பார் பாவாணர். பறம்புமலைப் பாரிவிழாவில் செந்தமிழ் ஞாயிறு என்னும் விருது வழங்கி நன்மதிப்புச் செய்யப்படுகின்றார். 1970இல் சொல்லாய்வு நலம்பாராட்டி தெ.சைவ.சித்..நூற்.கழகம் வெள்ளித்தட்டு வழங்கிப்பாராட்டுகிறது. 1974இல் சென்னை மாநகர மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் பாராட்டு விழா. திருவள்ளூர் ஆண்டு 2010 கற வத் திங்கள் முதலாம் (15.01.1979) நாளன்று வள்ளுவர் கோட்டத்தில் தமிழ்நாட்டரசால் செந்தமிழ் செல்வர் பட்டம் வழங்கிப்பாராட்டினர்.

நன்றி பாராட்டலும் ,பிறந்தநாட் செய்தியும்

ஒப்பியன் மொழிநூல் முதல் பொத்தகம் முதற்பாகம் எழுதிமுடித்ததும் அதை வெளியிடத் தமிழ்ச் செல்வரும், தமிழ்த் தலைவரும் முன்வரவில்லை. எனது அடங்காத் தமிழ்ப் பற்றும் மடங்காத் தன்மானமும் என்கைப் பொருள் கொண்டு வெளியிட்டு ஓராயிரம் உருபா இழந்தேன்.இப்படித் தாங்கொணாச் சூடுகண்டதால்

செந்தச் செலவில் எந்த நூலையும் வெளியிட அஞ்சினேன். துணிந்து வெளியிடப் பொருளுமில்லை. இன்றிலையில் இலக்கணம், சொல்லாராய்ச்சி, மொழியாராய்ச்சி, அரசியல் வரலாறு, விளையாட்டு முதலிய இலக்கியப் பொருளுடையவையும், பொதுமக்கள் விரைந்து வாங்கி விலைபோகாதனவும், வடமொழியாளர்க்கு மாறானவையும், பெருஞ்செலவு செய்யவேண்டியனவும், என்னால் ஒருபோதும் வெளியிட்டிருக்க முடியாத என் நூல்களை வெளியிட்டு என்பெயர் உள்நாடும், வெளிநாடும் பரவியதுடன் என் தொண்டும் சிறக்க, உளமுவந்து பாராட்டுமாறும் செய்த திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூல்வெளியீட்டுக் கழக ஆட்சிமேலாளரான தாமரைத் திரு.வா. சுப்பையாப்பிள்ளையையும், தம் சொந்த வெளியீடான தமிழ், வடமொழி வரலாறுகள், இந்தியால் தமிழ் எவ்வாறு கெடும், வண்ணனை மொழி நூலின் வழுவியல், திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை போன்றவற்றைப் பதிப்பித்தும், தங்கஇடமும் தந்த மறைமலை அடிகளார் பதிப்பகத்தார்க்கும், மறைமலையடிகளுக்கும் நன்றியோடுகலந்த வாழ்த்தை தெரிவிக்கின்றார்.

பாவாணர் தம் பிறந்த நாட் (07.02.1902) செய்தியாக முதன்மொழி என்னும் இதழில் 15.02.1971 தென்கோடியில் கி.மு.50,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே முழுவளர்ச்சி கண்ட தமிழ், உலகமுதல் உயர் தனிச் செம்மொழியும் தமிழிய (திராவிட) த்தாயும், ஆரியத்தின் மூலமுமாகும். தேவமொழியென்று ஏமாற்றி தமிழகத்திற் புகுத்தப் பட்ட சமற்கிருதம் என்னும் வடமொழியாலே தமிழ் தாழ்த்தப்பட்டது. தமிழன் தாழ்த்தப்பட்டான். தமிழன் முன்னேற தமிழ் வடமொழியின் நின்று விடுதலையடைதல் வேண்டும். வடமொழியின் நின்று தமிழை மீட்பதே என் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள். தமிழ் உயர்ந்தால்த் தான் தமிழன் உயரமுடியும். அதற்குத் தமிழர் இனிஎல்லாவகையிலும் தமிழைப் போற்றவேண்டும். இதற்குமுதற்படி தமிழர் யாவரும் தமிழ்ப் பெயர் தாங்கவேண்டும். தமிழ்பெயர் தாங்குவோரே உண்மைத்தமிழர். தமிழ்ப் பெயர் ஏற்றபின் தமிழிலேயே திருமணத்தையும், கரணத்தையும் செய்தலும், செய்வித்தலும் வேண்டும். கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் திருவழிபாட்டை தமிழிலேயே ஆற்றல் வேண்டும். இதனால்த் தமிழர் தம் அடிமைத்தனமும் அறியாமையும் (மூடநம்பிக்கைகள்) அற்றுப்போகும். ஆங்கிலர் நீங்கியதால் நாம் விடுதலையடையவில்லை ஆரியம் (வைதீகவேதமரபு) நீங்குவதே உண்மையான தமிழர் விடுதலை.

இவ்வண்ணம், ஞா.தேவநேயன்.

பாவாணர் எப்பொழுதும் தனக்கு வழிகாட்டியவர் மூவரென்றும், ஒருவர் கால்டுவெல் அடிகளார் கிறித்தவர் வெளிநாட்டவர், மற்றவர் பரிதிமாற்கலைஞர் (சூரியநாராயண சாத்திரி) பிராமணர், வடமொழியாளர், மூன்றாமவர் மறைமலை அடிகளார் (சுவாமி வேதாச்சலம்),சைவர்,தமிழர்.

செந்தமிழ்த் தாயின் ஆறாத்துயர்

உலகத்தமிழ் மாநாடு மதுரையில் நடந்த 05.01.1981 (தி.ஆ.2012. சிலைத்திங்கள் 21)அன்று பந்தயத்திடலில் நிகழ்ந்த பொதுநிலைக் கருத்தரங்கில் மாந்தன் தோற்றமும் தமிழ் மரபும் என்ற தலைப்பில் பாவாணர் சொற்பொழிவு ஆற்றிக்கொண்டிருந்தார். ஒன்றேகால் மணிநேரப்பொழிவு. நிறுத்துக என்றுகூட ஒருவர் வந்து காதோடு கடிந்து போனாராம். நிறுத்தவில்லை. பேச்சுத்திணறியது. இராசாசி மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். 14.01.1981 அன்றும் மீண்டும் ஒரு தாக்கம். தமிழக முதல்வர் ம.கோ.இராமச்சந்திரன் (எம்.யி.ஆர்) தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவர்களை அனுப்பி வைத்தார். “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்.” ஏன்பதுபோல் 15.01.1981 அன்று இரவு 00.30மணிக்கு(16.01.1981) தமிழ்த்தாயின் தன்னிகரில்லாத் தலைமகன், தமிழ்ப் பேரறிஞன், தமிழ் மீட்பர் மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணர் இவ்வுலக வாழ்வை முடித்து இயற்கையெய்தினார். வாராது வந்த மாமணியை தமிழுலகு இழந்தது. இத்தகுமொழிநூல் வல்லானை காணல் எளிதானதா?, அவர் உரத்தையும்,திறத்தையும் எண்ணிஎண்ணி இரங்கினர் தமிழ் உணர்வாளர்.17.01.1981. அன்று பாவாணர் திருவுடல் கலைஞர் கருணாநிதி நகரிலிருந்து கீழ்ப்பாக்கம் கல்லறைக்கு ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு வாழ் நாளெல்லாம் வண்டமிழிற்கே என்று வாழ்ந்த அந்த வாழ்வு கல்லறையில், புதையலாய் புதைந்தது. கல்லறைக் கூட்டத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முன்னாள் தலைவர் அமரர்.அ.அமிர்தலிங்கமவர்களும் கலந்து கொண்டார். 29.01.1981 அன்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எந்தத் தமிழறிஞர்க்கும் செய்யப்படாத ஒரு செயலாக இரங்கல் கூட்டம் நடைபெற்றது. இதில் முதலமைச்சர் ம.கோ.இரா.(எம்.யி.ஆர்), அமைச்சர்கள், அறிஞர்கள் கலந்துகொண்டனர் .இக்கூட்டத்தில் பேசிய முதல்வர் தமிழ்மொழி ஆராச்சியில் பாவாணரின் விளக்கம்

எம்மைத் தலைநிமிர வைத்துள்ளது. அவருடைய கருத்துக்கள் தமிழின் முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. தமிழரின் தகுதிக்கு உண்மையான சான்றுகளைத் தந்தவர் பாவாணர். நான் அவரைத் தமிழ்த் தெய்வமாகக் கருதுகிறேன் ,அரசு நூலகங்களுக்கு இதுவரை எந்தத் தனியாள் பெயரும் வைக்கப்படவில்லை. இனி அரசு நூலகத்திற்குப் பாவாணர் பெயர் சூட்டப்படும் என்றார். சென்னை அண்ணாசாலையயில் நூலக ஆணைக்குழுவின் சார்பில் (அரசு) அமைந்துள்ள நடுவக நூலகம் பாவாணர் பெயரை இன்று தாங்கியுள்ளது.பாவாணர் ஆராய்ச்சி நூலகம் மதுரைத் திருநகரில் முதுமுனைவர்.இரா.இளங்குமரனவர்களால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. தமிழாராச்சி நிறுவனப் பாவாணர் அறக்கட்டளை திங்கள்(மாதந்) தோறும் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளை நடத்துகின்றது. பாவாணர் மறைவுக்குப் பின்னரும் உலகத்தமிழ்க் கழகம் மறைந்து போகாமல் இன்றுவரை இயங்கிக்கொண்டு இருப்பதையிட்டு மகிழ்வுறலாம்.

தமிழின் கொடுமுடியும், தமிழனின் கொடுமுடியும் காட்டிய தமிழ்மொழி மீட்பர் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களின் 108 ஆம் ஆண்டுப் பிறந்த நாள் விழா பாளையங்கோட்டை சோழபுரம் ,முற்றடி- சியோன்மலையில் 07.02.2010 இல் நடைபெற்றபோது எனக்கும் அதில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.இது பாவாணரின் தந்தை ஞானமுத்து அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த இடமாகவும் பாவாணரின் ஆசிரியப்பணி தொடங்கிய இடமுமாகும். இங்கு பாவாணர் கோட்டமமைத்து, அவரின்சிலை நிறுவி, நூல்நிலையமும் அமைத்து ஆண்டுதோறும் விழாவெடுத்தும்,பாவாணர் புகழ்பாடுவதில் முன்னின்று செயற்படுபவர் ஆசிரியர்,பாவலர் திரு.நெடுஞ்சேரலாதனாவார்..இவ்வாய்ப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தித் தந்தவர் என் உற்ற நண்பரும் , குருவும் தமிழ்ப்பற்றாளரும், கீரனார், புதுக்கோட்டையில் பாவாணர் படிப்பகம் ஆய்வரண் அமைத்து ஆய்வறிஞராய், பாவலராய் விளங்கும் ஓய்வுபெற்ற கட்டடப் பெறிஞர் திரு.இ.அகன் அவர்களாவார் .என் தமிழுக்கு ஊட்டம் அவரே. இவரழைப்பின் பேரில் பாவாணர் விழாவில். அவ்விழாவில் என்னையும் ஒரு பொருட்டாக மேடையில் நன்மதிப்பு(கௌரவம்)ச் செய்து ,கிட்டத்தட்ட 400 தமிழ்நூல்களுக்கு மேல் எழுதிவெளியிட்டவரும் தற்போது செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியைத் தொகுத்துக்கொண்டிருப்பவருமான பெரும்புலவர், முதுமுனைவர், ஐயா திரு.இரா. இளங்குமரனவர்கட்கு பொன்னாடை

போர்த்திக் கேடயம் வழங்க வேண்டி எமது தொப்புழ்கொடியுறவை, தமிழுறவை பகிர்ந்து கொண்டதானது என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. தமிழ் அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாம்.

தமிழக அரசு பாவாணரைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. 1968இல் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் இவர் புறக்கணிக்கப் பட்டார். புதையலைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதைப் போலவும், மசகு எண்ணை ஊற்றுக்களைக் கண்டுபிடிப்பதைப் போலவும் அரசு அறிஞர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்நிலை என்று போற்றப்படுகின்றதோ அன்றுதான் நாடு உயரும் உருப்படும். பாவாணர் விட்டுச் சென்ற செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. இதன் முதல் மடலம் 1985இல் வெளியிடப்பட்டது. இன்னும் மூன்று மடலங்கள் வெளிவந்துவிட்டன. எஞ்சியவை இனிவெளிவரவேண்டும்.

இக்கட்டுரை தமிழ்மொழி மீட்பர் பாவாணரின் நினைவு கூர்வாகும். இது ஒரு உண்மைத்தமிழனின், உணர்வுத்தமிழனின் உள்ளக் குமுறல்கள். ஒரு உண்மைத் தமிழனுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள், புறக்கணிப்புக்கள். அடக்குமுறையை விட புறக்கணிப்புக் கொடியது. அடக்குமுறைக்கெதிராய் முறையிடலாம், போரிடலாம், விடிவும் கிடைக்கலாம். ஆனால் புறக்கணிப்போ ஒருவரின் திறமைகளை அடையாளம் இல்லாமற் செய்வது. அதுவும் அவர் உயிருடன் இருக்கும்போதே செய்யப்படுமாயின் அக்கொடுமையிலும் கொடுமை வேறெதுவாயிருக்க முடியும்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

நல்லூர் வண. ஞானப்பிரகாச அடிகளார்

பல புகழ்பூத்த கல்வியாளர்களை உருவாக்கிய யாழ்ப்பாண மானிப்பாய் மண்ணிலே சுவாமிநாதபிள்ளை தங்கமுத்துப்பிள்ளையின் மூத்த மகனாக 1875 ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 30 ஆம் நாள் அடிகளார் பிறந்தார். இவருக்கப் பெற்றோர் இட்டபெயர் வைத்திலிங்கமாகும். இவருக்கு அகவை(வயது) ஒன்றாய் இருக்கும்போதே இவரது தந்தையார் சுவாமிநாதபிள்ளை அவர்கள் இயற்கை எய்திவிட்டார். இதனால் மனமுடைந்த தங்கமுத்துப்பிள்ளையின் தந்தையாரான சிற்றம்பலம் காடிகள் அவர்கள் இவருக்கு அச்சவேலியைச் சேர்ந்த தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பாரை மறுமணம் செய்து வைத்தார். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள் கிறித்தவர் ஆனதினால் வைத்திலிங்கமும் கிறித்தவத்தைப் பின்பற்றி தமது பெயரையும் ஞானப்பிரகாசர் என்று மாற்றிக்கொண்டார். தம்பிமுத்துப்பிள்ளையும் சிறந்த அறிஞராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும், செய்தித்தாள் ஆசிரியராகவும், எழுத்தாளராகவும், புலவராகவும் விளங்கினார். இவர் வச்சியந்திரசாலை எனும் ஒரு பதிப்பகத்தையும் அச்சவேலியில் நிறுவியிருந்தார். இப்பதிப்பகத்தின் ஊடாக பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டமையால் பெரும் புகழ் பெற்றார். சன்மார்க்கபோதினி என்னும் செய்தித்தாளை 47 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டதனால் மேலும் புகழ்பெற்றார்.

ஞானப்பிரகாசரவர்கள் தனது தொடக்கக் கல்வியை அச்சவேலி நல்(புனித) சூசையப்பர் தொடக்கப் பள்ளியிலும் பின் தமது பதினொராவது அகவை(வயது)யில் இருந்து மானிப்பாய் நினைவுப்(மெமோரியல்) பள்ளியிலும் கற்றார். தமிழ், ஆங்கிலம் கற்கும் நேரம் தவிர்ந்த நேரங்களில் சங்கீதத்தையும், மத்தளம் போன்ற இசைக் கருவிகளையும் பயின்றார். தொடர்ந்து நல்(புனித) சம்பத்திரியார்(சென் பற்றிக்) கல்லூரியில் ஆங்கில அகரமுதலி நூலொன்றையும், தமிழ் சுருக்கெழுத்து முறையை விளக்கும் “தமிழ் தீவிர விகிதம்” என்னும் நூலையும் யாத்து வெளியிட்ட அறிஞரான இடன் அடிகளாரிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். இங்கு உயர்வகுப்பில் படித்துக்கொண்டு இருந்தபோது இவரது பாட்டன் சிற்றம்பலம் காடிகள் இவரைத் தொடர்வண்டி(புகையிரத)த் திணைக்களகத்திற்கு தொழில்பெற விண்ணப்பிக்க வற்புறுத்தியதால் விண்ணப்பித்து அதில் தெரிவாகி கண்டியிலுள்ள கடுகமுல

நிலையத்தில் குறிப் பொறுப்பாளராக பதவி பெற்றார். சிறிது காலத்தின் பின் கொழும்புக்கு மாற்றப்பட்டார். ஞானப்பிரகாசருக்கோ அல்லது இவரது தாய், சிறிய தந்தையாருக்கோ கத்தோலிக்க மதக் குரவராகும் அல்லது குரவராக்கும் எண்ணம் இருந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அச்சவேலிப் பங்குக் குருவாயிருந்த அந்தோனி என்பாரின் தூண்டுதலாலும் யூல் கொலின், சாள்சு கொலின் என்பவர்களின் முயற்ச்சியாலும் மூன்றாண்டுகளில் தனது தொழிலை உதறி எறிந்துவிட்டு 1896 இல் துறவறம் மேற்கொண்டு குருமடத்தில் சேர்ந்தார். ஆறு ஆண்டுகள் படித்து 1901 இல் குரவராகி தமது தொடக்கப் பணியை ஊகாவற்றிறையில் தொடங்கினார். 1904 இல் இருந்து நல்லூரையே தமது பணியின் நடுவகமாக்கினார். மானிப்பாயில் பிறந்து அச்சவேலியில் வாழ்ந்த காலத்தில் மானிப்பாய்த் தம்பி என்றழைக்கப்பட்ட ஞானப்பிரகாச அடிகளார் 43 ஆண்டுகள் நல்லூரிலேயே வாழ்ந்ததால் நல்லூர்ச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் தமிழுக்கும், சமயத்திற்கும் அருந்தொண்டாற்றினார் எனக் கூறிடின் அது மிகையிலலை..

அடிகளார் தமது 37ஆவதும் இறுதியுமான நல்(புனித) அந்தோனியார் கோவிலை 1946 இல் மானிப்பாயில் நிறுவினார். தமிழ் மாணவருக்காக தமிழில் மருத்துவத்தைக் கற்பிக்கும் நோக்கோடு இந்திய, இலங்கை மண்ணில் முதன்முதலில் தமிழ் அறிவியல்(மருத்துவம்) நூல்களைத் தொகுத்தும், வேற்றுமொழி மருத்துவ நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தும், தமிழ் அறிவியல் அகரமுதலி ஒன்றை உருவாக்கியும், சூரியநாராயண சாத்திரி(பரிதிமாற்கலைஞர்), சுவாமி வேதாச்சலம்(மறைமலை அடிகள்), போன்றோர் தமது பெயர்களை தூயதமிழ்ப் பெயராக மாற்று முன்னரே தமது பெயரைத் தனித் தமிழ் பெயராக “பச்சையப்பன்” (எசு.எவ். கிறீன்) என்று மாற்றி தமிழர் தமிழ்ப்பெயரைத் தாங்கவேண்டும் என்பதையும், தாய்மொழிக் கல்வியே சிறந்தது, புரிதலையும், ஆய்வுத்திறனையும் அதுவே மேம்படுத்தும் என்பதையும் துல்லியமாக வெளிக்கொணர்ந்து மருத்துவப் பணிக்காகவே மானிப்பாய் மண்ணிலே ஒரு மருத்துவ மனையை அமெரிக்க கிறீத்தவ விடையுழியரும், மருத்துவருமான இவர் நிறுவினார்(விரிக்கின் நீளும்). இவர் நிறுவிய இம் மருத்துவ மனையிலே நோய்வாய்ப்பட்ட வண.ஞானப்பிரகாச அடிகளார் சேர்க்கப்பட்டார். 1947ஆம் ஆண்டு தைத் திங்களில் இம்மருத்துவ மனையில் அடிகளார் இயற்கை எய்தினார். தாயின் கல்வியறிவும்,

சிறிய தந்தையாரின் பல்கலை அறிவும் அடிகளாருக்கு உந்து ஆற்றலாகி சிறுவயதிலேயே பன்மொழி அறிவையும், தொண்டு மனப் பக்குவத்தையும் ஏற்படுத்தப் பக்கபலமாய் இருந்ததெனலாம். சிறியதந்தையார் பற்றி அடிகளார் குறிப்பிடும் போது “அவரின் அரிய இயல்புகளெல்லாம் எனக்கு உயிர்த் துணையாயின. அவரைச் சிறிய தந்தையாரென அழைக்க அஞ்சுகிறேன், என்குருநாதன் என்றால் அது மிகவும் உவப்பாய் இருக்கும்” என்பார்.

அடிகளாரின் சமயத்தொண்டு

இவரால் 37 கத்தோலிக்கக் கிறித்தவக் கோவில்களும், பல நூல்நிலையங்களும் நிறுவப்பெற்றன. அத்துடன் 12 பள்ளிகளும் இவரின் ஆளுகையின் கீழிருந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது. இவர் மாணவராக இருந்தபோது அச்சவேலி இளைஞருக்காக ஒரு நடமாடும் நூல்நிலையத்தை அமைத்துக்கொடுத்தார். இவர் ஊர்காவற்றுறையில் நிறுவிய பெரிய நூல்நிலையம் வட இலங்கையிலேவே இரவல் கொடுக்கும் முதல் நூல் நிலையம் ஆனதும், இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மாணவராயிருந்த காலந்தொட்டே பன்மொழிச் சமய நூல்களை தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். குறிப்பாக இயேசு பெருமானு(நாதரு)க்கு பற்றால்(நேசத்தால்) ஊழியம் செய்தல் என்னும் ஆங்கில நூலையும், இலத்தீன் மொழியில் இருந்த எனது திருவழிபாட்டு(பூசை)ப் பொத்தகம் என்னும் நூலையும், பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்த ஆண்டவர் வரலாறு(சரிதம்) என்னும் நூலையும் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்க் கிறித்தவர்கட்கு வழங்கினார். கத்தோலிக்க சமய வரலாறு, கோவில்(ஆலய) வரலாற்று நூல்களும் அடிகளாரால் எழுதப்பெற்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்க சமயம் என்ற நூலையும், பல சமய கண்டன நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் கோவில் திருவழிப்போக்கர்(திருப்பதி யாத்திரிகர்) துணை, விண்ணுலக வழி(மோட்ச பாதை), திருவழிபாட்டு பூங்கொத்து(செபச் செண்டு), பற்று அல்லது நம்பிக்கைச் செல்வம்(பக்திப் பொக்கிசம்), போன்றவை இவரின் திருவழிபாட்டு(செப) நூல்களாகும். நாளாந்த வழிபாட்டுப் பெருமை(திவ்விய பூசை மகத்துவம்), கிறித்து பெருமான் வரலாற்று ஆய்வு நூல்களும் இவரால் எழுதி வெளியிடப்பெற்றன. இலங்கை மறை(வேத)ச் சாட்சிகள், இளைஞர்(வாலிபர்) வழிகாட்டி, ஆண்டவர் ஆய்ந்த கனி போன்ற நூல்களும் இவரால் தொகுத்தளிக்கப்பட்டன.

அடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டு

இடிகளாரின் தமிழ்த் தொண்டை பலபெரும் கூறுகளாகப் பிரிக்கலாம்

- 1). பன்மொழிப் புலமையும் ஒப்ரீட்டாய்வில் உயர் தமிழும்.
- 2). தமிழ் அமைப்பற்ற வரலாறு
- 3). சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் ஆய்வுச் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகரமுதலியும்
- 4). தமிழ்மொழி நூல்களும் தமிழ்மொழி ஆய்வுபற்றிய ஆங்கில நூல்களும்
- 5). வரலாற்று ஆய்வு நூல்கள் போன்றனவாகும்.

உயர்தமிழ்

மாணவ அகவையில் தமிழுடன் ஆங்கிலத்தைக் கற்றவர் தமது சமயத்தை உரியபடி அறிந்துகொள்ள எபிரேயம், கிரேக்கம், இலத்தீன் போன்ற மொழிகளைக் கற்கவேண்டியதாயிற்று. திருச்சபையின் தொல் நூல்களைக் கற்க பிரெஞ்மொழியைக் கற்றார். பகவத்கீதை, உபநிடதம், பிரம்ம சூத்திரம், ச்ருமிதி போன்றவற்றின் பொருளறிய தேவநாகரி அல்லது சங்கதமொழி(சமற்கிருதம்-- மொழியல்ல)யைப் படித்தார். தமிழிய(திராவிட) மொழிகளை ஒப்பிடும் நோக்கோடு கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு போன்ற மொழிகளையும் பயின்றார். சிங்களமொழியின் தோற்றத்தை அறிய அதனுடன் பாளிமொழியையும், தமிழிய (திராவிட)மொழிகளின் தொன்மையை அறிய சுமேரிய மொழியையும் கற்றார். இப்படி உலகமொழிகள் 72 ஐ அடிகளார் தெரிந்திருந்தார் என்பர் அறிஞர். இதனால் அடிகளார்க்கு இம்மொழிகளை ஒப்பிட்டு நோக்குவது இலகுவாயிருந்தது. அப்போது தமிழின் வேர்ச்சொற்கள் எபிரேயம், மங்கோலியம், ஐரோப்பியம், கிரேக்கம், இலத்தீன் போன்றவற்றின் தாய்மொழியான சுமேரியத்தில் காணப்படுவதாயும், தமிழ்மொழியுடன் தொடர்பு பெற்றுள்ளதாயும் எனவே “தமிழ்தான் உலகத்தாய் மொழி” என்னும் கருத்தை முதன்முதலில் முன்மொழிந்தார். இதை மொழியியல், வேர்ச்சொல் ஆய்வியல் மூலமாக மெய்ப்பீடு செய்து தமிழ்தான் உலக முதன்மொழி என்றும், தமிழ்நே உலகின் முதல் மாந்தன் என்றும் நிறுவியவர் தேவநேயப் பாவாணராவார்.

பி.இராமநாதன் அவர்கள் தமது தொன்மைச் செம்மொழி தமிழ் என்னும் நூலில் “ஞானப்பிரகாசர் தேவநேயன் கோட்பாடு அதாவது தமிழ்(திராவிடர்) ஏற்றம்” பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 150,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் முழு வளர்ச்சி கண்ட மாந்த இனம் ஆபிரிக்காவில் தோன்றியது. முதல்மொழி 100,000--50,000 ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் உருவானது. அக்காலப் பகுதியிலேயே

தென் இந்தியா வழியாகவும் உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் தற்கால மாந்த இனம் பரவியது. அவ்வாறு வடக்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு, நோக்கிய மாந்த இனப்பரம்பலில் தமிழ்மொழி(திராவிட) பேசுநர்க்கு முகாமையான பங்கு இருந்திருக்கவேண்டும். இதுவே மேற்குறித்த ஞானப்பிரகாச-தேவநேயக் கோட்பாடாகும். அவுசத்திரேலிய பழங்குடி மக்களின் மொழிகளுடனுள்ள தொடர்பையும் பிறமொழிக் குடும்ப மொழிகளுக்கு இடையிலுள்ள தொடர்பையும் விளக்கவல்லது இக்கோட்பாடே என்பார். இலக்கிய வளமுள்ள ஒரு பண்டை மொழியில் புலமைபெற்ற அறிஞர் ஒருவரால் அம் மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளையும் அம்மொழியை ஒத்த வேறு மொழிகளையும் இலகுவாகக் கற்றிட முடியுமென்பார் அடிகளார். புலவர் ஒருவர் அடிகளாரை நீங்கள் எப்படி தொல்காப்பியம் பற்றி அறிந்துகொண்டீர்கள் என்று வினவியபோது அதற்கு உரையெழுதிய இளம்பூரணர், சேனவராயர், பேராசிரியர், நச்சினாற்கினியர் எனப் பதிலளித்தாராம். இது அவர்தாமாகக் கற்றுக்கொண்டதையே சுட்டும்.

தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு

மாந்தன் சூழலோடு கொண்ட வரலாற்றைத் தான், தான் அல்லாதது எனச் சூழலின் பொருட்களை பகுக்கும் தன்மையும், அகம் புறமென இடத்தை நோக்கும் நிலையும், தூரத்தில் உள்ளது, மேலுள்ளது, கீழுள்ளது என இடங்கள் சுட்டப் படுவதையும், இடவேறுபாடுகளை தொனிமூலம் வெளிப்படுத்த அ, இ, உ, எ சுட்டுக்கள் தோன்றின என்பதையும் அவற்றின் வளர்ச்சிப் படிகளையும், இலக்கண விதிமுறைகளுக்கு முரணாக எ காரத்தைச் சுட்டெனக் கொள்வதற்கான எடுத்துக் காட்டுகளையும், விளக்கமாய்த் தந்துள்ளார். மூலவேர் இடம்பற்றிய சுட்டுக்களே என்பது அடிகளாரின் நம்பிக்கையாகும். வேர்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அடிகளார் தமிழிய(திராவிட) மொழிவேர்கள் ஐயத்திற்கிடமின்றி பொருளையும், காரணத்தையும் காட்டும் உயிரோட்டமுள்ள முளைக் கருபோலத் தோன்றும். எக்கருத்தோட்டத்தில் சொற்கள் உருவாகின என்பதை தெற்றெனக் காட்டுபவையாக அவை அமைந்துள்ளன. இத்தன்மை இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு இல்லாததால் அவற்றின் வேர்கள் இருள்மண்டிய, பொருளற்ற ஒலிக் குவியல்களாகவே தோன்றும். அவற்றிற்குத் தெளிவு தந்து ஒளிகாட்டி உயிரூட்டம் தரக்கூடியவை தமிழ்மொழி(திராவிட) தாம் என்பார்.

சொற்பிறப்பு: ஒப்பியலாய்வும் அகரமுதலியும்

தமிழிய(திராவிட) மொழிகளை ஆராய்ந்து கண்டறிந்த தொல் தமிழ்மொழியின் மூலவித்துக்களை வகைப்படுத்தி அவற்றின் பொருள் காணும் சொற்பிறப்பு அகரமுதலி நூலானது அடிகளாரின் ஒப்பற்ற உயர் தமிழ்ப் பணியின் விளைவாகும். சொற்களின் மூலவேர் சிதையாதிருக்க இடைநிலை விகுதி முதலான துணை உறுப்புக்கள் வதிப்படி வந்து புணர்ந்து சொற் கருத்தை விளக்கும் முறை தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமே உண்டென்று அடிகளார் சுட்டுகிறார். கி.பி.1939 இல் தொடக்கப் பெற்ற சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகரமுதலியானது ஒவ்வொன்றும் 100 பக்கங்கள் கொண்ட 20 பகுதிகளை உள்ளடக்கிய கையெழுத்து நகலாக எழுதி முடிக்கப்பெற்றது. அவர் உயிருடன் இருக்கும் போதே 6 பகுதிகள் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பெற்றது. அத்தோடு தமது தமிழ்மொழி பற்றிய ஆய்வுகளை ஆங்கிலம், தமிழ் போன்ற மொழிகளில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் செய்தித் தாள்களில் வெளியிடும் வந்தார்.

தமிழ்மொழி நூல்கள்

அடிகளாரின் காலத்தில் அளவையியல், வரலாறு, மெய்யியல், பொருளியல், அறிவியல் போன்ற பாடங்களுக்கு வேண்டிய நூல்கள் மிக அரிதாகவே காணப்பட்டது. அளவையியல் கற்போர்க்கு தர்க்க சங்கிரகம், அன்னபட்டியம் என்னும் சிறியதொரு நூலே பயன்படுவதாய் இருந்தது. எனவே அடிகளார் 21தமிழ், ஆங்கில நூல்களைக் கற்று காரண--காரியங்களுடன் அளவையியல்(தருக்க சாத்திர) சுருக்கம் என்னும் 300 பக்கங்கள் கொண்ட நூலை இருபகுதிகளாக வெளியிட்டார். இந்நூலானது அப்போதைய கல்விப் பணிப்பாளராயிருந்த உவாட்சன் என்பவரால் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்றதாம். அத்தோடு இந்நூலானது ஆரிய-திராவிட பாசாவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய பண்டித, பாலபண்டித தேர்வுக்கான பாடநூலாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அறிவியல்(விஞ்ஞான) மாணவருக்கான அறிவியல் அகரமுதலி ஒன்றையும் ஆக்கத் தொடங்கி அதன் ஐந்து பகுதிகளை முடித்தார். வரலாறு, பொருளியல், மெய்யியல் போன்றவற்றிற்காகவும் ஒரு ஆங்கில--தமிழ் அகரமுதலியைத் தொகுத்தார் எனவும் அறியவருகிறது.

வரலாற்று ஆய்வு நூல்கள்

அடிகளார் தமிழரின் தொல் வரலாறும் சமயமும், தமிழரின் தொல்லிருப்பிடமும் பழம்மறுமலர்ச்சியும், தமிழ் மக்களிடையே சாதியப் பகுப்பின் தோற்றம் போன்ற ஆய்வு நூல்களையும், போத்துக்கேயர் காலத்து யாழ்ப்பாண அரசர்கள், போத்துக்கேய இடச்சு ஆட்சிக் கால யாழ்ப்பாண வரலாறு, யாழ்ப்பாண வரலாற்று ஆய்வு என்னும் நூல்களை ஆங்கிலத்திலும், யாழ்ப்பாணத் தொல்குடிகள், யாழ்ப்பாண இடப்பெயர் வரலாறு போன்றவற்றைத் தமிழிலும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவர் இன்னும் பல ஆய்வு நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அடிகளார் பற்றிய உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அறிஞர் பெருமக்களின் பெருமதிப்பும் பாராட்டும்

தனித் தமிழுக்கு வித்திட்ட(தூய தமிழ்) மறைமலை அடிகளார்(சுவாமி வேதாச்சலம்) ஞானப்பிரகாச அடிகளார் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது “யாழ்ப்பாணத் திருத்தந்தை ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய மொழியாராச்சி நூல் எமக்கு மனநிறைவை அளித்தது எனினும் இத்துறை மிக விரிவும் ஆழமும் உடையதாகையால் பழம் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்று நன்கு புரிந்து கொள்ளும் வகையில் மேலும் மொழியாராச்சி நூல்கள் வெளிவரவேண்டும்” என்றார்.

யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி என்னும் சிறந்த வரலாற்று நூலை எழுதிய ஆசகவி(நினைத்தவுடன் பாடுபவர்) கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் கூறும்போது “நாம் சிறப்பாக உதவி பெற்றவருள் சிறுஅகவை தொட்டு எமது அன்பை உவந்து பாராட்டி வந்த வருகின்ற வண.ஞானப்பிரகாசர் அவர்களே தலையாயினார். இப்பொத்தகத்துக்காய் அவர் நமக்குச் செய்த உதவியும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்ச்சியுமோ எம்மை அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் கடமைப் படுத்தும்.”

இந்தியத்தொல் வரலாற்றை ஆய்வதில் ஈடுபாடுகொண்டவரும் அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய நகரங்களில் சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தியவரும், இந்திய புதைபொருள் ஆய்வுக் கழகத்தின் தலைவரும், பம்பாய்ப் பல்கலைக் கழக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியருமான கெரக அடிகளார் சிந்துவெளியில் 4000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டுக்களை

வாசிப்பதில் ஏற்பட்ட ஐயங்களை தீர்ப்பதற்கு 1936 இல் யாழ்ப்பாணம் வந்து அடிகளாரைச் சந்தித்து உதவிபெற்றார் என்பதை தாம் எழுதிய “இந்துமெதித்திரேனியன் பண்பாடு” என்னும் நூலில் “சுமேரியாவும் மொகஞ்சதாரோவும்” பகுதியிலே அடிகளார் பற்றி பல இடங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓரிடத்தில் “நான் ஞானப்பிரகாச அடிகளார்க்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவன் ஏனெனில் மொழி ஆய்வைக்கொண்டு அவர் புரிந்த பேருதவிகள் நான் அதிக தவறுகளைவிடாமல் பெரும் பயனளிக்கத் தக்கவையாயின” என்று சுட்டியுள்ளார்.

1936ஆம் ஆண்டு கொழும்பு விவேகானந்தா மண்டபத்தில் சொற்பிறப்பையிட்டு அடிகளார் ஆற்றிய உரையைச் செவிமடுத்த அமெரிக்க நாட்டு அறிஞர் கொக்லர் “நீங்கள் அமெரிக்காவில் பிறந்திருந்தால் உங்களைத் தலையில் தூக்கி வைத்து ஊர்தோறும் கொண்டு சுற்றுவார்கள்” என்று மிகவும் பெருமைப்படப் பாராட்டினாராம்.

அடிகளாரின் ஒப்பற்ற பணியைப் பாராட்டும் நோக்கோடு 1944இல் நம்நாட்டுப் புலவர்களையும், தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களையும் கொண்ட தமிழ்ப் புலவர் மன்றமானது நடத்திய பெருவிழாவில் அடிகளார்க்குச் “சொற்கலைப் புலவர்” என்று பட்டமளித்துப் பொன்னாடை போர்த்தி சிறப்புச் செய்தார்கள். இவ்விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய பசுமலை சோமசுந்தர பாரதியார் தமதுரையில் “உலகிலுள்ள பல ஆறுகள் தமது ஓட்டம் முடித்து கடலிலே கலக்கின்றன அதேபோல் மொழிகளும் அறிஞர் ஞானப்பிரகாசர் உள்ளத்திலே ஒன்று சேர்கின்றன” என்றும், “தமிழ்ச் சொற்கள் தளைத்தெழுந்த தகைமையைச் சரிவர ஆய்ந்து பன்மொழி நூல் முடிபுகொண்டு விளக்கி தமிழ்ச் சொற்களின் சிறப்பைக் கண்ட அடிகளார்க்கு தமிழ்நாட்டில் சிலை வைத்து புகழப்பட வேண்டியவர்” என்றும் புகழாரம் சூட்டினார். கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் பாராட்டும் போது

தமிழே உகைத்தாய் மொழியென்று
பறையடித்தோதிய பன்மொழிப்புவைன்
சொல்வாராச்சியும் தொல்வாராச்சியும் வல்வைன்
பையின் வழியே நடப்போன்
மகையுபதேசமே கவையெனக்கொண்ட
ஞானப்பிரகாச நாவைன் இவங்கை
என்றும் போற்றும் எழிலார் வித்தகச்செல்வனைத் தமிழர் சிந்தித்து
நிதம் புரிகதமிழ்ப்பணி பொலிக நல்வெறிவே.

தமிழ்நாட்டில் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்துவரும் திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்தின் அன்றைய தலைவர் தமிழாய்வைத் தமது உயிர் மூச்சாகக்கொண்டு உழைத்த அடிகளாரை மதித்து நூல்வெளியீட்டுப் பணிக்காக பெருந்தொகைப் பணத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார்.

அன்றைய இலங்கை அரசும் அடிகளாரின் ஒப்பற்ற தமிழாய்வுப் பணியை மதித்து நூல் வெளியீட்டிற்காக ஆண்டுதோறும் உருபா 2000 நன்கொடையாக வழங்கியது.

யேர்மனி நாட்டின் பேர்லின் பல்கலைக் கழக அறிஞர் பெயித்தன் உட்பட பேரறிஞர்களும் அரசும் அடிகளாரின் பன்மொழி ஆராச்சியை மதித்து அவருக்கு அப்பல்கலைக் கழகத்திலே ஆசியமொழிப் பேராசிரியர் பதவி வழங்கி அழைப்பு விடுத்தது. ஆனால் அதை அவர் ஏற்க முடியாதிருந்ததால் அவருக்குப் பெருமதிப்பளித்து 1939 ஆம் ஆண்டு அவர் உருவம் தாங்கிய அஞ்சல் இலச்சினை (முத்திரை)யை வெளியிட்டது. வெளிநாடொன்றிலே தனது வாழ்நாளில் இப்படி ஒரு மதிப்பைப் பெருமையைப் பெற்ற முதல் தமிழர் அடிகளார் ஆவார்.

அடிகளாரின் பல்வகைத் தொண்டையும் மதித்து இலங்கை அரசு 1981 இல் தேசிய வீரராக அறிவித்து அவரது உருவம் தாங்கிய அஞ்சல் இலச்சினை வெளியிட்டு நன்மதிப்புச் (கௌரவித்தது) செய்தது.

பொதுத் தொண்டு

அடிகளார் ஆரிய--திராவிட பாசாவிருத்திச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவராக பல்லாண்டுகளும், யாழ்ப்பாண வரலாற்றுக் குழுவின் தலைவராகவும், இலங்கை கையெழுத்து நகல்கள்(பிரதிகள்) ஆய்வுக்குழுவின் உறுப்பினராகவும், இலங்கைப் பல்கலைக் கழக முதவை(செனற்) உறுப்பினராகவும் பல்வகைத் தொண்டுகள் ஆற்றி உணர்வுள்ள தமிழ்ச் சான்றோர் நடுவில் இறவா அருள்பெற்று இன்றும் நிழலாய் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றார்.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் (குறள்.538) வாழ்க
தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு!! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

பதிப்புச் செம்மல் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை

இவர் யாழ்ப்பாணத்து சிறுப்பிட்டி என்னும் ஊரில் பள்ளி மேற்பார்வையாளராய் இருந்த வைரவநாதபிள்ளைக்கும் பெருந்தேவி அம்மையாருக்கும் மகனாக திருவள்ளுவராண்டு 1863(கி.பி.1832) கன்னித்(புரட்டாதி) திங்கள் 12ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் தமது தொடக்கக் கல்வியை தெல்லிப்பளை அமெரிக்கன் விடையூழியர்(மிசன்) பள்ளியில் ஆங்கிலத்தையும், சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களையும் முறைப்படி கற்றுக்கொண்டார். தமது 12ஆவது அகவையில் உயர் கல்வியைப் பெறும்பொருட்டு கிறித்தவ மதத்தில் சேர்ந்து வட்டுக்கோட்டைக் கிறித்தவக் கல்லூரியான இன்றைய யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தி.ஆ.1875(1844) இல் இணைந்து கல்வியைத் தொடர்ந்தார். தந்தையார் வைரவநாதபிள்ளை அவர்களும் தமது மகன் எவ்வகையான கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்பதில் மிக அக்கறையுடன் செயற்ப்பட்டார். எட்டு ஆண்டுகள் கல்வி கற்று இறுதித்தேர்விலும் மிகச் சிறப்பான பெறுபேற்றைப்பெற்று தி.ஆ.1883(கி.பி.1852) இல் கோப்பாய் ஆசிரியப் பயிற்ச்சிக் கல்லூரியின் ஆசிரியரானார். இவரது கல்விக் காலத்தில் கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, வித்துவான் சிதம்பரப்பிள்ளை, நெவின்சு, சி.டி.மில்சு போன்ற பேரறிஞர்களிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். கணிதம், ஆங்கிலம், இலக்கிய இலக்கணம், தமிழ், மெய்யியல், உளவியல், அளவையியல், வானியல் பாடங்களில் தமது சிறப்புத் திறமைகளைக் காட்டி முதல் மாணவராகத் திகழ்ந்தார். மாணவராய் இருந்தபோதே இவரது தமிழறிவைக் கண்டு நெவினசு அவர்கள் பண்டிதரென்றே அழைப்பாராம்.

கோப்பாய் பயிற்ச்சிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராய் இருந்த காலத்திலேயே நீதிநெறி விளக்க உரையை வெளியிட்டார். சிறிது காலத்தின்பின் இங்கிருந்து பிள்ளையவர்களை கறோல் விசுவநாதபிள்ளையவர்கள் சென்னைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அந்நாட்களில் அங்கு வாழ்ந்த பாரசீவல் அடிகளார் பிள்ளையவர்களின் பல்துறைப் புலமையையும் கேள்வியுற்று தான் நடத்திய “தினவர்த்தமானி” என்னும் செய்தித்தாளின் ஆசிரியராகப்

பணியமர்த்தினார். இவர் நடுநிலைநின்று செயற்பட்டதாலும், பல உயர் பதவிகளிலிருந்த ஆங்கிலர்க்கு தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்பித்ததாலும் இவரது ஆற்றலை நன்கறிந்த அரசினர் அவரை சென்னை மாநிலக் கல்லூரியின் (அன்றைய இராசதானிக் கல்லூரி) தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பதவியமர்த்தினர். அந்நாளில் தி.ஆ.1888(கி. பி.1857) இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டு முதல்முதல் நடத்தப்பெற்ற இளங்கலை(பி.ஏ)த் தேர்வில் இவரும் இவரின் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர் களோல் விசுவநாதபிள்ளையும் தோற்றித் தேர்ச்சி பெற்றனர். இதன்பின் கள்ளிக்கோட்டை அரசு கல்லூரியில் உதவியாசிரியராக பணியமர்த்தப்பெற்றார். அங்கு அவர் செயற்பட்ட விதம் கண்டு கவரப்பட்ட அரசினர் அவருக்கு அரசு வரவுசெலவுக் கணக்கு நிறுவனத்தின் கணக்காய்வாளராக, பின் அவர் திறமைகண்டு கணக்காணிப்பாளராக(ஓடிட்டர்) பதவி உயர்த்தப்பெற்றார். தி.ஆ.1902(1871)இல் நடைபெற்ற இளம் சட்டவாளர்(பி.எல்) தேர்விலும் வெற்றிபெற்றார். இதைத் தொடர்ந்து தன்னையொரு வழக்கறிஞராகவும் மாற்றிக்கொண்டார். தி.ஆ.1918(1887)இல் புதுக்கோட்டை மன்னர் பகுதி (சமஸ்தான) நடுவராகப் பதவியமர்த்தப்பெற்று அதையும் சிறப்புறச் செய்தார்.

அலைந்து திரிந்து தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகளை பொறுக்கி எடுத்துப் பதிப்பித்தல்

பிள்ளையவர்கள் சென்னையில் இருந்த காலத்தில் பண்டைத் தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகள் கடல்கோள்களாலும், தமிழ் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களால் ஆற்றிலிட்டும், தீயிலிட்டும், சிதல்(கறையான்) வாய்ப்பட்டு அழியவிட்டும், தேடுவாரற்றும், பேணுவாரற்றும் அழிந்து போவதைக்கண்டு உள்ளம் நொந்து எஞ்சிய நன்னூல்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்துத் தொகுத்து வெளியிட முயன்றார். அந்நாளில் “செல்துளைத்த துளையன்றி மெய்ப்புள்ளி விரவாத சென்னாளேடு”களாய் ஓரஞ்சிதைந்து, பேரழிந்து பூஞ்சுபிடித்துப் பிடியாகி, முன்பின் முரணி, முழுதாம் புழுவுழுது, கம்பை நடுமுறிந்து, கட்டுவிட்டுச் சிதறி, மூலைக்கு மூலை மடங்கி முடங்கி, எடுப்பாரும் அடுப்பாரும் இன்றி, மண்ணுக்கிரையாகி கிடந்தன என்பதை தாம் பதிப்பித்த கலித்தொகையின் பதிப்புரையில் மனம்நொந்து அரற்றுகின்றார். சிறுவம்தொட்டே தமிழ்மொழித் தேர்ச்சியும், தாய்மொழிப் பற்றும் ஒருங்கே அமைந்திருந்த பிள்ளையவர்கள்

அவற்றைப் பாதுகாக்க விரைந்து பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவர் கோப்பாய் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆசிரியராயிருந்த காலத்தில் வெளியிட்ட நீதிநெறி விளக்கவுரைப் பட்டறிவு இவர்தம் முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாய் நின்றது.

அன்று தமிழ் நாடெங்கும் மெய்யறிவுறுத்திய ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் பலநூல்களைத் திருத்தியும், விளக்கியும் விரித்தும், பதிப்பித்து வெளியிட்டு வந்தமையால் தாம் அதைச் செய்யாது, நூல்களை நாவலர் அவர்கள் மீளாய்வு செய்தபின் வெளியிடுவதே நன்றென்று கருதி தம்மாலான உதவிகளைப் புரிந்து வந்தாராம். இத்தொடர்பினால் பிள்ளையவர்கள் தொகுத்த தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரத்தை நாவலரவர்கள் மெய்ப்புப் பார்த்தபின் பிள்ளையவர்கள் தம்பெயரில் பதிப்பித்து கி.பி.1868 இல் வெளியிட்டார். நாவலரவர்கள் நளி(கார்த்திகை)த் திங்கள் 21ஆம் நாள் 1879ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எய்திய பின் அவர் மேற்கொண்ட பணியைத் தொடர்ந்து சிறந்த தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துத் தமிழைப் பாதுகாத்தலே தம் வாழ்நாட் கடமையென முடிவுசெய்து செயற்பட்டார். இதற்கு அன்றைய(இன்றும் அதே நிலைதான்) தமிழர் பலர் தமிழாம் தாய்மொழியைப் புறக்கணித்து சமற்கிருத ஆங்கிலமொழி ஆவல்கொண்டு அதில் சிக்கித்தவிப்பது அவர் மனஉளைச்சலை இரட்டிப்பாக்கியது.. இந்த இழிநிலை போக்கவே முழுமூச்சுடன் செயற்படத் தொடங்கினார். இதுபற்றிக் கூறவந்த சி.வை.தா.அவர்கள் “நல்ல தமிழ்நூல்களுக்கு வந்த விதியையும் அவையடைந்திருக்கும் சீர்கேட்டையும் பார்த்துப் பொறுக்க முடியாமல் என்னை இத்தொழில் ஈடுபடச் செய்தது. பண்டிதர்கள், கவிராய பண்டிதர்கள், மகாவித்துவான்கள் புலவர்கள்(இன்றைய இளங்கலை, முதுகலை, பேராசிரியர், முனைவர்) போன்றோர் தமக்கே ஐயப்பாடு உள்ளவற்றை பதிப்பித்தால் தமது பெயருக்கு, பதவிக்குத், தகுதிக்குப், பட்டத்திற்குக் களங்கம் ஏற்பட்டு விடுமோ என அஞ்சுவதால் பட்டச் சுமைகளை ஏற்றாது இன்னும் பலநாள் தமிழ்ப்படிக்க உரிமைபூண்டு நிற்கும் என்போன்றோர் இதில் கையிடுவது மிகவும் வேண்டியதாயுள்ளது” எனப் பகருவார்.

ஒரு மொழிக்கு வரம்பாக விளங்குவது அதன் இலக்கணமாகும். இலக்கணமில்லாத இடத்து மொழி சிதைந்து விடுமென முற்றுமுழுதாய் நம்பியதால் இலக்கண நூல்களையே முதலில்

பதிப்பிக்கத் தொடங்கினார். அன்று அவர் மனதுருகி கண்ணீரின் வெளிப்பாடாய் புலம்புகின்றார். “சீமான்களே! வியப்பு(ஆச்சரியம்)! வியப்பு(ஆச்சரியம்)! அயலான் அழியக்கான்கிலும் மனம் தளம்புகின்றதே! தமிழ்த் தாய்(மாது) நும் அன்னையல்லவா? இவள் அழிய நமக்கென்ன என்று வாளா இருக்கிறீர்களா? நாட்டுப்பற்று (தேசாபிமானம்), தாய்ப்பற்று (மாதாபிமானம்), தாய்மொழிப்பற்று (பாசாபிமானம்) என்று இவை இல்லாதோர் பெருமையும் ஒரு பெருமையோ? இதைத் தயை கூர்ந்து சிந்திப்பீர்களாக! யானை வாய்ப்பட்ட விளாம்பழத்தை பின் இலண்டத்துள் எடுத்துமென்? ஓடன்றோ கிட்டுவது” என்று அழிந்த , அழிக்கப்பட்ட ஏட்டுச் சுவடிகள்போக மீந்திருந்தவற்றை பதிப்பித்து வெளிக்கொணர வேண்டி உளம்கொதித்து தாய்த் தமிழின் உணர்வு மேலீட்டால் எழுதுகின்றார். இன்றையநிலை அதைவிட ஐயோ!! ஐயோ!!.

பல இடர்பாட்டின் நடுவில் ஏடுகளைத்தேடி எடுத்து ஆராய்ந்து ஒப்புநோக்கி பிழையின்றி நகல்செய்வது எவ்வளவு கடினமானது. இதையும் செய்பவரே பதிப்பித்தலுக்கான முழுச் செலவையும் ஏற்கவேண்டியும் உள்ளது. படமாடக் கோயில்களுக்கும், பகுத்தறிவற்ற மூடச் சடங்குகளுக்கும், பகட்டுக்கும், போலிமைக்கும் பணத்தை அள்ளிஇறைத்து வீண்விரையம் செய்பவர்கள் ஒரு தரமான நூலைப் பதிப்பிப்பதற்கோ, வெளியிடுவதற்கோ முன்வருவதில்லை. இச்செயற்பாடுகள் பொதுவாக “அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி” என்பதை புரிந்துகொள்ளாதவர்களும், மனிதநேயம், பகுத்தறிவு போன்ற மெய்யியல் சிந்தனைகளுக்கு தம்மை ஆட்படுத்தாதவர்களின் செயற்பாடுகளே. இப்படியான சூழலின் நடுவிலும் முயன்று வெளியிட்டாலும், இப்பணியில் நிறைவைக் காணுவதை விட குறைகணுபவர்களே மிகையாகும். இப்படியான மனஉழைவுகள் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட போதும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது சி.வை.தா. அவர்கள் ஈகை உணர்வுடனும், தாய்மொழிப் பற்றுடனும் செயற்பட்டார்கள். ஆறுமுகநாவலர் மெய்ப்புப் பார்த்த தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரத்தை சேனவராயரின் உரையுடன் 1868இல் பதிப்பித்து வெளியிட்ட சி.வை.தா. 1881இல் புத்தமிழ்திரனால் 11ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்கப்பெற்ற வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலை பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

பழந்தமிழ் உரையை எடுத்துக் காட்டுவதும் சங்க காலத்திற்கு

உரியதுமான இறையனார் களவியலுரையையும் 1883இலும், தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்தை நச்சினார்க்கினியரின் உரையுடன் 1885இலும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். வைத்தியநாத தேசிகரால் இயற்றப்பெற்ற குட்டித் தொல்காப்பியம் எனப்படும் இலக்கண விளக்கத்தை 1889இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தொடர்ந்து பொருள், எழுத்ததிகாரங்களையும் நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இதனால் தொல்காப்பிய சொல், எழுத்து, பொருளதிகாரம் ஆகிய மூன்று அதிகாரங்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்ட முதல் தனிச் சிறப்புக்கு உரியவரானார். தமது 20ஆவது அகவையில் தாய்மொழி தமிழ்மொழி உணர்வோடு குமரகுருபர தம்பிரானின் நீதிநெறி விளக்கத்தை (102 வெண்பாக்கள்) பதிப்பித்து வெளியிட்டாரென்றால் , இன்று இவர்க்கு ஒப்பாரும் உண்டோ? முயற்கொம்புதான். 1883இல் சொல்வளமும், பொருள்வளமும் மிக்க கச்சியப்ப முனிவரால் யாக்கப்பெற்ற தணிகைத் தொன்மத்தை(புராணம்) மெய்ப்புத் திருத்தி கொழும்புத்துறை குமாரசாமிச் செட்டியார் பெயரில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். சங்க இலக்கியமான பதினெண் மேல் கணக்கின் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான கலித்தொகையை பதிப்பித்து வெளியிட்டதோடு ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் ஒன்றான சூளாமணியையும் பதிப்பித்து 1887, 1889 இலும் வெளியிட்டார்.

சி.வை.தா.அவர்களின் புதிய ஆக்கங்களாக கட்டளைக் கலித்துறை என்ற நூலையும், சூளாமணியை உரைநடையிலும் ஆக்கியுள்ளார். கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவிவிருந்த இவர் மீண்டும் சைவமதத்தவராய் ஒழுக்கி சைவமகத்துவம் என்ற நூலையும் செய்யுள், உரைநடையிலும் கலந்து எழுதினார். நட்சத்திரமாலை 6ஆம், 7ஆம் பாலபாடங்கள் என்ற நூல்களும் இவரால் யாக்கப்பெற்றவையாகும். இவர் தாம் பதிப்பித்த நூல்களின் பதிப்புரைகளில் சொற்கவை, பொருட்கவை மிக்க செய்யுள்களையும் இயற்றி தமிழன்னையை அழகுபடுத்தியுள்ளார். குருவணக்கமாக கன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராயரைப் போற்றியும், கவிராயரின் நண்பரும் ஆறுமுகநாவலரின் ஆசிரியருமான இருபாலை சேனாதிராய முதலியாரின் நல்லை வெண்பாவைப் பாராட்டியும் பாடப்பெற்ற பாடல்களும் அவரது கவித்துவத்தை விளக்கப் போதுமானதென்பர்.

நாவலர் வழிநின்று ஏழாலையில் சைவப்பிரகாசப்

பள்ளியை(வித்தியாசாலை) 1878இல் அமைத்து அதன் தலைமையாசிரியராக புகழ்பெற்ற அறிஞர் முருகேச பண்டிதரையும், ஆசிரியராக கன்னாகம் குமாரசாமீப் புலவரையும் கொண்டு தொல்காப்பியம், நன்னூல், முல்லையந்தாதி, கம்பரந்தாதி, தணிகைத்தொன்மம், கந்தத்தொன்மம், இரகுவம்சம் போன்ற நூல்களைக் கற்பிக்கச் செய்தும் தான் நோய்வாய்ப்பட்டு பள்ளியை மூடும்வரை 20ஆண்டுகள் (1898)தொடர்ந்து தன்னுடைய பணத்திலேயே நடத்தித் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வந்தமை தமிழ் குமுகாயம் என்றென்றும் போற்றிப் புகழவேண்டியது தமிழராகிய ஒவ்வொருவரின் பிறப்புக்கடமையாகும். இவர் தாம் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்களுக்கு எழுதியுள்ள பதிப்புரைகள் நூல்கள் ஆக்கப்பட்ட காலத்தின் தமிழ் வரலாறாய் உள்ளதாக அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டதாய் உள்ளதோடு அவரது வீரசோழியப் பதிப்புரை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாய் அமைந்துள்ளதென்பர். இவரது பதிப்புரைகள் மாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரை பெரிதும் கவரந்துள்ளமையை அவரது “சின்னச் சங்கரன்” கதையில் சென்னைப் பட்டினத்தில் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை என்ற மாவித்துவான் இருந்தாரே கேள்விப்பட்டதுண்டா? அவர் சூளாமணி என்னும் காவியத்திற்கு எழுதிய முகவுரையை யாரைக்கொண்டேனும் படிக்கச் சொல்லியாவது கேட்டதுண்டா? என்று ஒருவரின் கூற்றாக வருவது நோக்கத் தக்கதாகும்.

சி.வை.தா.இன் பதிப்புரைகள்:நூல்கள் கூறும் கருத்துக்கு ஒப்ப செறிவும், ஏரண(அளவையியல்) முறைப்பட்டதாகவும், சில இறுக்க மரபினதாகவும், சில இலகு நடையினதாகவும், சில கடிந்து கூறும் சொல் நடையாகவும் காணலாம். இவரது பதிப்புரைகள் தொகுக்கப்பெற்ற “தாமோதரம்” என்னும் நூல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறைப்பாட நூலாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றுள்ளது. பணிதவிரந்த நேரத்திலெல்லாம் தமிழ் நூற் பதிப்பெனவும், தமிழ் நூல் ஆய்வேனவும், தம்தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழிக்கு அருந்தொண்டாற்றியமை குறித்தும், அவரது அரசபணிக் காலசேவைகளைப் பாராட்டியும் அன்றைய இந்திய ஆங்கில அரசு 1875இல் “இராவ் பகதூர்” என்னும் பட்டமளித்து நன்மதிப்புச் (கௌரவிப்பு)செய்தது. இவர் தமது 50 ஆவது அகவையில் 1881 இல் அரசபணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். ஓய்வுக்குப் பின் புதுக்கோட்டை மன்னர்

ஆட்சிப்பகுதியின் நடுவராக(நீதிபதி) 1887இல் அரசினால் பணிக்கமர்த்தப் பெற்று நான்காண்டுகள் பணிசெய்தார். சென்னை திராவிட பரிபாலன சபை, நியாய பரிபாலன சபை போன்றனவற்றின் உறுப்பினராயும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் வித்தியார்த்தி என்னும் பெருமைக்கும் உரித்துடையவரானார். இவர் இன்னும் பல நூல்களையும் மீளாய்வு செய்து பதிப்பித்து வெளியிட மனங்கொண்டிருந்தார். இவர் அகநாநூறு-- மணிமிடை பவளப்பகுதியை சரி பார்த்துக்கொண்டிருந்த வேளை உடல்நலக் குறையேற்பட்டதால் இப்பணி 1897இல் தடைப்பட்டது.

அறிஞர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் புகழ்

இப்பேரறிஞன் தமிழுள்ளவரை அவரது செயற்கரிய தமிழ்த் தாயின் தொண்டிற்காக தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தால் ஆண்டுதோறும் நினைவுகூர்ந்து போற்றிப் புகழப்படவேண்டியவர். இவர் கல்லூரி ஆசிரியராய், இதழாசிரியராய், இலக்கிய இலக்கண நூற் பதிப்பாசிரியராய், நூலாசிரியராய், உரைநடை வல்லாராய், சிறந்த கவிஞராய், தமிழ் பள்ளி நிறுவனராய் இருந்து தமிழன்னைக்குச் செயற்கரிய செய்த தமிழ்மொழியாம் தாய்மொழிமேல் தணியாத உணர்வு, பற்று, நம்பிக்கை கொண்ட ஈடு இணையற்ற உணர்ச்சித் தமிழராவார்.

நாடகப் பேராசிரியர் பம்மல் சம்பத் முதலியார் சி.வை. தா.பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “பொதுவாக அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணவாசிகளே தமிழை நன்றாய்க் கற்றவர்கள் என்று மதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுள்ளும் தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் சிறந்த புலமை உடையவரென்று மதிக்கப்பட்டார்.”

பேராசிரியர்: தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், பண்டிதமணி. சி.கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்.சொ.முருகேச முதலியார் போன்றோரின் விருப்பப்படியே அவரது பதிப்புரைகளின் தொகுப்பான “தாமோதரம்” என்னும் நூலின் வெளியீடாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்த சூரியநாராயணசாத்திரி என்ற தனது பெயரை பரிதிமாற்கலைஞர் எனத் தமிழ்ப் பெயராக மாற்றி மறைமலையடிகளுக்கு தனித்தமிழ் இயக்கம் தொடங்க வித்தாகி நின்றவர், பிள்ளையவர்கள் பற்றிக்

குறிப்பிடும்போது

**"காமோதி வண்டர் கடிமலர்த்தேன் கூட்டுதல்போ
காமோது செந்தமிழினன்னால் பல தொகுத்த
தாமோதரம்பிள்ளை சால்பெடுத்தார் சாற்றவெவர்
தாமோதர முடையார் தண்டமிழ் செந்நாற்புலவர்" என்பார்.**

தமிழில் உரைநடைநூல் இல்லையென்னும் குறையைப்போக்க "பிரதாப முதலியார் சரிதம்", சகுண சுந்தரி, பெண்மதிமாலை, பெண்கல்வி, பெண்மானம் போன்றபல புதினங்(நாவல்)களை வெளியிட்டு "தமிழ்ப் புதினத்தின் தந்தை" எனப் போற்றப்பட்ட உசாவல் மன்ற நடுவரும், தமிழியச் சான்றோனுமாகிய மயிலாடுதுறை(மயூரம்) வேதநாயகம் அவர்கள் பாராட்டும்போது:

**நீடிய சீர்பெறு தாமோ
தரமன்ன நீள்புவியில்
வாடிய கூழ்கள் மழைமுகங்
கண்டென மாண்புறார்
பாடிய செய்யுளைப் பார்த்தின்பு
வாறி படிந்தனையான்
கோடி புலவர்கள் கூடினும்
நின்புகழ் கூறறிதே - என்பார்.**

தமிழ்த் தாத்தாவென புகழப்படும் மா மகோபாத்தியாய வித்துவான் உ.வே.சாமிநாதய்யருக்கு ஏட்டுச் சுவடிகளை வழங்கியும், அவருக்குப் பல்காலும் உதவிய தமிழ்த் தாத்தாவுக்குத் தாத்தாவான தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் சிறப்பைச் சுட்டும்போது

**தொக்காப் பியமுதலாந் தொன்னூல்க் களப்பதிப்பித்
தொக்காப் புகழ்மேவி யுயர்ந்தபண்பி னக்காந்
தாமோதரர்ச் செவ்வன் சட்டகநீத் திட்டுக்பை
யாமோ தரயியம்ப லேவ
எனச் சாற்றுவார்.**

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப் புலவர்

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகத்திலே உடுவில் முத்துக்குமார கவிராயரின் மகன் அம்பலவாணப்பிள்ளையின் மகனாக 1854 ஆம் ஆண்டு தைத் திங்கள்(மாதம்) 18ஆம் நாள் அறிவன்(புதன்) கிழமை பிறந்தார். இவர் தமது இளமைக் கல்வியை மல்லாகம் ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது முருகேச பண்டிதரிடம் தமிழ் இலக்கிய ,இலக்கணத்தைக் கற்றார். இதனால் குமாரசாமி அவர்களும் இலக்கண அறிவில் மேம்பட்டும், கவிபாடும் சிறப்பையும் பெற்றுக்கொண்டார். அத்தோடு சமற்கிருத(சங்கதமொழி)ம் கற்க ஆவல்கொண்டு அத்துறையில் தகுதிபெற்றவரும் உசாவல்(நீதி) மன்றில் மொழி பெயர்பாளராய் இருந்தவருமான நாகநாத பண்டிதரிடம் இரகுவம்சம், சகுந்தலம்போன்ற காவியங்கள், நாடகங்களையும் வேறுபல நூல்களையும் கற்றுத்தேர்ந்து அவற்றை தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் அளவிற்கு வந்தகைமை உடையவரானார். இவர் மொழிபெயர்த்துப் பாடிய நூல்களாவன மேகதூதக் காரிகை, இராமோதந்தம், சாணக்கிய நீதிவெண்பா என்பனவாகும். சிசுபால சரிதம் இவர் மொழி பெயர்த்தெழுதிய மிகச்சிறந்த வசன நூலென்பர். இவர் நேரம், காலம், களைப்பெனப் பாராது பலதூரம் நடந்துசென்று, அறிஞர்களைக் கண்டு அவரிடமிருந்த அரிய நூல்களை பெற்றுப் படித்து அவரிடம் உசாவி(விளக்கம்),ஏரண(தர்க்க) முறைப்படி கற்று தன்புலமையை உயர்த்துவதில் கண்ணும் கருத்துமாய் ஈடுபட்டார் என்பர்.

மடியுளான் மாமுகடி என்ப: மடியினான்

தானுளான் தாமரையி னான் (குறள்.617)

1878 ஆம் ஆண்டில் மதிப்பிற்குரிய சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்களால் சைவசமயத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கும் நோக்கமாகக் கொண்டு ஏழாஸையில் பள்ளியொன்று தொடக்கப்பெற்று, அதன் தலைமை ஆசிரியராக முருகேச பண்டிதரும், ஆசிரியராக குமாரசாமிப் புலவரும் பணிக்கமர்த்தப்பட்டனர். சிலகாலத்தின் பின் முருகேசர் பள்ளியை விட்டு விலக குமாரசாமிப் புலவரவர்களே தலைமை ஆசிரியைப் பொறுப்பேற்றுப் பள்ளியை நடத்திவந்தார். இவரது திறமைவாய்ந்த

மாணாக்கருள் இயற்கையான நுண்ணறிவோடு நூலறிவும் மிகுந்து சங்கத(சமற்கிருதம்)மொழி, தருக்க சங்கிரகத்தை, அதுனுரைகளாகிய பதகிருத்தியம், நியாயபோதினி, அன்னபட்டியம், என்னுமிவற்றோடு அன்னபட்டியத்தின் உரையாகிய நீலகண்டியத்தோடும் மொழிபெயர்த்து, பதிப்பித்து வெளியிட்டவரும் புலியூர்த் தொன்மம் (புராணம்), புலியூரந்தாதி, சனிதுதி பாடியவருமான சிவானந்தர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

புலவர் தமது ஆசிரியப்பணிக் காலத்தில் சில சிறந்த ஆக்கங்களை இலங்கைநேசன் போன்ற செய்தித் தாள்களுக்கு எழுதியும், பல ஊர்க்கோவில்களில் சொற்பொழிவாற்றியும் வந்தார். அத்தோடு பதுளை கதிரேசன் ஊஞ்சல் பதிகம், நகுலேசுவரன் ஊஞ்சல், துணைவைப் பதிகம், தென்கோவை வெள்ளெருவை விநாயகர் ஊஞ்சல், ஏழாலை அத்தியடி விநாயகர் ஊஞ்சல் பதிகம், போன்றன இவர் பாடிய பதிகங்களில் குறிப்பிடத்தக்கன. பிற்காலத்தில் இவரும் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள்போல் கட்டளைக் கலித்துறை பாடுவதிற் சிறந்து விளங்கினார். இவருக்கு 1892 இல் திருமணம் நடந்தேறியது. இல்லற வாழ்வின் பயனாய் இவருக்கு இரண்டு ஆண்களும் ஒருபெண்ணும் கிடைத்தனர். இவரது ஆண் பிள்ளைகளான அம்பலவாணப்பிள்ளையும், முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளையும் கல்விகற்று ஆசிரியப்பணியில் அமர்ந்து கொண்டனர். புலவர்வர்கள் ஏழாலைப் பள்ளியை விட்டு நீங்கிச் சிறிதுகாலம் வீட்டிலிருந்து பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தார். இக்காலப் பகுதியில் இலக்கண சந்திரிகை, வினைப் பாகுபத விளக்கம், மேகதூதக் காரிகை போன்ற நூல்களை யாத்தார். இதே காலப் பகுதியில் சூடாமணி நிகண்டின் முதலாம், இரண்டாம் தொகுதிகளுக்கு சொற்பொருளெழுதி வெளியிட்டார். நீதிநெறி விளக்கத்திற்கும் ஒரு புத்துரை இவரால் எழுதப்பட்டது என்பர்.

20 ஆண்டுகள் ஏழாலை சைவப்பிரகாச பள்ளியில் கடமையாற்றிய பின் 1848 இல் நாவலர் பெருமானால் வண்ணார் பண்ணையில் தொடக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராக பதவியேற்றார். அப்பொழுது அப்பள்ளியின் முதல்வராய் இருந்த மதிப்பிற்குரிய த. கைலாயபிள்ளை அவர்களின் விருப்பப்படி குமாரசாமிப் புலவர்வர்கள் அப்பள்ளியின் ஒரு பகுதியாய் செயற்பட்ட காவிய பள்ளியின் முதல்வராய் பணியமர்த்தப்பட்டார்.

இங்கு தமிழிலும், சங்கத்(சமற்கிருதம்) மொழியிலும் உயர்தர நூல்களைக் கற்பிக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. புலவரவர்கள் தமது பள்ளியில் கற்ற மாணவர் நலன் கருதி யாப்பருங்கலக் காரிகையுரை, தண்டியலங்காரவுரை, அகப்பொருள் விளக்கவுரை ஆகியவற்றை மாணவர் படிக்க ஏற்றவகையில் எழுதிப்பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவரிடம் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இரத்தினேசுவர ஐயர், பண்டிதர் மருதையினார், மட்டுவில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, மட்டக்களப்பு புலவரமணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, வவுனியா பண்டிதர் இராசையன் போன்றோர் ஆவர். தனிப்பட்ட முறையில் பாடங்கேட்ட பலரில் வித்தகம் கந்தையாப்பிள்ளை, மகாவித்துவான் கணேசையர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வெழுதி சித்தியடைந்தவராவார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலேயே த. கைலாயபிள்ளையவர்கள் காலத்தில் 1898ஆம் ஆண்டளவில் தமிழ்ச் சங்கமொன்று அமைக்கப்பெற்றது. இச்சங்கத்தின் முதல் வித்துவானாகவும், முதல் உறுப்பினராகவும் புலவரவர்களே இருந்தார். 1902ஆம் ஆண்டில் அதன் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு இராமநாதபுரம் சிற்றரசரும்(யமீந்தார்), செல்வருமான பாலந்தம் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் மதுரையில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை புலவரவர்களின் பரிந்துரைக்கமைய 1901ஆம் ஆண்டில் அமைத்தார். அத்தோடு பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களின் வேண்டுகோள்கமைய அதன் ஒரு உறுப்பினராகவும் சேர்ந்துகொண்டார். தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வுகளை நடத்துவதற்கும், தேர்வுகளுக்கான பாடத்திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் தேவரவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்திடமே அறிவுறுத்தல்களையும், பரிந்துரைகளையும் பெற்றுக்கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவற்றிற்குப் பல்வகையிலும் உதவியவரும் பெரும்பங்கு வகித்தவரும் புலவரேயாவார். பண்டிதர் தேர்வு தொடங்கியதும் அதற்கான தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கணம் ஆகிய பாடங்களுக்கு முதன்மையான தேர்வாளராகப் புலவரவர்கள் கொள்ளப்பட்டார். அத்தோடு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய “செந்தமிழ்” செய்தித் தாளுக்கும்

செய்திகள் அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டதால் புலவரும் பல அருமை பெருமையான செய்திகளை அனுப்பிவந்தார். இவரனுப்பிய செய்திகளின் தரத்தையும், திறத்தையும் பாராட்டி செந்தமிழின் உதவியாசிரியர் வித்துவான் மு.இராகவஐயங்கார் மடலெழுதியதாகவும் கூறப்படுகிறது. இம்மடலில் புலவரது அரிய ஆக்கங்கள் தமிழகமெங்கனும் பாராட்டப்படுவதாகவும், செந்தமிழ் செய்தித் தாளின் பெருமைக்கு அவரின் ஆக்கங்களே துணைநிற்பதாகவும், தானும், தேவரவர்களும் தமிழ் தாத்தா உ.வே.சாமிநாதய்யரைச் சந்தித்தபோது அவர்கள் புலவரையும் தனது மைத்துனர் இரா.இராகவஐயங்காரையும் இரண்டு தமிழ் இரத்தினங்களென்று பாராட்டியதாகவும் வெளிப்படுத்தியிருந்தாராம்.

குமாரசாமிப் புலவரவர்கள் 1910 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டுக் கோவில்களைப் பார்க்கவும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் செல்லவுமாக இராமேசுவரம் சென்று அங்கிருந்து பாண்டித்துரைத் தேவரின் இராமநாதபுரம் இல்லம் சென்றார். அங்கு இவரை வரவேற்கவும், இவருக்கான பணிவிடைகளைச் செய்யவும் தேவையான அத்தனை ஒழுங்குகளையும் தேவரவர்கள் செய்திருந்தார். அங்கிருந்து புலவரவர்கள் தொடர்வண்டி மூலமாக மதுரை சென்றார். தேவரவர்கள் தொடர்வண்டி நிலையம் வந்து அழைத்துச் சென்று எல்லா வகையிலும் மதிப்பளித்து வரவேற்றார். மறுநாள் தேவரவர்களின் மதுரை இல்லத்தில் பல தமிழ் வித்துவான்களுடன் கல்வித்தேர்வு பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்று நடைபெற்றது. பின் தமிழ்ச் சங்க மண்டபம், கல்விச்சாலை, பொத்தகசாலை, பதிப்பகம், நூலகம் போன்றவற்றையும் தேவரவர்களுடன் பார்வையிட்டார். அங்கும் சங்க வித்துவான்களுடன் கலந்துரையாடிவிட்டு அங்கிருந்து திருவாடுதுறை ஆதினத்தின் தம்பிரான் சிறிலசிறி அம்பலவாண தேசிகரை திருவிடைமருதூரிலிருந்த அவரைக் கண்டு அளவளாவி அவருக்கு ஐயப்பாடிருந்த சில வினாக்களுக்கு விடையளித்து, அவரையும் தீர்த்து “ஐயம் திரிபற எல்லாவற்றையும் கற்றுள்ளீர்கள்” என்னும் அவர்பாராட்டையும் பெற்று அவரளித்த கொடையையும் பெற்று நாடுதிரும்பினார்.

புலவரவர்கள் இந்தியாவால் வந்தபின் 1913 இல் “வினைபகுபத விளக்கம்” என்னும்நூலை ஆக்கி வெளியிட்டார். இதில் நன்னூல் வகுத்துக்காட்டிய 23 வினைபகுபதங்களுக்கும்

பகுதி விசுவாசம் நட, வா, மடி, சி போன்ற எல்லாவற்றிற்கும் உறுப்புக்களைப் பகுத்துக் காட்டியுள்ளார். இதன் இரண்டாம் பதிப்பும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பெற்றதானது இந்நூலின் கட்டாயத் தேவையையும், சிறப்புத் தன்மைகளையும் எடுத்தியம்புவதாயுள்ளது. இது தமிழென்று உணர்ச்சியோடு நுண்மான் நுழைபுலம் உடையோரால் மட்டுமே இயற்றத்தகும் என்பார் வித்துவ சிரோணமணி சி கணேசையரவர்கள். இந்நூலின் சிறப்புப்பற்றி தமிழ் தாத்தா மகாவித்துவான் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள் எழுதிய மடலால் அறியலாம். “நீங்கள் பேரன்புடன் அனுப்பிய வினைப் பகுபத விளக்கம் என்னும் பொத்தகம் வரப்பெற்று மிகமகிழ்ச்சி. பொத்தகம் உருவத்தாற் சிறியதாயினும் பொருளமைப்பில் மிகப் பெரியதாயுள்ளது. எத்தனை ஆண்டுகள் கடினமாக உழைத்துத் தொகுத்தீர்களோ தெரியவில்லை. தங்களுடைய வேலைகளுள் எதுதான் சாதாரணமானது” எனமுடிக்கின்றார்.

அன்றைய சென்னை ஆட்சியாளர் ஒரு தமிழ் அகராதியைத் தொகுக்க சான்டலர் என்பாரைத் தலைவராக்கி 1913 இல் ஒரு சபையை உருவாக்கினார்கள். இவர்கள் பல ஊர்களிலுமிருந்த வித்துவான்களுக்கு இது எப்படி அமையவேண்டும் என்ற கருத்துக்களை தெரியப்படுத்த வேண்டி மடலனுப்பினர். புலவரவர்கட்கும் மடலனுப்பப்பட்டது. புலவரவர்கள் மதிப்.கைலாயபிள்ளை அவர்களுடனும், மதிப். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையுடனும் கலந்து ஆராய்ந்து தங்கள் கருத்துக்களை அகராதிச் சபையினருக்கு எழுதினர். இதைப் பார்த்த தலைவர் அடுத்த ஆண்டே யாழ்ப்பாணம் வந்து புலவருடன் இரண்டு கிழமைகள் தங்கி உரையாடி இவ்வகராதியை அமைக்கும் குழுவில் சேர்ந்துகொள்ளும்படியும் சென்னைக்கு வருமாறும் வேண்டினார். அப்போது புலவரவர்கள் வாதநோயால் நலம் குன்றியிருந்ததினால் அவர் உடன்படவில்லை. ஆனால் தாம் ஆக்கி வைத்திருந்த ஒரு அகராதித் தொகுப்பை அவருக்கு வழங்கியதாக அறியக்கிடக்கிறது. 1914ஆம் ஆண்டில் தேவநாகரி அல்லது சங்கத (சமற்கிருதம் - இது மொழியல்ல வரிவடிவமே) மொழி நூலான “சாணக்கிய சதகத்தை” தமிழில் மொழி பெயர்த்து “சாணக்கிய நீதிவேண்பா” எனப் பெயரிட்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவ்வேண்பாக்கள் இசையும், இனிமையும் மிக்கவையாம். சங்க இலக்கியங்கள், சங்கம் மருவிய இலக்கியங்களில் உள்ள முதன்மையான சொற்களுக்கு ஒரு அகராதியைத் தொகுத்து “இலக்கியச் சொல் அகராதி”

எனப்பெயரிட்டு வெளியிட்டார். அடுத்து 182 தமிழ் புலமைமிக்க புலவர்களின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவும், அழகாகவும், தன்சுவை பெருக்கி 1916இல் வெளியிட்டார். இதன் இரண்டாம் பதிப்பில் இன்னும் 26பேரைச் சேர்த்து இவரது மகன் முத்துக்குமாரசாமிப்பிள்ளை 208 புலவர்களின் வரலாற்றை 1951இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டதாக “வித்துவான் க.செபரத்தினத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்” என்னும் நூல் செப்பும். இதற்கு முன்னும் கற்பிட்டியைச் சேர்ந்த சைமன் காசிச்செட்டி என்பாரால் 202தமிழ் புலவர்களின் வரலாறு ஆங்கிலத்தில் 1859ஆம் ஆண்டிலும், யாழ்.நவாலியைச் சேர்ந்த ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை என்பவரால் 411தமிழ் புலவர்களின் வரலாறுகள் தொகுக்கப்பட்டு 1886 இல் வெளியிடப்பெற்றதென்பர்.

புலவரும் கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுமாய் இணைந்து இராமாவதாரத்துப் பாலகாண்டத்திற்கு இதற்கு முற்பட்ட பதிப்புக்கள், ஏட்டு நகல்களை ஒப்புநோக்கி சிறந்த முறையிலே ஆக்கி 1918இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அன்றைய ஆங்கிலர் ஆட்சியில் சிறந்தவராயிருந்த ஐந்து தமிழ் வித்துவான்களுக்கு ஒருவருக்கு 250 உருபா என்ற கணக்கில் நிதித்தொகை அளித்தது. இதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களில் இவரும் ஒருவர். அன்று ஊகாவற்றுறை உசாவல்(நீதி) மன்ற நடுவரா(நீதிபதி)யிருந்த, மும்மொழிப் புலமைபடைத்த நல்லூர் கு.கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ் பேரகராதித் தொகுப்பிற்கு - பக்கபலமாய், துணையாய் நின்று விளங்கியவர் புலவரவர்களே ஆவார். அவர் உடல் நலம் குன்றிப் படுத்த படுக்கையாய் இருந்தபோதும் தம்மிடம் ஐயம் கேட்டு வந்தவர்க்கெல்லாம் விடைபகர்ந்து மனநிறைவை அவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளார் என்பது அவரது உளமன உயர்வை வெளிப்படுத்துவதாகும். வடமொழியில் மாகமெனப்படும் சிசுபாலவதம் என்னும் நூலை அதிலுள்ளது போன்று தமிழில் மொழிபெயர்த்து வடமொழி மாபாரதம், பாகவதம் கூறும் சிசுபாலனின் கதையைத் தழுவி எழுதி 1921இல் வெளியிட்டார். இதுபோன்ற மொழிபெயர்ப்பு - தமிழ் உரைநடையில் செய்தவர் அக்காலத்தில் வேறுயாருமில்லை என்பர். அத்தோடு இராமோதந்தம் என்னும் நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்து பொருளாழத்தோடு சுவைமிக்கதாய் இலகு நடையில் மாணவர் படித்துப் பயன்பெறும் வகையில் எழுதி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் 1922இல் இதைப் பதிப்பித்துப் பயன்படுத்த உதவினார். இதைத் தொடர்ந்து

இரகுவம்சம் என்னும் காவியத்தை மொழி பெயர்த்துக்கொண்டிருந்த வேளை இவரது வாதநோய் குறைந்து வயிற்றுவலி உண்டாயிற்று. இது தொடர்ந்ததாலும், நோய்முதிர்வினாலும் பெரும்புலவர் குமாரசாமியவர்கள் 1922ஆம் ஆண்டு மாசித்திங்கள் 25ஆம் நாள் அறிவன்(புதன்) கிழமை இயற்கை எய்தினார்.

திருகோணமலை அகிலேசபிள்ளை ஆக்கிய திருக்கரசைத் தொன்ம(புராண)த்திற்கு அரியதோர் ஆராச்சியுரை எழுதி 1893 இல் மயிலிட்டியில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். திருவாதபூரடிகள் தொன்மத்தை திருத்தி உரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். குணசாகரின் யாப்பருங்கலகத்தையும், குணவீரபண்டிதரின் வெண்பாப் பாட்டியலையும் தமது பொழிப்புரையுடன் 1900 இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். குமரகுருபர தேசிகரின் நீதிநெறி விளக்கத்திற்கு உரையெழுதி 1902 இல் வெளியிட்டார். தண்டியலங்காரத்திற்கும் புத்துரை கண்டார். சின்னத்தம்பிப் புலவரின் மறைசை அந்தாதிக்கும் சிறந்த உரையெழுதியதோடு தணிகைத் தொன்மத்திற்கும் ஆராச்சிக் குறிப்புகளுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தொண்டை செங்கற்பேட்டை காங்கேயரால் பாடப்பட்ட 200 வெண்பா யாப்பு உரிச்சொல் நிகண்டின் 12 தொகுதிகளையும் 1905 இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். திருகோணமலை கனகசுந்தரம்பிள்ளையும் இவருமாய் களவியலென்ற நம்பியகப் பொருளுக்கு புத்துரை ஒன்றை எழுதிவெளியிட்டனர். கம்பராமாயண பாலகாண்டத்திற்கு அரும்பதவுரை எழுதினார். எந்தயாப்பு வகையிலும் செய்யுள் இயற்றும் சிறந்த ஆற்றலையும் புலவரவர்கள் பெற்றிருந்தார். இவர் இவர்வாழ்ந்த காலத்தில் இலங்கை, இந்தியப் பரப்பில் ஒரு சிறந்த உரைநடையின் முன்னோடி என்று கூறின அதுமிகையில்லை.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

தனித்தமிழில் எழுத முயலுவோம்

வடமொழி

அங்கவத்திரம்

அசங்கியம்(அசிங்கம்)

அன்ன சத்திரம்

அன்னவசுத்திரம்

அன்னியம்

அநுபவி

அத்தியாவசியம்

அனுச்சி

அந்தரங்கம்

அத்திபாரம்

அநேக

ஆக்கினை(ஆணை)

அப்பியாசம்

ஆகாரம்

அபிவிருத்தி

ஆச்சரியம், அதிசயம்

அபராதம்

ஆசாரம்

அபிசேகம்

ஆசீர்வாதம்

அபூர்வம்

ஆதரி

அமாவாசை

ஆதியோடந்தம்

அர்த்தம்

ஆபத்து

அவசரம்

ஆமோதி

அவசியம்

ஆரம்பம்

அர்ச்சனை

தமிழ்

மேலாடை

அருவருப்பு

உணவு இல்

ஊண் உடை

வேற்றின

பட்டறிதல், தேரறிவு

இன்றியமையாமை

கைக்கொள்

மறைவாக

அடிமட்டம்

பல

கட்டளை

பயிற்சி

உணவு

வளர்ச்சி, முன்னேற்றம்

வியப்பு

தண்டம்(குற்றம்)

ஒழுக்கம்

திருமுழுக்கு

வாழ்த்து

அருமை

அரவணை(தாங்கு)

காருவா

தொடங்கிமுடியும்வரை

பொருள்

இடர், அல்லல்

விரைவு, பரபரப்பு, உடனடி

வழிமொழி

கட்டாயம், தேவை

தொடக்கம், துவக்கம்

தொழுகை, வழிபாடு

ஆலோசி
அவயம், அங்கம்
ஆரோக்கியம்
அற்புதம்
ஆயுள்
ஆனந்தம், சந்தோசம்
ஆச்சத்தி
ஆட்சேபி
ஆட்சேபனை
இந்திரன்
இருதயம்
இசட்டம்
ஈசுவரன்
உத்தேசம்
உத்தியோகம்
உபகாரம்
உபசாரம்
உபவாசம்
உபாத்தியாயர்
உற்சவம்
உற்சாகம்
உச்சணம்
கங்கணம்
கபிலை
கருணை
கர்வம்
கனகசபை
கச்டம்
கசாயம்
கிரகம்
கிரீடம்
கிருகப்பிரவேசம்
கிருபை
கிருசிகம்
கோசடி

நினை, குழ்
உறுப்பு
நலம், நோயின்மை
புதுமை, இறும்புது
வாழ்நாள்
களிப்பு, மகிழ்ச்சி
செல்வம்
தடு, எதிர்
தடை
வேந்தன்
நெஞ்சம், நெஞ்சாங்குலை
விருப்பம்
இறைவன்
மதிப்பு
அலுவல், பணி
நன்றி
வரவேற்பு, வேளாண்மை
உண்ணா நோன்பு
ஆசிரியர்
திருவிழா
ஊக்கம்
வெப்பம், வெம்மை
வளையல், காப்பு
குரால்
அருள்
செருக்கு
பொன்னம்பலம்
இன்னல்
கருக்கு
கோள்
முடி
புதுமனைப்புதுதல்
அருள், இரங்கல்
உழவு
குழாம்

சக்கரவர்த்தி
சக்தி
சகலம்
சகசம்
சகுனம்
சகோதரன்
சங்கடம்
சங்கரி
சங்கீதம்
சத்தம்
சத்தியம்
சத்துரு
சந்ததி
சந்திப்பு
சந்திரன்
சந்தேகம்
சந்நிதி
சந்யாசி
சம்பந்தம்
சம்பாசனை
சம்பூரணம்
சமாச்சாரம்
சமுகம்
சமுகசாரி
சமுத்திரம்
சர்வமானியம்
சரணம்
சரீரம்
சன்மார்க்கம்
சாதம்
சாதாரணம்
சாத்திரம்
சாட்சி
சிங்காசனம்
சிநேகிதம்

மாவேந்தன்
ஆற்றல்
எல்லாம்
வழக்கம்
குறி, புள்
உடன்பிறந்தான்
இடர்பாடு
அழி
இன்னிசை
ஓசை
உண்மை
பகைவன்
தலைமுறை, கொடிவழி
ஒன்றுகூடல்
மதி, நிலா
ஐயம், ஐயுறவு
முன்னிலை
துறவர்
தொடர்பு
உரையாடல்
முழுநிறைவு
செய்தி
மன்பதை, குமுகம்
குடும்பி, குடியானவன்
வாரி, மாகடல்
முற்றாட்டு
அடைக்கலம்
உடல், யாக்கை
நல்வழி
சோறு
பொதுவகை
கலைநூல்
சான்றாளர், உறுதி
அரியணை
நட்பு

சிரஞ்சீவி
 சீக்கிரம்
 சுகம்
 சுத்தம்
 சுதந்திரம்
 சுதி
 சுபம்
 சுபாவம்
 சுயமாய்
 சுயராச்சியம்
 சுரணை
 சுவர்க்கம்
 சுவாசம்
 சுவாமி
 சேவகன்
 சேவை
 சேனாபதி
 சேனாவீரன்
 சேட்டை
 சொப்பனம்
 சோதி
 சௌகரியம்
 ஞாபகம்
 ஞானம்
 தயவு
 தருமம்
 தாசி
 தானியம்
 தினம்
 துக்கம்
 துரோகம்
 துட்டன்
 தூரம்
 தேகம்
 தைலம்

நீடுவாழ்பவர
 விரைவு, சுருக்கு
 நலம், இன்பம்
 துப்பரவு
 உரிமை, விடுதலை
 கேள்வி
 மங்கலம்
 இயல்பு
 தானாய்
 தன்னாட்சி
 உணர்ச்சி
 மறுமை, துறக்கம், உவணை
 மூச்சு, உயிர்ப்பு
 ஆண்டவன், இறைவன், அடிகள்
 இளையன்
 தொண்டு, ஊழியம், பணி
 படைத்தலைவன்
 பொருநன், படைவீரன்
 குறும்பு
 கனா
 நோடு, ஒளி
 ஏந்து, செல்வம்
 நினைப்பு
 அறிவு, அருள், நினைப்பு
 இரக்கம்
 அறம், கொடை
 தேவடியாள்
 கூலம், தவசம்
 நாள்
 துயர்
 இரண்டகம்
 தீயவன்
 சேய்மை
 உடல்
 எண்ணெய்

தோசம்	குற்றம், சீர்
நதி	ஆறு
நமச்சக்காரம்	வணக்கம்
நட்டம்	இழப்பு
நட்சத்திரம்	வெள்ளி, நாளம்
நித்திரை	தூக்கம்
நியதி	யாப்புறவு
நியமி	அமர்த்து
நியாயம்	முறை
நாசம்	அழிவு
நாதம்	ஒலி, இசை
நிசம்	மெய்
நிச்சயம்	கட்டாயம், தேற்றம்
நீதி	நயன்மை
பிரயோகம்	வழங்கல், எடுத்தாட்சி
பிரயோசனம்	பயன்
பிரசை	குடிகள்
பிரகாரம்	சுற்றுமதில்
பக்தன்	அடியான், தேவடியான்
பிராணன்	உயிர்
பகிரங்கம்	வெளிப்படை
பக்தி	பற்று, தேவடிமை
பிராணி	உயிரி, உயிர்மெய்
பிராயச்சித்தம்	கழுவாய்
பசு	ஆன், ஆவு
பிரியம்	விருப்பம்
பஞ்சேந்திரியம்	ஐம்புலன்
பத்திரம்	தாள், இதழ்
பத்திரிகை	தாளிகை
பத்தினி	கற்புடையாள்
பதார்த்தம்	பண்டம், கறி
பதிவிரதை	குலமகள், இல்லாள்
பந்து	இனம்
பரம்பரை	தலைமுறை, மரபுவழி
பரிகாசம்	நகைத்தல்

பரியந்தம்	வரை
பட்சி	புள், பறவை
பாத்திரம்	ஏனம், தகுதி
பார்வதி	மலைமகள்
பாவம்	தீவினை
பானம்	குடிநீர், குடிப்பு
பாடை	மொழி
பிச்சை	ஐயம்
பிச்சைக்காரன்	இரப்போன்
பிசாசு	பேய்
பிரகாசம்	பேரொளி
பிரகாரம்	(அதன்)படி
பிரசங்கம்	சொற்பொழிவு
பிரசவம்	மக(பிள்ளை)ப்பேறு
பிரகரம்	வெளியீடு
பிரதிக்கனம்	கண்கூடு
பிரதக்கினம்	வலஞ்செய்தல்
பிரயாசம்	முயற்சி
பிரயாணம்	வழிப்போக்கு, செலவு
பிரயாணி	வழிப்போக்கன்
பிரேதம், சவம்	பிணம்
புண்ணியம்	நல்வினை, அறப்பயன்
புத்தி	மதி
புத்திமதி	மதியுரை
புருசன்	ஆடவன்
புசுட்டி	தடிப்பு(சதைப்பிடிப்பு)
புசுபம்	பூ
புசுபவதியாதல்	பூப்படைதல்
பூமி	ஞாலம், புவி, நிலம்
பூர்வீகம்	பழைமை, தொன்மை
பூரணசந்திரன்	முழுமதி
பூசை	வழிபாடு
போதித்தல்	கற்பித்தல், நுவலல்
போசனம்	உணவு, சாப்பாடு
போசி	ஊட்டு

பௌரணை(பூரணை)
 மத்தி
 மத்தியானம்
 மயானம்
 மரியாதை,கௌரவம்
 மாமிசம்
 மிருகம்
 மார்க்கம்
 முக்தி
 முகத்துதி
 முர்க்கன்
 மைத்துனன்
 மோசம்
 மோட்சம்
 யதார்த்தம்
 யமன்
 எசுமான்
 யாகம்
 யோக்கியம்
 யோசித்தல்
 இரகசியம்
 இரசம்
 இரணம்
 இரத்தினம்
 இரதம்
 இராசி
 இருசி
 ரோமம்
 இலச்சை
 இலட்சுமி
 இலாபம்
 இலோம்
 இலோபி
 வசனம்
 வமிசம்

வெள்ளுவா,நிறைமதி
 நடு
 உச்சிவேளை,நண்பகல்
 சுடுகாடு,சுடலை
 நன்மதிப்பு
 ஊனுணவு,இறைச்சி
 விலங்கு
 வழி
 விடுதலை,மறுமை
 முகமன்
 முரடன்
 அத்தான்,கொழுந்தன்,அளியன்
 கேடு
 வீடுபேறு,பேரின்பம்
 உண்மை
 கூற்றுவன்
 ஆண்டான்,தலைவன்
 வேள்வி
 தகுதி
 எண்ணுதல்
 மறைபொருள்,மருமம்
 சாறு
 புண்
 மணி
 தேர்
 ஓரை
 சுவை
 மயிர்
 வெட்கம்
 திருமகள்
 ஊதியம்,மேலதிகம்
 இவறன்மை
 இவறி,கஞ்சன்,பிசிரி
 உரைநடை
 மரபு,தலைமுறை,கொடிவழி

வயசு	அகவை
வர்க்கம்	இனம்
வர்த்தகம்	வணிகம்
வருசம்	ஆண்டு, வருடம்
வாத்தியம்	இயம்
வாயு	வளி, காற்று
வார்த்தை	சொல்
விகடம்	பகிடி
விசுவாசம்	நம்பிக்கை
விசனம்	வாட்டம்
விசாரி	உசாவு, வினவு
விசேடம்	சிறப்பு
வித்தியாசம்	வேறுபாடு
விநோதம்	புதுமை
வியவகாரம்	வழக்கு
விவசாயம்	வேளாண்மை, பயிர்த்தொழில்
வியாதி	நோய்
வியாபாரம்	பண்டமாற்று
விரதம்	நோன்பு
விரோதம்	பகை
விசுத்தீரணம்	பரப்பு
விசம்	நஞ்சு
வேசி	விலைமகள்
வேதம்	மறை
வைத்தியம்	மருத்துவம், பண்டுவம்
யெயம்	வெற்றி
யலதோசம்	நீர்க்கோவை, தடுப்பு
யன்மம்	பிறவி
சன்னி	இசிவு
சனம்	நரல்
சனசங்கிகை	குடிமதிப்பு
யாக்கிரதை	விழிப்பு
சாதகம்	பிறப்பியம்
சாதி	குலம்
சீரணம்	செரிமாணம்

சீவன்	உயிர்
சீவனம்	பிழைப்பு
சீவியம்	வாழ்க்கை
சோதி	சுடர்
சோதிடன்	கணியன்
தாபனம்	நிறுவனம்
சத்திரீ	பெண்டு
தோத்திரி	பராவு, வாழ்த்து
சநானம்	குளிப்பு
சேமம்	நல்வாழ்வு, ஏமம்,
அகங்காரம்	செருக்கு
அக்கிரமம்	முறைகேடு
அசூயை	பொறாமை
அதிபர்	தலைவர், முதல்வர்
அதிருப்தி	மனக்குறை
அதிச்ட்டம்	நற்பேறு, ஆகூழ்
அநாவசியம்	வேண்டாதது, தேவையற்றது
அந்தரங்கம்	மறைவு
அபகரி	பறி, கைப்பற்று
அபாயம்	இடர், இன்னல்
அபிப்பிராயம்	கருத்து
அர்த்தபுச்ட்டி	பொருள்செறிந்த
அர்த்தசாமம்	நள்ளிரவு
அலங்காரம்	ஒப்பனை, அழகுபடுத்தல்
அற்பம்	சிறுமை, கீழ்மை
அநுபவம்	பட்டறிவு, தேரறிவு
அனுமதி	இசைவு, ஒப்புக்கை
ஆசுப்பத்திரி	மருத்துவமனை
ஆட்சேபனை	மறுப்பு, தடை
ஆயுதம்	கருவி
ஆரோக்கியம்	உடல்நலம்
சகோதரி	உடன்பிறந்தாள்
சங்கடம்	இக்கட்டு, தொல்லை
சதா	எப்பொழுதும்
சதி	குழ்ச்சி

சத்தம்	ஓசை
சபதம்	சூளுரை
சம்பவம்	நிகழ்ச்சி
சம்பிரதாயம்	மரபு, வழக்கம்
சர்வம்	எல்லாம்
சாதாரணம்	எளிமை, பொதுமை
சாதித்தல்	நிறைவேற்றல், விடாதுபற்றல்
சாதனங்கள்	பொருட்கள், கருவிகள்
சாயந்தரம்	மாலைவேளை, சாயுங்காலம்
சிகிச்சை	மருத்துவம், பண்டுவம்
சிபாரிசு	பரிந்துரை
சிரமம்	தொல்லை
சுயமரியாதை	தன்மதிப்பு, தன்மானம்
சுவாரசியம்	சுவையான, களிப்பான
தத்துவம்	உண்மை, மெய்யியல்
தம்பதியர்	இணையர் (கணவன், மனைவி)
தரிசனம்	காட்சி
திருப்தி	மனநிறைவு
தினசரி	நாள்தோறும்
தீபம்	விளக்கு
துரோகம்	வஞ்சகம்
இங்கிதம்	இனிமை
இச்ட்டம்	விருப்பம்
உக்கிரமான	கடுமையான
உச்சணம்	வெப்பம், கூடு
உதாரணம்	எடுகோள்
உதாசீனம்	பொருட்படுத்தாமை
உத்தரவாதம்	பிணை, பொறுப்பு
ஊகம்	உய்த்துணரல்
விசித்திரம்	வேடிக்கை
விமானம்	வானூர்தி
விசேடம்	சிறப்பு
விஞ்ஞானம்	அறிவியல்
விடயம்	செய்தி,
விநாடி	நொடி

வீழ்தி
விமோசனம்
வியாதி
விவாகம்
யனநாயகம்
சோடி
இலட்சம்
இலட்சியம்
இராணி
இராத்திரி
இராச்சியம்
அகதி
அகிம்சை
அக்கினி
அத்தாட்சி
அக்கிரகாரம்
சதுர்வேதிமங்கலம்
அங்கத்தினர்
அசரீரி
அசுத்தம்
அநாதை
அநீதி
அஞ்ஞானம்
அம்சம்
அநாசாரம்
அவகாசம்
அவயவம்
அனுக்கிரகம்
அனுமானம்
அபகரித்தல்
அர்த்தநாரி
அர்ப்பணம்
அவசத்தை
ஆக்ஞை
ஆக்கிரமிப்பு

திருநீறு
விடுபடல், நீங்கல்
நோய்
திருமணம்
குடியாட்சி
இணை
நூறாயிரம்
குறிக்கோள், கொள்கை
அரசி
இரவு
நாடு, மாநிலம்
எதிலி, உதவியற்றார், நிலையில்லாதார்
துன்பம்செய்யாமை
தீ, எரி
சான்று
பிராமணர்குடியிருப்பு,
பிராமணக்குடியிருப்பு
உறுப்பினர்
அருள்வாக்கு
தூய்மையின்மை
யாருமற்றவர்
முறைகேடு
அறியாமை
கூறு
ஒழுக்கமின்மை
ஓய்வு
உறுப்பு
அருள்செய்தல்
ஆய்ந்தறிதல்
கைப்பற்றல்
மாதொருபாகன்
படையல்
தொல்லை
கட்டளை
வலிந்துகவர்தல்

ஆன்மா
ஆராதனை
இலாவண்யம்
இராகம்
இரத்தம்
இலட்சணம்
இலௌகீகம்
உக்கிரமான
உத்தரகிரியை
உதாசீனம்
உத்தரவாதம்
உத்தரவு
உபத்திரவம்
உற்சவம்
உபதேசம்
உபயோகம்
உப்பரிகை
உல்லாசம்
உற்சாகம்
ஐதீகம்
ஐசுவரியம்
கல்யாணம்
கம்பீரம்
கர்ப்பக்கிரகம்
கர்மம்
கிரமம்
கலாச்சாரம்
காரியம்
கிராமம்
கிரகணம்
கீதம்
குட்டம்
குக்கிராமம்
குதுகலம்
கும்பாபிசேகம்

மனவுணர்வு
வழிபாடு
பேரழகு
பண்
குருதி
அழகு
உலகியல்
கருமையான
நீத்தார்கடன்
அலட்சியப்படுத்தல், பொருட்படுத்தாமை
பொறுப்பு
ஆணை
துன்பம்
விழா
மதியுரை
பயன்பாடு
மேல்மாடம்
களிப்பு
ஊக்கம்
கரணம்(சடங்கு)
செல்வம்
திருமணம்
பெருமிதம்
கோயில்கருவறை
செயல், வினை
ஒழுங்கு
பண்பாடு
செயல்
ஊர்
பற்றுக்கை
பாடல்
தொழுநோய்
சிறுநார்
களிப்பு
குடமுழுக்கு

குமாரன்	புதல்வன்
குமாறி	புதல்வி
குரு	ஆசிரியர்
கேசம்	கூந்தல்
கைங்கர்யம்	திருப்பணி
கோசம்	ஓசை, ஒலி
கோச்ட்டி	குழு
கோத்திரம்	குலம்
சகலம்	எல்லாம்
சகசம்	வழக்கம்
சந்தர்ப்பம்	வாய்ப்பு
சந்தியாவந்தனம்	வேளைவழிபாடு
சதா	எப்பொழுதும்
சந்தானம்	மகப்பேறு
சந்நிதி	ஆலயம்
சபை	அவை
சம்சாரம்	மனைவி
சம்பந்தம்	தொடர்பு
சம்பாதித்தல்	பொருளிட்டல்
சம்பிரதாயம்	மரபு
சரணாகதி	அடைக்கலம்
சரித்திரம்	வரலாறு
சாபம்	கெடுமொழி
சமீபம்	அண்மை
சாதித்தல்	நிறைவேற்றல்
சாது	பொறுமையாளர்
சாகசம்	துணிவு
பூர்த்தி	நிறைவு, முடிவு
சித்தம்	மனம்
சித்திரம்	ஓவியம்
சிம்மம்	அரிமா
சிரம்	தலை
சீதோசணம்	தட்பவெட்பம்
சுக்கிலபக்சம்	வளர்பிறை
சுவிசேசம்	நற்செய்தி

சௌக்கியம்	நலம்
தசம்	பத்து
தந்திரம்	சூழ்ச்சி
தரிசனம்	காட்சி
தர்க்கசாத்திரம்	அளவையியல்நூல்
தாகம்	வேட்கை
தாமிரம்	செப்பு
சாசனம்	பட்டயம்
திகில்	அதிர்ச்சி
தேதி	நாள்
துரிதம்	விரைவு
துவாம்சம்	அழித்தல்
தேகம்	உடல்
தேசம்	நாடு
தையியம்	துணிவு
நகரம்	பேரூர்
நட்டம்	இழப்பு
நர்த்தனம்	ஆடல்
நவீனம்	புதுமை
நாசம்	அழிவு
நாசக்கு	நயம்
நியாயம்	உண்மை
நிபுணர்	வல்லுநர்
நியாயத்தலம்	நீதிமன்றம்
நிரந்தரம்	நிலையானது
நிசப்தம்	அமைதி
நிச்சயம்	உறுதி
நித்தியமான	நிலையான
நிம்டம்	மணித்துளி
நிருபி	மெய்ப்பி
நிர்வாகம்	பணிக்கட்டமைப்பு
பகிரங்கம்	வெளிப்படை
பரிகாசம்	இகழ்ச்சி
பத்திரம்	பாதுகாப்பு
பயம்	அச்சம்

பரவசம்
இயந்திரம்
யோக்கியதை
யுத்தம்
வதனம்
வாகனம்
வாஞ்சை
வாதம்
வாலிபர்
விகிதம்
விக்கிரம்
விடயம்
விசாரம்
விசாலம்
விதானம்
விமோசனம்
வியாதி
விவாதம்
யனனம்
யாலம்
யெபம்
சுரம்
சோடனை
சுவீகாரம்

மெய்மறத்தல்(களிப்பு)
பொறி
தகுதி
போர்
முகம்
ஊர்தி
பற்று
சொற்போர்
இளைஞன்
விழுக்காடு
படிமம், திருவுருவம்
செய்தி
கவலை
அகன்ற
மேற்கட்டு
விடுபடுதல்
நோய்
சொல்லாடல்
பிறப்பு
வேடிக்கை
வழிபாடு
காய்ச்சல்
அழகுபடுத்தல்
தத்தெடுத்தல்

திசைச்சொற்கள் போத்துக்கீசியம்

அலுமாரி
சாவி
கிராம்பு
யன்னல்
பறங்கிக்காய்
பாதிரி

தமிழ்

நிலைப்(நெடும்)பேழை
திறவுகோல்
இலவங்கம்
சாளரம், காலதர், காற்றுவழி
பூசணிக்காய்
சமயக் குரவர்

உருது

அந்தச் சத்து
அமுல்
ஆசாமி
ஆயர்
இலாக்கா
இனாம்
கயானா
காகிதம்
குமாஸ்தா
சந்தா
சர்க்கார்
சிபாரிசு
தபால்
தயார்
தராசு
நபர்
நகல்
பந்தோபசத்து
புகார்
பூராவும்
மனு
முகாம்
மைதானம்
எசமான்
இராசினாமா
சலாம்
யாதி
யாமீன்
யாச்சத்தி
யில்லா

தமிழ்

தகுதிநிலை
நடைமுறை
ஆள்
வருகை
துறை
அன்பளிப்பு
கருவூலம்
தாள்
எழுத்தர்
கட்டணம்
அரசு
பரிந்துரை
அஞ்சல்
முன்னேற்பாடு
துலாக்கோல்
ஆள்
ஒப்புமைப்படி
பாதுகாப்பு
குற்றம்கூறல்
முழுவதும்
விண்ணப்பம்
தங்குமிடம்
திடல்
முதலாளி
விலகல்
வணக்கம்
இனம்
பிணை
மிகுதி
மாவட்டம்

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு! மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

மும்மொழிக்கல்வி

கடந்த தி.ஆ.2042(கி.பி.2011) வெளியிட்ட எனது நூல்களான பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, ஒருங்கிருக்கை (யோகசன)நெறி, இவ்வாண்டு தி.ஆ.2043(2012) வெளியிட்ட தமிழர் நாள் காட்டி போன்றனவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு வாசகர்கள் சில வினாக்களைத் தொடுத்திருந்தார்கள், அந்த வினாக்களையும் அதற்கான மறுமொழிகளையும் கிழே காணுங்கள்.

தமிழர் நாள் காட்டி ஒன்றை இவ்வாண்டு சங்க இலக்கியப் புலவர் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் நினைவாக தைப்பொங்கல் புத்தாண்டுடன் வெளியிட்டுள்ளீர்கள் இதன் நோக்கம்?

உலகப்பொது மெய்யியலும், மாந்தவாழ்வியல் நூலுமான திருக்குறளைப் போற்றுவதும், அவர் பிறந்த ஆண்டாக அறிஞர்களால் கொள்ளப்படும் கி.மு..31 ஆம் ஆண்டை தமிழ் குமுகாயத்தின் தொடக்க ஆண்டாகவும், தமிழர்களின் வாழ்வியற் தொழிலான வேளாண்மையை அடிப்படையாகவும்கொண்டு தமிழர்கள் அனைவரும் தைப்பொங்கல் நாளை ஆண்டுத் தொடக்கமாகக் கைக்கொள்ளவும், தமிழ்மொழி வாழவேண்டும், தமிழினம் நிலைபெறவேண்டும் என்னும் குறிக்கோளுடன் தம் வறுமைநிலையிலும் தமிழுக்காய் வாழ்ந்த தமிழறிஞர்களையும், வேற்றுமொழிச் சாக்கடையில் இருந்து மீட்டெடுத்து தமிழால் தனித்தியங்க முடியுமென்று காட்டிய வேற்றின அறிஞர்களையும் எமது தமிழ்க் குமுகாயத்திற்கு வெளிப்படுத்தி ,அவர்களை ஆண்டுதோறும் நினைவுகூரவும், உலகமொழியியலாளரின் தமிழ்மொழி பற்றிய கூற்றுக்களையும் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ்க் குமுகாயம் இதை உணர்ந்து உணர்வுபெறவேண்டும் என்பதுமாகும். க இல் தொடங்கும் இத்தமிழ் இலக்கங்கள் எமது பண்டையிலக்கங்கள். இன்று நாம் கைக்கொள்ளும் இலக்கங்களும், உரோம இலக்கங்களும் பண்டைத் தமிழ் இலக்கங்களிலிருந்து உருவாகியதே என்பார் முனைவர்.மு.வரதராசனவர்கள் .நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ் ஆவணங்கள் (காணிஉறுதி, பிறப்பு, இறப்பு,சான்றிதழ், கந்தப்புராண நூல்கள் போன்றன) இவ்விலக்கங்களையே கொண்டுள்ளன. இவை புதியனவல்ல. மீட்டுருவாக்கமே. இதை

நாம் நாமாகச் செயற்படுத்தலாம் .சட்டம் வேண்டியதில்லை(தேச வழமை).உணர்வு, நாட்ட (ஆர்வ)முள்ள எவரும் பயன்படுத்தலாம். ஒவ்வொரு தமிழர் வீட்டிலும் இருக்கவேண்டிய கையேடு

இந்துக்கள் தமிழ்ச் சித்திரை(மேழம்) மாதத் தொடக்கத்தைத்தானே தமிழ்ப் புத்தாண்டுப் பிறப்பாகக் கொள்கின்றனர். நீங்கள் தை(சுறவம்) முதல் நாள் என்கிறீர்கள் இது முரண்பாடாகத் தெரியவில்லையா? .

நான் இங்கு குறிப்பிடுவது தமிழர்கள் (சமயம்சாராதோர், சமயப்பன்மையியம் பேசுவோர்), தமிழ்ச் சைவர்களை மட்டுமே. இதில் பௌத்தர்கள்,இந்துக்கள், கிறித்தவர்கள் அடங்கார். இதற்கு விளக்கமளிப்பதாயின் ஒரு தனி நூலே எழுதலாம். எனது பெய்யெனப் பெய்யும் மழையென்னும் நூலில் தமிழருக்குப் புத்தாண்டுத் தொடக்கம் தைத் திங்களே என்னும் கட்டுரையை வாசித்தால் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளலாம். சித்திரை ஆண்டுப் பிறப்பு(உயர்திணைக்குரியது) தமிழர்களின் உள்ளங்களில் ஒழுக்கவியல் சீர்கேட்டை நினைவூட்டும் ஒரு இழிவுத்தொன்ம(புராண)க் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது (கண்டபாவனையில் கொண்டை முடியும் 90 விழுக்காட்டினர்க்கு இக்கதை தெரிந்திருக்காது). தமிழர் சைவர்கள். அவர்களின் முழுமுதற்கடவுள் சிவனே. இன்று இவர் எத்தனை இல்லங்களில் வைத்துப் போற்றப்படுகின்றார்.இவர் வெளியேற்றப்பட்டு புதுக்கடவுளர் வீட்டுள் நுழைந்துள்ளனர். குறிப்பாக குரங்கு (அருமான்), லீலைக் கிருட்ணன், சாயி, அம்மாபகவான் போன்று பல அடிக்கிக்கொண்டே போகலாம். உலகமுதல் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவனும் ,உலகநாகரிகத்தின் முன்னோடிகளான நாகர்களின்(நாகர்---நாகரிகம்) தலைவனுமான சிவனை சுடுகாட்டிற்குத் தள்ளிவிட்டு புதுவரவுகள் ஏற்புடையதல்ல. பாரசீகர் ஆட்சியின் கீழ் கி.மு.600 இல் சிந்துவையே கீந்துவென்று ஒரு ஆட்சிக்கூறாக்கி ஆண்டனர். கிந்துவை இன்று இந்துவென்கின்றோம். ஆரிய வைதீகவேத மரபார்(இந்துக்கள்) இந்தியாவுள் நுழைந்ததே இற்றைக்கு 3600 ஆண்டுகளுக்கு முன்தானென வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறும்போது இவர்கள் கூறுகிறார்கள் 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே சித்திரை மாதத்தை ஆண்டுத் தொடக்கமாகப் பயன்படுத்துகின்றார்களாம். தமிழனை ஏய்க்க எப்படி எல்லாம் கரடி விடுகின்றனர் (விரிக்கின் நீளும்).

தமிழர்கள் எப்பொழுதுமே உண்மையைப் புறக்கணிப்பவர்கள். எமது மூடநம்பிக்கைக்குப் பக்கபலமான ஐந்திரங்கள் (பஞ்சாங்கங்கள்) திருக்கணிதம், வாக்கியங்களே ஒன்றுக்கொன்று முரண். ஆனால் அதற்கு தமிழரடிமை.

தமிழர் நாள் காட்டியுடன் சேர்த்து யாழ்பல்கலைகழகம், பல பாடசாலைகளுக்கு நீங்கள் ஆக்கி வெளியிட்ட நூல்களான பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, ஒருங்கிருக்கை (யோகாசன)நெறி ஆகிய நூல்களையும் அன்பளிப்பாக வழங்குள்ளீர்கள். இதனூடாக நீங்கள் காண விளைவது என்ன?

உலகப் பன்னாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் கடந்த பல ஆண்டுகளாக நம்நாட்டு மண்ணிலே பல நூறுநூல்களை உருபாக்களை பெண்ணடிமை, பெண்ணிழிவு ,மது, புகைத்தல், பாலியல் சீர்கேடு என்பவற்றிற்கு எதிராக மக்கள் நடுவில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாகக் கூறிக்கொண்டு வீண்விரையம் செய்கின்றனர். இவை ஊருக்குபதேசம் உனக்கில்லையெனும் அடிப்படையில் அமைந்ததாகவே கொள்ளப்படும். இது காலப்போக்கில் இருபாலாரையும் மேற்குலக நாடுகள்போன்று விலங்கியல் வாழ்வுக்கே இட்டுச் செல்லும். இவை பள்ளிமட்டத்தில், ஆசிரியர், மாணவர் மட்டத்தில் கொண்டு செல்லப்படவேண்டும். ஒழுக்கவியல் ஒரு பாடமாக பள்ளிப்படிப்பு முடியும்வரை ஊட்டப்படவேண்டும். இன்றுவரை உலகில் எந்தமொழிக்கும் இல்லாச்சிறப்பு தமிழ்மொழிக்குண்டு ஏனெனில் தமிழின் தலைசிறந்த அத்தனை நூல்களும் ஒழுக்கவியலை அடிப்படையாகக்கொண்டே எழுதப்பெற்றவை. குறிப்பாக தொல்காப்பியம், சங்கஇலக்கியங்கள், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், ஔவைநூல்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனது நூல்கள் பெண்ணிழிவு, பெண்ணடிமை, சாதிய ஏற்றத்தாழ்வு போன்றவற்றை திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், ஔவைநூல் எப்படியெல்லாம் மறுத்துரைத்துப் புரட்சி செய்கின்றதென்பதையும், உளவளத்திற்கும், மனஅமைதிக்கும், நோயற்ற வாழ்விற்கும் தேவையானவற்றையும் உள்ளடக்கியுமுள்ளது. இந்நூல்கள் தரமுள்ளதாகக் கருத்துரைக்கப்பட்டதால் யாழ்பல்கலைக் கழகத்திற்கும், உயர்தர வகுப்புக்களை உள்ளடக்கிய பள்ளிகளுக்கும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் 3300 உருபா பெறுமதியான நூல்கள், நாள் காட்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 19 பள்ளிகளுக்கும், வவுனியா மாவட்டத்தில் 10 பள்ளிகளுக்கும், நெடுந்தீவில் 3 பள்ளிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டன. நூல்கள் பதிப்பில் உள்ளதால் யாழ்ப்பாணப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை. காலப்போக்கல் வழங்கப்படும்.

இன்று பணம் எப்படிச் சேர்ப்பது என்று முனைப்போடு பலரும் செயற்படும்போது இத்தொண்டின் நிதி எவ்வாறு கிடைத்தது?

தமிழுக்காய்த் தம்மை ஈகம் செய்தபலர் கடைசியில் 50 உருபாவுக்குக் கூட வழியில்லாமல் தம் வாழ்வை முடித்துக்கொண்டவர்கள். இதுதான் இன்றைய நிலையும். வாசிப்பு என்பது பெரியவர், சிறியவர், மாணவர் நடுவில் மிகமிகக் குறைவும் அப்படி வாசிப்பதென்றாலும் இலவச வாசிப்புத்தான். பேருந்தில் செலவு (பயணம்) செய்யும் ஒருவர் செய்தித்தாள் வைத்திருந்தாற் போதும் அதில் செல்லும் 75 விழுக்காட்டினர் வாங்கி மேலோட்டமாக வாசித்துவிடுவார்கள். எம்மை அழகுபடுத்த, மதுஅருந்த, புகைபிடிக்க, கண்டகண்ட தீன்பண்டங்களை வாங்கி உண்ண, பலஓழுக்கக்கேடான எல்லாவற்றிற்கும் பணம் செலவிடும் நாம் ஒரு செய்தித்தாளை 20-50 உருபாக்கொடுத்து வாங்க மனம் இசைவதில்லை. சிலர் கூறுகின்றனர் நேரமில்லையாம். ஓய்வுகிடைத்தாலும் கொலை, கொள்ளை, காம இச்சைகளைத் தூண்டும் சின்னத்திரை, பெரியதிரைத் தொடர்களை தொல்லைக்காட்சி முன்னிருந்து பார்த்து தாமும்கெட்டு, பிள்ளைகளையும் சீரழிக்கின்றனர். கடந்த ஆண்டு இந்த இரு நூல்களையும் எனது பிறந்த நாளன்று வெளியட்டேன். இதில் கலந்து சிறப்பித்த ஊரார் (பிறந்த இடம் நெடுந்தீவு, புகுந்த இடம் கிளிநொச்சி, வாழ்விடம் வவுனியா), உறவுகள், நண்பர்கள் ஊடாக நூல்களுக்கான பதிப்புச்செலவு கிடைத்தது. விழாச்செலவை எனது பிறந்தநாள் செலவென்று கொண்டதால் கொடை வழங்கியவர்களின் ஊர் மாணவர்களுக்கு இந்நூல்கள் போய்ச் சேரவேண்டும் எனக் கருதியதால் வழங்கினேன். தமிழன்னைக்குச் செய்யும் தொண்டை வணிகமாக்க வரும்பவில்லை. செலவிடும் தொகையில் அரைபங்கு கிடைத்தாலே அது பெரும்பேரே. சங்ககால மன்னர்கள், கொடைவள்ளல்கள் தமிழ்வாழ், தமிழினம்வாழ், அறிஞர் வறுமைபோக்க வாரி வழங்கினர். அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி தனக்குக் கிடைத்த அரிய நெல்லிக்கனியை ஔவைக்கு வழங்கி தமிழ்வாழ், தமிழ்ச் சான்றோர் நீடுவாழ வழி சமைத்தான்.

நீங்கள் ஒரு நிறுவனமாக, கழகமாக, சங்கமாக அமைத்துச் செயற்பட்டால் இலகுவாகவும், பரந்துபட்டதாகவும், பலமுள்ளதாகவும் இருக்கும் தானே?

உங்கள் கருத்து ஏற்படையதும், வரவேற்கத்தக்கதும் தான் ஆனால் பொதுநிதியில் இயங்குகின்ற எந்த ஒரு அமைப்பும், ஒரு சிறிய கோவிலின் அறக்கட்டளையாயிருக்கட்டும், ஊரக அபிவிருத்திச் சங்கமாயிருக்கட்டும், விளையாட்டுக் கழகங்களாயிருக்கட்டும் அல்லது கலை(இயல், இசை, நாடகம்) கழகங்களாகட்டும் எங்குமே ஒருசிலர் மட்டும் மேலாண்மை செலுத்துகின்றவர்களாகவும், எல்லாவற்றின் தலைமைப் பதவிகள் தமக்கே கிடைக்கவேண்டும் என்பதிலும் குறியாயுள்ளனர். நிதிக்கையாடலும் அவர்கள் நினைத்தபடிதான். ஆனால் தமது சொந்தப்பணத்தில் 5 உருபா தன்னும் குறித்த செயற்பாட்டிற்கு செலவிடார், தெருத்தேங்காய் வழிப்பிள்ளையார். மாலையும், பெருமையும் அவர்களுக்குத் தான். இவர் புகழ்பாட முன்பின் சிலர். இவை எனக்கு உடன்பாடற்றவை, இதற்குப் பொருத்தமற்றவன். ஒரு சிலரைத்தவிர தமிழுக்காய் வாழ்ந்த பலரும் தனித்துவமாய்த் தான் செயற்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் அப்படிச் செயற்பட்ட காலவெளியில் அவர்களை எள்ளி நகையாடியவர்கள் படித்துப்பட்டம் பெற்றவர்கள். பிற்பட்டநாளில் இவர்கள் பழிப்புக்கு ஆளானார்கள். இது வரலாறு. தாம் வாழ்ந்த மண்ணில், பிறந்த மண்ணில் தம்மை ஈகம் செய்து குமுகாயத்திற்காய் வாழ்ந்து மறைந்த பலரை நாம் மறந்து அல்லது புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று நினைத்து மறைத்து விடுகின்றோம். நினைவு மண்டபம், நினைவுச் சிலை அல்லது அவர் பெயரில் ஒரு அறக்கட்டளை நிறுவவேண்டியவர்கள் பாரமுகமாய் இருக்கின்றனர். 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக யெய்ந்தி (வெற்றி) நகர், கிளிநொச்சி மண்ணிலே குருகுலம் அமைத்து பொருளாதார வலுக்குன்றிய குடும்பங்களின் பிள்ளைகளுக்கு உடை, உணவு, தங்குமிடவாய்ப்பு அளித்து, கல்வி ஊட்டிய குருகுல நிறுவனரும், அன்று 7 ஆம் வாய்க்கால் அ.த.க.பள்ளியின் (இன்றைய இந்துக் கல்லூரி) தலைமை ஆசிரியருமாய் இருந்த அமரர். திரு.வேலுப்பிள்ளை கதிரவேல் அவர்களையும், அவர்தம் துணைவியாரையும் இங்கு நினைவு கூரவேண்டும். இவர் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற அடிப்படையில் சர்வசக்தி பீடம் அமைத்தும், முதியோர்

இல்லம், பிள்ளைகளுக்கான தொழிற் பேட்டைகளையும் நிறுவிச் செயற்படுத்தியவராவார். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் “உயிரிரக்கக் கோட்பாட்டின்” (யீவகாருண்யம்) நிறுவனர் என்று கூறலாம்.

நெடுந்தீவு மண்ணில் 1956ஆம் ஆண்டளவில் ஓர் உயர்பள்ளி, அதற்கான விளையாட்டுத்திடல் அமைய தனது, தனது அரத்த உறவுகளின் காணிகளைப் பெற்று வழங்கியும் , தன்னில்லத்தில் நூல்நிலையம் (கட்சன் வாசிகசாலை) அமைத்துக் கல்விக்கு வித்திட்டும், மந்தை வளர்ப்பு, பனை அபிவிருத்தி, குறிகட்டுவான் இறங்குதுறை போன்றவற்றை முன்மொழிந்து அதற்கான அடித்தளமிட்டுச் செயற்பட்ட சமயப் பன்மையியவாதி அமரர். இ.டா. நாகலிங்கம் அவர்களையும் இங்கு நினைவு கூரவேண்டியுள்ளது. இவர்கள் தனித்துவமாய் செயற்பட்டவர்கள். அமைப்பாகச் செயற்படுவதாயின் ஒத்த கருத்துடையவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவர்களின் பணத்திலேயே நிதியம் ஏற்படுத்தி அதற்கான யாப்பையும் தயார் செய்து செயற்படலாம். இதற்கு எத்தனை பேர் முன்வருவார்கள். முன்வந்தாலும் அதற்கு வடகிழக்குச் சூழ்நிலை ஏற்புடையதாயில்லை, தன்னிச்சையாகச் செயற்படமுடியாது. தற்குறிகளும் இடையூறு செய்வார்கள். “குமரித் தமிழ்ப் பணி அறக்கட்டளை” நிறுவும் நோக்கம் உண்டு. கொடையாளர் முன்வந்தால் முயற்சிக்கலாம்.

இந்த நூல்களுடாக மாணவர்க்கு, தமிழ் சமூகத்திற்கு எதை வெளிப்படுத்தியுள்ளீர்கள்

திருக்குறள், சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரைகண்ட பல ஆசிரியர்கள் இவை பெண்ணிழிவு நூலென்றும், பல் சமயத்தாரும் இவை தத்தமது நூலென்றும் உரிமைகொண்டாடி எல்லைப் படுத்துகின்றனர். இவ்வெடுகோள்கள் 100 க்கு 100 தவறென்று பல சான்றுகள் காட்டி நிறுவியுள்ளேன். அத்தோடு தமிழர்கள் பெண்ணை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர்நிலையில் போற்றினார்கள், இன்றும் போற்றுகிறார்கள் என்பதையும் விளக்கும். தமிழர் தம் ஒழுக்கவியல் எது என்பதையும் எடுத்தியம்பியுள்ளேன். இவற்றில் சொல்லப்பட்டுள்ள சிந்தனைக் கருத்துக்களை நடுநிலையில் நின்று பகுத்தறிவுச் சிந்தனையோடு நாம் தமிழர் எமதொழுக்கவியல் எது என்ற முனைப்போடு நூல்களுள் நுழைந்தால் நூலைப்

புரிந்துகொள்ள, எம்மைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். பெண் எப்படி? யாரால் இழிவுப் பிறவி ஆக்கப்பட்டாள்? இதையார் இன்னும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்? ஏன் பெண்களும், பெண்ணியவாதிகளும் இதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஏன் இவற்றிற்கு எதிராகப் போராட முன்வரவில்லை? போன்றவற்றையும் இந்நூல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தொடர்ந்து எழுதுவீர்களா? தங்களின் அடுத்த வெளியீடு !

ஆம். எனதுடலில் தென்புள்ளவரை எழுதுவதே நோக்கம். அதுவும் எம் இனமொழியின் மேன்மையை நோக்கியதாகவே இருக்கும். பல தலைப்புக்கள் சிந்தனையில் இருந்தாலும் மொழித் தூய்மை, மதுரை எரிகிறது போன்ற தலைப்புக்களில் ஆக்கங்கள் செய்துகொண்டு இருக்கின்றேன். எனது ஆக்கங்கள் எல்லாமே ஏரண(அளவையியல்) முறைப்பட்டதாயும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை உள் வாங்கியதாகவும் இருக்கும்.

உங்கள் நூல்கள், தமிழர் நாள் காட்டி போன்றன தனித்தமிழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. மொழித்தூய்மை பற்றி கொஞ்சம் பகிர்ந்துகொள்ளமுடியுமா?

எமது மொழியுள் வடமொழிச்சொற்கள், சங்கத(சமற்கிருத) மொழி கிரந்த எழுத்துக்கள், ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்கள், ஆங்கில எழுத்துக்கள், சொற்கள் பெருவாரியாக நுழைந்துவிட்டன. ஆனாலும் மறைமலை அடிகளின் எழுச்சியினால் தனித்தமிழ் மலர்ச்சியுற்று வேற்றுமொழிச் சொற்கள் களையப்பட்டு தமிழ் ஓரளவுக்கு தூய்மைபெற்றது. ஆனால் எம்மவர்களில் படித்தவர்கள், ஓரளவு படித்தவர்கள் ஆங்கிலத்தையும், சமயமென்னும் போர்வையில் வடமொழிச் சொற்களை, கிரந்த எழுத்துக்களையும் தமிழ் மொழியுட் புகுத்துவதில் மிக வாஞ்சித்து நிற்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக எஸ். பி.புஷ்பரத்தினம் என்னும் பெயரை எடுத்துக்கொண்டால் இதில் ஆங்கில எழுத்து உச்சரிப்பு(பலுக்கல்), கிரந்த(ஸ,ஷ) எழுத்துக்கள், பெயர் வடமொழி. எஸ் என்னும் ஆங்கில எழுத்துக்குரியவரின் பெயர் சண்முகமா, சின்னத்துரையா, செல்லத்துரையா, சௌத்திரியா? 12 உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் எதற்குரியவர்? பாட்டன் பெயரில் குழப்பம், அதேபோல் தந்தை பெயரில் (பி--12 உயிர்மெய்)

|தமிழ்ச் சுந்தரம்|

குழப்பம் இப்படி மூன்று மொழிசேர்ந்த பெயர் தமிழனுக்கு.

எஸ்--- ஆங்கிலமொழி உச்சரிப்பு, எழுத்து--- தமிழ், கிரந்த வரிவடிவம்.

பி----- ஆங்கிலமொழி உச்சரிப்பு, எழுத்து--- தமிழ் வரிவடிவம்.

புஸ்பரத்தினம்---- வடமொழிப் பெயர், எழுத்து----தமிழ், கிரந்தம் வரிவடிவம்.

இதைவிட இழிவு வேறுண்டா. இதுபோன்ற பலவற்றை காட்டலாம். அண்மையில் வெளியிட்ட இரண்டு கோவில் குடமுழுக்குப் பற்றிய துண்டு வெளியீடுகள்.

“மாஹோ கந்தமாதனம் புனராவர்த்தன பஞ்சகுண்ட பசஷ்ஷ மஹாகும்பாபிஷே விஞ்ஞாபனம்”,

“நவகுண்ட பசஷ் புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மஹாகும்பாபிஷேக விஞ்ஞாபனம்.”

இந்த வெளியீட்டை வாசிக்கின்றவர்கள், இதில் கலந்துகொள்ளப் போகின்றவர்கள் முழுக்க முழுக்க இந்தமொழி தெரியாத வேற்றினக் கலப்பில்லாத தமிழர்களே. தமிழாயிருந்து மேற்குறித்தவை போன்ற நுழைப்புக்களால் உருவான மொழிகளே மலயாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துளு போன்ற மொழிகள். இன்று ஆங்கிலப் பித்தம் தலைக்கேறியுள்ளது, போதாததற்கு சிங்களச் சொற்களும் நுழையத் தொடங்கிவிட்டன. மொழித் தூய்மை கட்டாயம் தேவை(விரிக்கின் நீளம்)

உங்கள் இந்தப் புதிய தமிழர் நாள் காட்டி முறை, மொழித் தூய்மை, பண்பாடு, ஒழுக்கவியல் நடவடிக்கைகள் தமிழர் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா? வரவேற்புண்டா?

இது மொழி,இன உணர்வுடன் கூடிய செயலாக்கம். இது ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உற்றெடுக்க வேண்டிய ஒன்று. கட்டாயமாக அகமனம் இதை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆனால் புறமனம் சூழலை, பட்டம், பதவியைப், பெருமையைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறது அதனால் வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பின்னிற்பார்கள்.

பழக்கப்பட்டுவிட்டோம் இப்படியே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்பார்கள். இதனால்த் தான் இன்று தமிழர் குமுகாயம் உலகம் முழுவதும் தெருநாயாய் அலைகிறது. தன் வரலாறு தெரியாத மொழிதெரியாத, சமயம் புரியாத, பண்பாடு ஒழுக்கத்தை சீரழித்து காற்றில் பறக்கவிட்டு தறிகெட்டு நிற்கிறது. விடிவு கிட்டுமா? இந்த நாள் காட்டி முறையை கடந்த ஆண்டு வெளியிட்ட ஒருங்கிருக்கைநெறி என்ற நூலில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளேன் இதற்கு வரவேற்பிருக்காதென்றும், செலவு அதிகமாகுமென்றும் கூறி சில பதிப்பகத்தார் இதைப் பதிப்பித்துத்தர மறுத்துவிட்டனர். வாணிகணினிப் பதிப்பகத்தார்(வவுனியா) மிகவும் வேலைப்பழு கூடிய நேரத்திலும் சிறிது காலம் கடத்தியாவது பதிப்பித்துக் கொடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு நன்றியுடையேன். இந்நாள் காட்டிகளை நண்பர்கள், பொதுஅமைப்புக்கள், அரசு பணிமனைகளுக்கும் அன்பளிப்பாகவே அனுப்பியுள்ளேன். சிலர் தொலைப்பேசியினூடாகப்பாராட்டியுள்ளனர். தமிழைத் தாய்மொழியாகக்கொண்டு தமிழிலேயே அலுவலகப் பணிகளைச் செய்யும் சில அரசுபணிமனைகளில் இந்நாட் காட்டிகள் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. செய்தித்தாள்கள், இணையதளங்கள், டன்தொலைக்காட்சி போன்றன வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இதற்குத் தோன்றாத் துணையாய் நின்று செயற்பட்டவர், நான் முன்பின்(இன்றுவரை) முகம்காணாத தமிழ்த் தாயின் தொண்டன் கோப்பாய் ஆசிரியப் பயிற்ச்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திரு. லலீசன் அவர்கள். அவருக்கு என்னன்றிகள்.

இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் உச்சநிலையில் தமிழால் இதற்கு ஈடுகொடுக்கும் ஆற்றல் இல்லை எனப் பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் நீங்கள் குட்டையைக் குழப்புகிறீர்கள்!

தமிழுணர்வும், தமிழ்ப் பற்றும் உள்ள ஒருவர் அப்படிக் கருதக் கூறமாட்டார். தமிழால் முடியுமென்பது தான் என்கருத்து. உலகமக்கள் வரலாற்றை அறிந்தவர்கள் கட்டாயமாக உங்கள் இக்கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். உருசியா, யப்பான், சீனா, வடகொரியா, யேர்மனி, பிரான்சு போன்ற பலநாடுகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் இவைதம் தாய்மொழி வளர்ச்சியிலேயே அறிவியலைக் கண்டவர்கள், வளர்ச்சியடைந்தவர்கள். இவை அரசுடன் கூடிய ஒரு வலுவான பாதுகாப்பை மொழிக்குக் கொடுத்துள்ளன. ஆனால் தமிழ் மொழியின் நிலை அப்படியல்ல.

கடந்த 3600 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக அணைப்பார் யாருமின்றி எட்டி உதைப்பவர் நடுவில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவள். தன்பிள்ளைகளாலேயே கைவிடப் பட்டவளாயினும் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றும் அறிஞர் பெருமக்களால் தேற்றப்பட்டு நிமிர்ந்து நிற்கின்றாள். இதற்கு மணிமுடிபோல் இன்று மூதறிஞர். மு.கருணாநிதியின் பெரு முயற்ச்சியால் உலகச் செம்மொழியாக உயர்ந்து நிற்கின்றாள். இவ்வுயர்ச்சியை கடந்த 100 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தடுத்து நிறுத்தியவர்கள் தமிழ் காழ்புணர்வுகொண்ட ஆரிய வைதீகவேத மரபாராவார். நம்நாடு தொழில் வளர்ச்சி கண்ட தொழில்சார் நாடல்ல, பொத்தகப் படிப்போடு நின்றுவிட வேண்டிய கல்வியே. இன்றுபலர் ஆங்கிலம் உயர்ச்சியென்று நினைகின்றனர். எத்தனைபேர் 'நாசா' அறிவியல் ஆய்வுகூடத்திற்குப் போகப்போகின்றனர். கருத்து முதல் கோட்பாடு அன்றுமுதல் இன்றுவரை மேலுலகத்தைக் (மோட்சத்தை) காட்டுகின்றது, இன்றைய தமிழ்ப் பெற்றோர் ஆங்கில மாயை ஊடாக நாசாவைக் காட்டுகின்றனர். உருப்படுவார்களா? எந்தமொழியையும் எவரும் தேவைக்கேற்ப கற்கலாம் தவறில்லை அவற்றால் பல நன்மைகளுமுண்டு. ஆனால் தாய்மொழிக் கல்வியைப் புறக்கணிப்பது தான் தவறு. புரிதலென்பது தாய்மொழியூடாகத்தான் இலகுவாகும். துறைசார் வல்லுனர்கள் உணர்வோடும் பற்றோடும் அக்கறைப்பட்டால் பல வெற்றிகளை அடையலாம். ஆனால் முயற்ச்சிப்பவர்களையும் தம் ,தகமை, பெருமை வைத்து எள்ளிநகையாடுவர். தமிழ் உலகமொழிகளுக்கு எல்லாம் ஊற்று, வித்து, முளை, வேர் எனவே அவள் உலக ஆற்றலின் உச்சி. பலர் நினைப்பது தொன்மை, பண்பாடு, தனிச்சிறப்புப் பற்றிப் பேசுவது, எழுதுவது தேவைதானா? இதனால் வேற்றினத்தார் வெறுப்பும், காழ்ப்புணர்ச்சியும் கொள்ளமாட்டார்களா? பழம் சமுதாய, மொழி, இலக்கிய, பண்பாட்டு வரலாற்றைக் கிளறி உண்மை அறிய முயல்வதால் ஏதும் நன்மையுண்டா? எனப்பல கேள்விகளைத் தொடுக்கலாம், ஆனால் வரலாற்றாய்வாளர்கள், பண்பாட்டியலாளர், சமூகவியலாளர், ஓர் இனம் தன்னைச் சரியாக அடையாளம் கண்டுகொண்டு தமது குறைகளைப் போக்கி நிறைகளைப் பெருக்கிவளர இது கட்டாயம் தேவையென்கின்றனர். அடிமை வாழ்வு வாழ்பவர்களுக்கு இது புரிவது சிக்கல்தான். வயிற்றை நிரப்பி எருக்கட்டிவிட்டு வாழ்வை முடித்துக்கொண்டால் இவர்க்குப்

போதும். விவேகானந்த அடிகள் கூறுவார் “திருவிழாக் கூட்டத்தில் தன் குழந்தையைத் தவறவிட்டதாய் எவ்வாறு அதனைத்தேடி அலறித்துடித்து அலைவாளோ அவ்வாறு அதே பதைபதைப்புடன் தம் தொல் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முனைந்து செயற்பட வேண்டு”மென்பார். தமிழின் வரலாற்றுத் தொன்மையும், சிறப்பும் கண்டே வேற்றனத்தார், அயலவரால் இருட்டடிப்புக்குள்ளாகி அவற்றின் தடயங்களும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே தமிழர் தம் மொழி, இனத்தொன்மை, பண்பாடுபற்றி அளவுக்கு மீறிய ஈடுபாடு காட்டவேண்டும்.

பல மொழிகளைக் கற்பதால் பல நன்மைகள் உள்ளன. எனவே மாணவர்க்கு முன்மொழித் திட்டம் ஏற்புடையதெனக் கருதுகிறேன்.

நாட்டுப்பற்றும், தாய்மொழிப் பற்றும் இணைந்து செல்லவேண்டுமென்பார் காந்தியடிகள். பலமொழிகளைக் கற்பதால் ஒருவனும் அறிஞனாகிவிட முடியாது. நேரத்தின் பெரும் பகுதியை பிறமொழிச் சொற்களை கற்கச் செலவிடும்போது குறைபாடுகள் பல ஏற்படலாம். இந்த மும்மொழித் திட்டத்தினால் மாணவர் எந்தமொழியிலும் நிரம்பிய அறிவுபெறாமல் அல்லற்படும் ஒருநிலையே உருவாகும். உலகப் பேரறிஞர்களில் 90 விழுக்காட்டினரும் தமது தாய்மொழிக் கல்வியறிவில் நின்று தெளிந்த அறிவுபெற்றுத் துலங்கியவர்கள். தமிழர் ஆங்கிலத்திற்காக உயிரைக் கொடுப்பதுபோல் யப்பானியன் எவனும் தொல்லைப் படுவதில்லை. யப்பான், ருசியா, சீனா, பிரான்சு போன்ற பல நாடுகள் தாய்மொழியை உயர்வின் உச்சியென நினைப்பதால் வளர்ச்சி பெற்று முன்னேறுகின்றனர். இனித் தமிழ்ப் பெற்றோர் இரு மொழிக்காகவும் பெருமுயற்சி செய்து பிள்ளைகளின் அறிவுக் கல்வியை, அறிவியற் கல்வியைப் பாழடிக்கப்போகின்றனர். ஐரோப்பிய மாணவர்கள் 3-4 மொழிகளைக் கற்கின்றனராம் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆம் அவர்கள் கற்கும் எழுத்து, அவற்றின் ஒலி, இலக்கணம், சொற்களும் தொடர்புபட்டதாயும், இவற்றின் வேர்கள் இலத்தீன், கிரேக்கத்தில் இருப்பதாலும் அவர்கள் கற்பதில் எந்த இடர்பாடும் இல்லை. ஆனால் தமிழ் மாணவன் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் படிப்பதாயின் வெவ்வேறான எழுத்து முறைகள், ஒலிப்பு முறைகள், இலக்கண முறைகள் கற்கவேண்டும். பிரெஞ்சு மாணவனொருவன் மூன்றுமொழி கற்பதென்பது

நடக்கத்தெரிந்த ஒருவர் ஓடிப்போவதற்கு ஒப்பானது. ஆனால் தமிழ் மாணவனொருவன் மும்மொழி கற்பதென்பது நடப்பது, நீந்துவது, தாவுவது போன்ற செயற்பாடுகளுக்கு ஒப்பானதாகும். மாணவரின் கல்விக் காலமாகிய 9வயதிலிருந்து 25வயதுவரை பெற்றோரின் அளவுக்கு விஞ்சிய திணிப்போ, அரசின் திணிப்போ இருக்கக்கூடாது. தாய்மொழி தவிர்ந்த வேற்று மொழியை அவர்களின் விருப்பப் பாடமாகவே இருக்கவேண்டும் .பலமொழி கற்கவும் தனிவகையான மூளைவளர்ச்சி தேவை. நினைவாற்றல் மூளையைப் பரப்புவதையதாக்கும் ஆனால் சிந்தனையாற்றல் மூளைக் கூர்மைக்கு அடிப்படை. இரண்டுக்கும் உள்ளவேறுபாடு ஆலமரத்துக்கும் தென்னை மரத்துக்கும் ஒப்பானது. ஆசியாவின் கணிதவல்லுநர் (மேதை)என ஐரோப்பியராலும் போற்றப்பட்டவர் அறிஞர் இராமானுயம். அவரது கணக்கறிவு அவரது மூளைக் கூர்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் அவரது நுட்பமூளை பிற மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி பெற முடியாததாயிற்று. ஆங்கில இடைநிலை (இன்ரமீடியற்)த் தேர்வில் தவறியதால் மனமுடைந்து தனது இள வயதிலேயே வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார். இந்த இடர்பாட்டை இன்று பல இளைஞர்கள் பட்டறிகின்றனர் (அநுபவிக்கின்றனர்) . நம் நாட்டில் பெரும்பான்மையினர் உழுதுண்டு வாழ்வோர்.இவர்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத எந்தக் கல்வித் திட்டமும் கிராமத்தவரின் கல்விக்கே இடர்பாட்டை ஏற்படுத்தும். வாழ்வில் முன்னேற விரும்பும் எவரும் இளமையின் அறிவையும், ஆற்றலையும் பிறமொழி வீணாசைகொண்டு வீணாக்குவதில்லை.தமிழரின் நிலையோ இரங்கத்தக்கதாயுள்ளது. ஆங்கில எழுத்தாளர்களில் மீப் புலமைபெற்ற சோமர்செட் மாம் “பிறமொழியில் உண்மையான பழக்கம் பெறத் தேவைப்படும் உழைப்பு பயனற்ற” தென்பார். “தாய்மொழியையும் அதிலுள்ள இலக்கியங்களையும் மதிக்காமல் வேறுமொழிக்குத் தம்மை அடிமையாக்கிக் கொண்ட தமிழர்கள் இருக்குமளவு வேறெந்த இனத்திலும் இல்லை”யென்பார் இந்திய வங்க மாகவி “கீதாஞ்சலி” புகழ் இரவீந்திரநாத் தாகூர். எனவே தேவைக்கேற்ப பள்ளிக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி முடிந்தபின் பிறமொழிகளைக் கற்கலாம். இது என் பட்டறிவு(அநுபவம்).

கால மாற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப எம் வாழ்வை இலகுவாக

அமைத்துக்கொள்வது தான் ஏற்புடையது. இதில்,மொழி, பண்பாடு என்பன எமக்கிடும் விலங்குகள் என்கிறேன்.

“வெந்ததைத் தின்று விதி வந்தால் போறவற்கு” தன் குடும்பம் பற்றியோ, தன் குமுகாயம் பற்றியோ, தன் இனம், மொழி பற்றியோ, பண்பாடு ஒழுக்கம் பற்றியோ சிந்திக்காத ஒருவருக்கு இக்கருத்து ஏற்புடையது தான். புதுமை, இலகு என்று ஒன்று வந்துவிட்டால் நடைமுறையிலிருக்கும் ,நல்லவற்றை விரைவில் புறக்கணித்து புதியவற்றிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்கும் சமுகமாக தமிழ்ச் சமுகமுள்ளது. புறக்கணிப்பு அடக்கு முறையைவிடக் கொடியது. அடக்குமுறைக் கெதிராகப் போரிடலாம், முறையிடலாம் ஆனால் புறக்கணிப்போ எம்மை படுகுழியில் விழுத்திவிடும். குறிப்பாக சிறிய குடும்பம் வளமான வாழ்வு என்னும் இன அழிப்புக் கொள்கையை வலு இறுக்கமாகக் கைக்கொள்பவரும் நாம்தான். நமது நாட்டில் பிறப்பு விழுக்காடு குறைந்ததாலேயே அதை கூட்டும் நோக்கோடு காவல்துறை, பாதுகாப்புத் துறையினருக்குப் பிறக்கும் மூன்றாவது குழந்தைக்கு ஒரு இலக்கம் (இலட்சம்)உருபா பணம் கொடுக்க வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியதாகக் கூறப்படுகிறது. இலங்கை வாழ்மக்கள் அனைவருக்கும் இது ஏற்புடையதே. கண்டபாவனையில் கொண்டை முடிபவர்களாக இல்லாமலும் வேற்றின நாகரிகங்களைக் களைந்தும் எமக்கென்றிருக்கும் மொழியை, பண்பாட்டை, ஒழுக்கவியலை மீட்போம் காப்போம். துறைசார் அறிஞர்களே, தமிழியச் சான்றோரே, கொடையாளர்களே தமிழன்னை நீடுவாழவேண்டும், உங்களாற்றான் அவனை வாழவைக்க முடியும். நன்றி.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு!!மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு!!!

தமிழின் வரிவடிவ வரலாறு

பழந்தமிழ் எழுத்து வளர்ச்சி										
உயிர் எழுத்துக்கள்										
நாற்றாண்டு	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ
கி.மு. 3	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 2	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 3	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 4	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 5	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 6	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 7	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 8	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 9	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 10	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 11	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 12	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 13	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 14	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 15	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 16	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 17	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 18	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉
கி.பி. 19	𑌀	𑌁	𑌂	𑌃	𑌄	𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉

பழந்தமிழ் எழுத்து வளர்ச்சி மெய் எழுத்துக்கள்

நூற்றாண்டு	கங் சஞ் ட் ணத் தந் பம் யீர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்
கி.மு. 3	† C d h C I h I L P d † ப ர ம ய ள் ற ன்
கி.பி. 2	† C d h C I h I L P d † ப ர ம ய ள் ற ன்
கி.பி. 3	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 4	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 5	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 6	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 7	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 8	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 9	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 10	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 11	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 12	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 13	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 14	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 15	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 16	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 17	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 18	† d h Z h n p y I ர் ம ன்
கி.பி. 19	† d h Z h n p y I ர் ம ன்

Dr. C. V. Raman (1888-1973)
The Government of Madras
Madras University
Madras 600 005, India

விழிப்புற்றார் எல்லாரும் இந்த நாளில்
விழிக்காமல் இருக்கின்றான் தமிழன் மட்டும்
செழிப்புற்ற செந்தமிழை விட்டு விட்டுச்
சேர்க்கின்றான் ஆரியத்தை ஆங்கிலத்தை நெஞ்சத்தோடு
மொழி அழிந்தால் எல்லாமே அழியும் என்ற
முறைமைதனை தமிழனின்றும் புரியவில்லை
அழிந்துவரும் பண்புகளை அறியவில்லை
அடைந்து வரும் கொடுமைகளை உணரவில்லை.

— நா.வை.குமரி

ஆசிரியரின் வெளிவந்த நூல்கள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை
ஒருங்கிருக்கை (யோகாசனி) நெறி
அகனின் விழிப்புக் கதைகள்
மதுரை எரிகிறது
தமிழியச் சான்றோர் பகுதி 01

வெளிவர இருக்கும் நூல்கள்

மொழித்தாய்மை
தமிழ்க்கழகங்கள்
தமிழியச் சான்றோர் பகுதி 02,03
திருக்குறள் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

வாணி கணினிப் பதிப்பகம் - வவுனியா, தொ.பே: 024 2223658.

Digitized by Noolajam Foundation.
noolajam.org | aashanin.org